

1981

þÿ ' ± ã 1 0 - Â ' 1 ± Ä ¬ ¾ µ 1 Â Ä · Â µ » » · ½ 1
þÿ ½ ¿ ¼ ¿ , µ ã - ± Â À µ Á - Ä Í À ¿ Å

Athanasopoulos, Constantinos GE.

þÿ • ° ' ì ã µ 1 Â - ² ¿ Â

<http://hdl.handle.net/11728/7294>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Κωνσταντίνου Γ. Ἀθανασοπούλου

Δρος Π.Ε., μ. Ι.Π.Α., μ. Κ.Δ.Σ.

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ
ΠΕΡΙ ΤΥΠΟΥ

Γ' Ανατύπωσις Α' ἐκδόσεως 1977

Ἀθῆναι, 1981

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΙΣ

Τό πρῶτον μέρος τοῦ παρόντος ἀπο-
τελεῖ ἐν πολλοῖς "δάνειον" ἐκ πα-
λαιότερου, ἐκτενοῦς δέ, δημοσιεύ-
ματος τοῦ γράφοντος περὶ τύπου. Τό
δεύτερον περιλαμβάνει τὰς βασικω-
τέρας, ἂν μὴ ὅλας, τὰς διατάξεις
περὶ τύπου τῆς Ἑλληνικῆς Νομοθε-
σίας καί εἰς τὴν μορφήν ὑπὸ τὴν
ὁποίαν κατὰ καιροὺς ἐδημοσιεύθη-
σαν ἐπισήμως.

Ὁ γράφων ἐκφράζει τὴν λύπην του
διὰ τυχόν παραλείψεις, θέλει δέ
νὰ ἐλπίζῃ, ὅτι προσφέρει διὰ τοῦ
παρόντος χρήσιμον βοήθημα εἰς
τοὺς περὶ τὰ συναφῆ θέματα ἀσχε-
λουμένους προσφιλεῖς ἀκροατὰς του.¹

Ἀθήναι, Ὀκτώβριος 1977

-
1. Ἡ σύνθεσις τοῦ παρόντος εἶχεν
ἤδη ὀλοκληρωθῆ πρό τῆς καθιερώ-
σεως τῆς Δημοτικῆς ὡς ἐπισήμου
ἑλλάσεως.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Κεφάλαιον Α΄

ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Τύπος σημαίνει αρχικῶς τό τύπτειν, τό κτύπημα, τό ἐκ τοῦ κτυπήματος ἔχθος, τό ἀποτύπωμα. Ἡ λέξις ἀναφέρεται ὑπό τοῦ Ἡροδότου¹, τοῦ Ξενοφῶντος², τοῦ Σοφοκλέους³, τοῦ Εὐρέπιδου⁴, τῆς Καλυψίδος⁵.

Τεχνική κατ' ἀρχὴν ἡ ἐννοια τοῦ τύπου κατέστη ἡδη νομική, δεδομένου, ὅτι εἰδική περὶ ταύτης ρῆθμια προβλέπεται τόσον ὑπό τοῦ Συντάγματος, ὅσον καί ὑπό εἰδικῶν νόμων⁶.

Ὡς τύπος⁷ νοεῖται πᾶν ἐκ τῆς τυπογραφίας ἢ ἐκ παντός ἄλλου μηχανικοῦ, χημικοῦ ἢ φωτοχημικοῦ μέσου, διὰ

1. Ἱστορίαι, Α, 67-68.

2. Περὶ Ἱππικῆς, 11-12.

3. Φιλοκτήτης, 29.

4. Ἱππόλυτος, 861.

5. Κατά Ἰωάννην, ΚΑ, 25.

6. Βλ. καί Κ.Ν.ΒΟΥΓΓΙΟΥΚΑ: Τό Ποινικόν Δίκαιον τῶν εἰδικῶν ποινικῶν νόμων, τόμ. Β΄, τεύχ. Α΄, σ. 33.

7. Βλ. Κ. Γ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ: Τά περὶ τύπου διοικητικά μέτρα, Ἀθήναι, 1973. σ. 17, ἔνθα καί ἀγαπητή βιβλιογραφία.

του οποίου έπιτυγχάνεται ή παραγωγή μεγάλου άριθμού όμοίων αντίτυπων, προερχόμενον προΐόν.

Έκ του όρισμού τούτου συνάγεται, ότι τά παραγόμενα διά τής τυπογραφίας προΐόντα, όποτελοσύν τόν έν στενή έννοία τύπον, ένώ τά παραγόμενα διά τών ύπολοίπων μέσων αποτελοσύν τύπον έν εύρεία έννοία.

Παρ' ήμιν ή εξέλιξις τών περύ τής έννοίας του τύπου διατάξεων έχει ως άκολούθως:

Διά πρώτην φοράν άνεφέρθη βασικώς ό ως άνω όρισμός του τύπου εις τό κατατεθέν εις τήν Β. Αναθεωρητικήν Βουλήν του 1911 νομοσχέδιον περύ τύπου υπό του Ν. Δημητρακόπουλου. Τόν όρισμόν, γερμανικής προελεύσεως, επανέλαβε τό άρθρον 1 του Ν. 5060 τής 30/30 Ιουνίου 1931 "Περύ τύπου, προσβολών τής τιμής έν γένει καί άλλων σχετικών άδικημάτων", ως καί τό άρθρον 1 του Α.Ν. 1092 τής 21/22 Φεβρουαρίου 1938 "Περύ τύπου".

Ν. 5060: Κατά τοστον ως τύπος θεωρεΐται "πάν προΐόν προερχόμενον έν τυπογραφίας ή οΐουδήποτε άλλου μηχανικού ή χημικού μέσου χρησίμου πρός πολλαπλασιασμόν ή διάδοσιν χειρογράφων, εικόνων, παραστάσεων, μετά ή άνευ επεξηγήσεων ή φωνογραφικών πλακών".

Α.Ν. 1092: Κατά τοστον "τύπος καί έντυπον έφ' όν έφάρμόζονται αΐ διατάξεις του νόμου (1092) είναι πάν ό,τι έν τυπογραφίας ή οΐουδήποτε άλλου μηχανικού ή χημικού μέσου παράγεται εις όμοια αντίτυπα καί χρησιμεΐει εις πολλαπλασιασμόν ή διάδοσιν χειρογράφων, εικόνων, παραστάσεων μετά ή άνευ σημειώσεων ή μουσικών έργων μετά κειμένου ή επεξηγήσεων ή φωνογραφικών πλακών. Τά του κινηματογράφου

διέπονται υπό είδικού νόμου".

Ο όρισμός ούτος του τύπου ταυτίζει ούχί ὀρθῶς τόν τύπον πρὸς τό ἔντυπον, ἂν καί ἡ ἔννοια τοῦ πρώτου εἶναι εὐρυτέρα τῆς τοῦ δευτέρου. Ἐπιπροσθέτως, ὑπό τό καθεστῶς τοῦ Συντάγματος 1952 εὐρίσκετο εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τό ἄρθρον 14 τῆς αὐτοῦ ἔξαιρουντος σαφῶς μετὰ ξύ ἄλλων καί τήν φωνογραφίαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ τύπου εἰδικῶν προστατευτικῶν διατάξεων: "... αἱ προστατευτικά τοῦ τύπου διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου (14) δέν ἐφαρμόζονται ἐπί... τῆς φωνογραφίας, ραδιοφωνίας καί ἄλλων παρεμφερῶν μέσων μεταδόσεως λόγου ἢ παραστάσεως...".

Εἰς τὰς ὡς ἄνω διατάξεις τῶν Ν. 5060/1931 καί 1092/1938 οἱ ὅροι "τύπος", "ἔντυπον", "δημοσίευμα", περιλαμβάνουσι πᾶν ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ Α.Ν. 1092/1938 ἀναφερόμενον προϊόν παραγόμενον ἐξ οὐδὲποτε μέσου χρησίμου πρὸς πολλαπλασιασμόν ἢ διάδοσιν.

Σύνταγμα 1963, ἄρθρ. 14, παραγρ. 14: "Αἱ προστατευτικαὶ διὰ τόν τύπον διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δέν ἐφαρμόζονται ἐπί τῶν κινηματογράφων, τῶν δημοσίων θεαμάτων, τῆς φωνογραφίας, τῆς ραδιοφωνίας, τῆς τηλεφίας καί παντός ἄλλου παρεμφερῶς μέσου μεταδόσεως λόγου ἢ παραστάσεως".

Ν.Α. 346/1969: Κατά τό ἄρθρον 2 τούτου: "... 2. Ἐντυπα εἶναι πᾶν προϊόν τῆς τυπογραφίας ἢ οὐδὲποτε ἄλλου μηχανικοῦ, χημικοῦ ἢ φωτοχημικοῦ μέσου, χρησιμεύοντος διὰ τήν παραγωγήν ὁμοίων ἀντιτύπων καί τῶν πολλαπλασιαστικῶν καί διὰδοσιν χειρογράφων ὡς καί εἰκόνων.

παραστάσεων ή μουσικών κειμένων, μετά ή άνευ σημειώσεων ή έπεξηγήσεων διά τών οποίων έκφράζονται στοχασμοί. 3. Αί προστατευτικά περί τύπου διατάξεις του παρόντος δέν εφαρμόζονται επί τών κινηματογράφων, τών δημοσίων θεαμάτων, τής φωνογραφίας, τής ραδιοφωνίας, τής τηλεόρασης καί τών άλλων παρεμφερών μέσων μεταδόσεως λόγου ή παραστάσεως⁸.

Σύνταγμα 1975, άρθρον 15 παρ. 1: "Αί προστατευτικά διά τόν τύπον διατάξεις του άρθρου 14 δέν εφαρμόζονται επί του κινηματογράφου, τής φωνογραφίας, τής ραδιοφωνίας, τής τηλεόρασης καί παντός άλλου παρεμφερούς μέσου μεταδόσεως λόγου ή παραστάσεως⁹."

Έκ τής ως άνω περιγραφείσης έννοίας του τύπου συνάγεται, ότι δέν αποτελούν τύπον:

α. Ο κινηματογράφος.

Η ύπαγωγή ή μή του κινηματογράφου εις τήν έννοιαν του τύπου⁶ έχει, όχι, μόνον θεωρητικήν αλλά καί πρακτικήν αξίαν. Διότι εάν γίνει δεκτόν, ότι ο κινηματογράφος αποτελεί τύπον, τότε πρέπει να εφαρμοσθούν επ' αυτόν αι συνταγματικά διατάξεις περί έλευθεροτυπίας, ήτοι δέν είναι δυνατόν να άσκηθούν κατά του κινηματογράφου προληπτικά μέτρα (Σ. 1975, άρθρ. 14). Εάν άντιθέτως γίνει δεκτόν, ότι δέν αποτελεί τύπον, πρέπει να εφαρμοσθούν επ' αυτού αι περί δημοσίων θεαμάτων καί θεατρικών παραστάσεων διατάξεις.

Παρ' ήμεν ύπεστηρύχθησαν άμφότεραι αι άπόψεις⁹.

8. Βλ. καί Κ. Γ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ: Τά περί τύπου διαληπτικά μέτρα, 'Αθήναι, 1973, σ. 19.

9. 'Ενθ' άν, σ. 19.

β. Τά δημόσια θεάματα.

γ. Ἡ φωνογραφία, ἡ ραδιοφωνία, ἡ τηλεφία καὶ τὰ ἄλλα παρεμφερῆ μέσα μεταδόσεως λόγου ἢ παραστάσεως.

δ. Τά διὰ γραφομηχανῆς παραγόμενα ἀντίτυπα.

Κεφάλαιον Β΄

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Τόν τύπον δυνάμεθα νά διακρίνωμεν¹ εἰς πολλὰς κατηγορίας, κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἶναι αὐτό κάτωθι²:

1. Ἀναλόγως τοῦ τύπου ἐκδόσεως καί τῆς ἀπαιτήσεως κυκλοφορίας ἔχομεν ἐθνικόν καί τοπικόν τύπον.

1. Βλ. ἐν ἐκτίσει Κ.Γ.ΑΣΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ: Τά περὶ τύπου διακριτικά μέτρα, Ἀθήναι, 1973, σ.20 ἐκ. Διὰ τὰ ἰσχύοντα εἰς τὰ διάφορα κράτη βλ. : EMERY EDWIN: Introduction to Mass communications, 2d ed, DODD MEAD, 1965 (ΗΠΑ). SIEG - ERIED MANDEL: Modern Journalism, 1962 (ΗΠΑ). ALLEN E. MONINGTON: Harper's Dictionary of the graphic arts, Harper and Row, 1963 (ΗΠΑ). POIRIER: Code de Presse, Bruxelles, 1945 (ΒΕΛΓΙΟΝ). TH. DAWSON: Law of the Press, London, 1947. (ΑΓΓΛΙΑ). P. DENOYER: La presse dans le monde, Paris, 1950 (ΓΑΛΛΙΑ). CH. LEDRE: Histoire de la presse, Paris, 1958 (ΓΑΛΛΙΑ). L. DELP: Das Gesamte recht der presse, 1964 (ΓΕΡΜΑΝΙΑ). J. KOELLIKER: Liberté et statut de la presse, Lausanne, 1955 (ΕΛΒΕΤΙΑ). LA PRESSE SOVIETIQUE: La Documentation Française, 1967 (ΕΣΣΑ). E.G. HUDON: Freedom of speech and press in America, Washington, 1963 (ΗΠΑ). Ὁ περὶ τύπου νόμος (Καθ. 73), (ΚΥΠΡΟΣ). LA PRESSE NIGERIENE, INTERSTAGES, 1969 (ΝΙΓΗΡΙΑ). ST. ROBERTSON: Introduction to modern journalism, New York (ΗΠΑ).

2. Ἐν Γαλλίᾳ ἡ μόνη ἀναφερομένη διάκρισις εἶναι εἰς ἡμερήσιος καί περιοδικά, ἄρθο. 10. Ν. 29/7/1881 ὡς ἔτροπ. διὰ τοῦ Ν. 31/12/1945. Ἐν Γερμανίᾳ γίνεται λόγος περὶ

2. 'Ημερήσιος τύπος.
3. 'Εβδομαδιαῖος, δισεβδομαδιαῖος, μηνιαῖος τύπος.
4. 'Εξηρητημένους ἰδεολογικῶς ἢ κομματικῶς καὶ ἀνεξάρτητος τύπος
5. Πληροφοριακός τύπος καὶ τύπος ἐκφράσεως γνώμης, (διάκρισις δυσδιάκριτος καὶ ἐνύστε ἀσαφής).

6. Περιοδικός καὶ μὴ περιοδικός τύπος, ἀναλόγως τοῦ χρόνου ἐκδόσεως. Ὡς περιοδικός τύπος δεόν νά θεωρηθῆ ὁ κατά τακτά χρονικά διαστήματα ἀνελλιπῶς ἐκδιδόμενος. Μὴ περιοδικός τύπος δεόν νά θεωρηθῆ ὁ ἐφ' ἅπασι ἢ κατὰ μὴ ὠρισμένα διαστήματα ἐκδιδόμενος. Ὡς εἰκός τὰ βιβλία (καὶ ἡ ἐπανεκδόσις τούτων), αἱ προκηρύξεις, τὰ φυλλάδια, αἱ ἐπιστολαί, τὰ feuilles volantes κ.λ. ἀποτελοῦν μὴ περιοδικόν τύπον.

Ὁ περιοδικός τύπος, ἐξ ἄλλου, διακρίνεται βασικῶς

- α) ἐπιφανείας³ καὶ β) περιόδου

ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, ἄρθρ. 79 § 1 καὶ περὶ περιοδικοῦ ἐντύπου, ἄρθρ. 10 N. 7/5/1874 περὶ τύπου. Ἐν Ἑλβετίᾳ ὁ νόμος διακρίνει ἐφημερίδας καὶ περιοδικά, ἄρθρ. 27 § 3 καὶ 322 § 2 Π.Κ. Ἐν Ἰταλίᾳ ἐν ἄρθρ. 2 καὶ 5 τοῦ Ν. 47-8/2/1948 ἀναφέρονται αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικά. Ἐν Κύπρῳ ἐν ἄρθρ. 2 § 1 τοῦ κεφ. 79 ἀναφέρεται ἡ ἐφημερίς καὶ τὸ "παράρτημα". Ἐν Ὀλλανδίᾳ ἡ ἐφημερίς καὶ τὸ περιοδικόν, ἄρθρ. 30 Συλλ. Συμ. Ἐργ. Δημ. Ἐν Σουηδίᾳ τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ Α. Κεφ. τοῦ Β. Δ. τῆς 5/4/1950 περὶ τύπου ὁμιλεῖ περὶ περιοδικῶν γραπτῶν κειμένων, ὁ δὲ ὀρος σημαίνει τὰς ἐφημερίδας, τὰς ἐπιθεωρήσεις, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τοίχοκολλημένων διαφημίσεων αὐτῶν (löfsedel), τὰ διάφορα παραρτήματα αὐτῶν. Ἐν Τουρκίᾳ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν. 5689/1950 ὡς ἐτροπ. χαρακτηρίζει ὡς περιοδικὰ τὰς ἐφημερίδας, τὰ δημοσεύματα τῶν πρακτορείων εἰδήσεων καὶ ὅλα καὶ ἄλλα ἔντυπα τὰ ἐκδιδόμενα κατά τακτά χρονικά διαστήματα.

εἰς Α) ἡμερησίως³ καὶ Β) περιοδικά.

Α. Ἐφημερίς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Α.Ν. 1092/1938, εἶναι πᾶν ἔντυπον καθ' ἑκάστην ἢ καὶ κατὰ μεγαλύτερα, ἀλλὰ τακτὰ πάντως χρονικά διαστήματα μέχρι ἑνός, κατ' ἀνώτατον ὄριον, μηνός, ἐκδιδόμενον, καὶ περιέχον ὕλην γενικοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἢτοι εἰδήσεις, κρίσεις ἐπὶ ζητημάτων ἀπασχολούντων τὴν δημοσίαν γνώμην⁴, ἀναγγελίας καὶ διαφημίσεις. (Τὴν φράσιν "ἀλλὰ τακτὰ πάντως" προσέθεσε τὸ ἀρθρον 1 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 1683/1939).

Ὡς ἐκ τῆς ἀνωτέρω διατυπώσεως συνάγεται, τὰ βασικά

3. Μία σύγχρονος καθημερινή ἡμερησίως εἶναι σημαντικὴ ἐπιχείρησις, ἀπασχολήσασα μεγάλον ἀριθμὸν ἀτόμων, βιομηχανικὸν ἐξοπλισμὸν κ.λ. Σχηματικῶς ἔχομεν εἰς μίαν ἡμερησίαν ἠνωμένας ὑπὸ ἐνιαίαν διεύθυνσιν τὰς ἀκολουθούσας ὑπηρεσίας: α) συντάξεως, β) διαχειρίσεως-πωλήσεως καὶ γ) διαφημίσεως. Ἐξ ἄλλου, κατ' ἄλλην διὰ κρίσιν, οἱ τρεῖς ἐσωτερικοὶ παράγοντες τῆς ἡμερησίας εἶναι: α) ὁ πνευματικὸς, β) ὁ οἰκονομικὸς καὶ γ) ὁ τεχνικὸς. Περὶ πάντων τούτων βλ. ἐν ἐκτάσει: Κ. Γ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ: Περὶ τῆς προσωπικῆς δημοσιότητος. Ἀθήναι, 1969, σελ. 41 ἐπ. καὶ: Τοῦ Αὐτοῦ: Περὶ τῶν νομικῶν μορφῶν, τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς λειτουργίας τῶν εἰδησεογραφικῶν πρακτορείων. Ἀθήναι 1968, σελ. 18, ἐπ.
4. Ἡ σύγχρονος ἡμερησίως δὲν περιορίζεται εἰς τὴν ἡμερᾶν ἀπόδοσιν τῶν γεγονότων. Ἐκτός τοῦ ὅτι καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν ἀποδίδονται τὰ γεγονότα, ἔχει σήμερον μεγάλην σημασίαν καὶ ποικίλλει ἀναλόγως τῆς θέσεως, ἢν λαμβάνει ἑκάστη ἡμερησίως ἀπέναντι τούτων, ὁ "τύπος", ὑπὸ τὴν νεωτέραν αὐτοῦ μορφήν, κρίνει, ἐκφράζει γνώμην, προσπαθεῖ νὰ ἐπηρεάσῃ ἢ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ὀρισμένων κατευθύνσεων. Καὶ ἐκεῖναι ἀκόμη αἱ ἡμερησίως εἶναι οἱ ὁποῖαι προσπαθοῦν νὰ ἐμφανισθοῦν ἢ εἶναι πράγματι

χαρακτηριστικά γνωρίσματα της έφημερίδος είναι (πλήν της "δημοσιότητας") τὰ ακόλουθα:

I. Ἡ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἢ κατά διαστήματα μέχρι ἐνός κατ' ἀνώτατον ὄριον μηνός, ἔκδοσις ὑπὸ τὸν αὐτὸν τύπον, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι τὰ χρονικά διαστήματα εἶναι τακτά.

II. Τὸ περιεχόμενον τῆς έφημερίδος δέον νά εἶναι κυρίως πολιτικοῦ, οἰκονομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος, συνιστάμενον ἐξ εἰδήσεων⁵, κρίσεων, μελετῶν,

ἔστερηνμένα κομματικῆς χροιάς, ἀποβλέπουσιν ὅπως δῆποτε εἰς ἄρισμένους σκοπούς, ἀκολουθοῦν ἄρισμένην μέθοδον ἐπικαιρονιάς μετὰ τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ αὐτῶν καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει δέν περιορίζονται εἰς εἰδησεογραφίαν. Βλ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ἡ κοινωνία τῆς ἐποχῆς μας Ἀθήναι, 1932, σ. 171.

5. "Δημοσιογραφική εὔδησις εἶναι κυρίως μία πληροφορία δυναμένη νά ἀνταποκριθῆ πρὸς ἐνδιαφέρον ὑπάρχον κατὰ τῷ κοινῷ ἢ νά γεννήσῃ παρόμοιον ἐνδιαφέρον καὶ νά προκαλέσῃ συζήτησιν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ εὔδησις παρουσιάζει ἐπικαιρότητα". (Κ. ΠΑΠΑΔΕΞΑΝΔΡΟΥ: Εἰδησεολογία καὶ δημοσιογραφική δεοντολογία, Ἀθήναι, 1966, σ. 1). Ἡ, "εὔδησις εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν γλῶσσαν εἶναι ἡ λεπτομερῆς ἢ σύντομος ἐμφάνισις προσφάτου γεγονότος ἢ συμβάντος τῆς ἡμέρας εἰς τὰς στήλας τῆς έφημερίδος". (Γ. ΒΑΒΑΡΕΤΟΥ: Τεχνική τύπου, Ἀθήναι, 1966). Βλ. καὶ Κ. Γ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ: Ἡ εἰδήσεως, Ἀθήναι, 1969, σ. 3, ἐπ. Διὰ τὰ κριτήρια ἐπιλογῆς τῶν εἰδήσεων (τὰ ἐνδιαφέροντα τῶν ἀνθρώπων, αἱ συνέπειαι ἐκ τῆς δημοσιεύσεως, ἡ ἐγκυρότης τῆς εἰδήσεως), τὴν προέλευσιν τῶν εἰδήσεων, τὴν θέσιν τῶν εἰδήσεων εἰς τὴν έφημερίδα κ.λ.βλ. Κ. Γ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ: Ἐνθ' ἄν., σ. 6, 9, 11, 14 ἐπ. Ἐξ ἄλλου, οἱ κυριώτεροι συντελεσταὶ τῆς ἀξίας μιᾶς εἰδήσεως εἶναι, κατὰ KENNETH OLSON, τὸ ἀνθρώπινον ἐνδιαφέρον, ἡ συνέπειαι ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῆς εἰδήσεως, ἡ γειτνίασις καὶ ἡ σκευδαλιότης τοῦ κειμένου. Τέλος, τὰ σκευδαλιό-

ἀναγνωσμάτων ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε ἀπασχολούντων τὴν δημοσίαν⁶ γνώμην ζητημάτων⁷, διαφημίσεων, ἀγγελιῶν κ.λ.

Ἡ πᾶσις μορφῆς ἑφημερίσ⁸ ἀποτελεῖ σήμερον τὸ κύριον ὄργανον τῆς δημοσιογραφίας, τοῦτο δὲ διὰ τοὺς ἀπολούθους λόγους:

- Ἡ ἑφημερίς ἐμφανίζει τὰ πλεονεκτήματα τῆς μονιμότητος καὶ τῆς ἀνέσεως τῆς ἐπιλογῆς τῶν ὑπὲρ δημοσίευσιν εἰδησέων, πλεονεκτήματα τὰ ὅποια δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑπερκεράσῃ

τερα ἐκ τῶν γενικῶν στοιχείων ἐνδιαφέροντος τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ δύναται νὰ καταταγοῦν εἰς 4 κατηγορίας:

- α). Ἡ πεύνα (καὶ ἐάν αὕτη δὲν ὑπάρχει πραγματικῶς ἢ ἀναζητήσις τῆς εὐημερίας, ἢ φροντίς διὰ τὸ αὖριον).
- β). Ὁ φόβος τοῦ θανάτου καὶ τῶν φυσικῶν δυνάμεων.
- γ). Ἡ γενετησιὰ ἐπιθυμία, ἱκανοποιημένη, ἀποθνήσκουσα ἢ ἐξυφωμένη.
- δ). Τὸ συγγενικόν ἔνστικτον.

6. Παρὰ τῆς δυσμορφώσεως τῆς ἐκφράσεως καὶ τοῦ ρόλου τῆς δημοσίας γνώμης βλ. ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΟΥ ΠΑ.: Ἡ κοινὴ γνώμη, Ἀθήναι, 1961. Α. SAUVY: L'opinion publique, Paris, 1966.

7. Ὡς τρίτον χαρακτηριστικόν δύναται ν' ἀναφερθῆ ἡ ἐπικαιριότης, καθ' ἣσαν ἡ ὕλη ἢ δημοσιευομένη εἰς τὰς ἑφημερίδας ἀναφέρεται εἰς γεγονότα ἐπίκαιρα.

8. "... Ἡ ἑφημερίς εἶναι μὴ δημοσία παρακαταθήκη. Ὅλοι ὅσοι ἔχουν μὲ οἰονδήποτε τρόπον σχέσιν μὲ τὴν ἑφημερίδα εἶναι εἰς ὄλο τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης των, θεματοφύλακες τοῦ κοινοῦ. Τὸ νὰ δεχθῆ ὁ δημοσιογράφος νὰ εἴη τελέση οἰονδήποτε ὑπηρεσίαν πλὴν ὑπηρεσίας ἀφιερωμένης εἰς τὸ γενικόν καλόν καὶ μόνον τοῦ κοινοῦ, ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν αὐτῆς τῆς παρακαταθήκης...". Τὸ Ἰνστιτούτον τοῦ Δημοσιογράφου τοῦ WALTER WILLIAMS, Καθ. Παν/μίου Μί-ssouri USA.

οὐδέν ἐκ τῶν ὑπολοίπων μέσων μαζικῆς ἐπικοινωνίας.

- Ἡ ραδιοφωνία, ὁ κινηματογράφος, ἡ τηλεόρασις, καὶ ἐν γένει τὰ ταχέα μέσα ἐπικοινωνίας καὶ μεταφορᾶς, διηρῶνουν τὰ ἐνδιαφέροντα τῶν ἀτόμων, γεγονόςς τό ὅποιον ἡ ἐφημερίς ἐκμεταλλεύεται καταλλήλως, ἀνερχομένη εἰς ὑψηλότεραν στάθμην κύρους καὶ χρησιμότητος.

Β.α. Περιοδικόν⁹ εἶναι πᾶν ἔντυπον ὄπερ ἐκκινῶνται ἄπαξ τούλάχιστον κατά τριμηνίαν, εἰς τακτικὰς ἐκδόσεις καὶ τοῦ ὁποίου τό ἐν γένει περιεχόμενον¹⁰ δέν δύναται νά προσδώσῃ¹¹ αὐτῷ τήν κατά τό ἄρθρον 4 τοῦ Α.Ν. 1092 /

Ἡ ἐφημερίδα ἔχει τὸν ἀριθμὸν 1092/1951.

9. Καλεῖται καὶ ἐπιθεώρησις διότι περιέχει τρόπον τινὰ ἐπιθεώρησιν τῶν γεγονότων, τῶν ἔργων καὶ ὄλων ἐν γένει τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ τομέως, μέ τόν ὅποιον ἀσχολεῖται. Ἐν συσχετισμῷ πρὸς τήν ἐφημερίδα τό περιοδικόν ἀκολουθεῖ μίαν περισσότερον σταθεράν ἐπιχειρηματικὴν πολιτικὴν, ἡ ὁποία σχετίζεται μετὰ τῆς εἰδικότητος τοῦτου, γεγονόςς τό ὅποιον ἐπιτρέπει τὴν ὑπαρξίν σταθεροῦ ἀναγνωστικοῦ κοινού. Εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ διακρίνομεν δύο τομεῖς: α) τόν τομεῖα τῆς συντάξεως καὶ β) τόν καθαρῶς διοικητικόν.

10. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἐφημερίδα, ἥτις βασικῶς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐπικαιρότητος τῶν δημοσιεύματα τοῦ περιοδικοῦ πρέπει: α) νά εἶναι ἐρμηνευτικά, ἥτοι νά ἐρμηνεύουν καὶ νά ἐξηγοῦν τὴν σημασίαν τῶν διαφόρων εἰδήσεων καὶ τὰς ἐπιπτώσεις τῶν γεγονότων, τὰ ὅποια ἔχει παρουσιάσει ἐπαρκῶς ἢ εἰδησεογραφία β) νά εἶναι προβλεπτικά, ἥτοι νά ἀναφέρωνται εἰς τόν πιθανόν ἐκεῖνον χρόνον κατὰ τόν ὅποιον θά πραγματοποιηθῇ ἢ κυκλοφορήσῃ γ) νά προτρέπουν καὶ νά ὑποβοηθοῦν τόν ἀναγνώστην νά κατανοήσῃ καλλίτερον τὰ γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος ζητήματα καὶ δ) δημοσιεύματα γνώμης.

11. Τὰ περιοδικὰ δύναται νά καταταγοῦν εἰς τὰς ἀκολου-

1938 έννοιαν τῆς ἑφημερίδος (ἄρθρ. 5 Α.Ν. 1092/1938)¹².

Ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ τούτου συνάγεται, ὅτι τὰ κύρια γνωρίσματα τοῦ περιοδικοῦ εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

I. Ὁ χρόνος ἐκδόσεως, ὁ ὁποῖος εἰς οὐδεμίαν περιπτώσιν δύναται νά ὑπερβαίῃ τὸ διάστημα τῆς τριμηνίας καὶ δεῖν ἀπαραιτήτως νά εἶναι τακτός.

II. Τὸ περιεχόμενον τοῦ περιοδικοῦ, τὸ ὁποῖον προσδιορίζομενον ἐν τῇ νόμῳ ἀρνητικῶς, δεῖν νά διαφέρει τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ Α.Ν. 1092/1938 ὁριζομένου ὡς τοιοῦτου τῆς ἑφημερίδος.

Τὸ περιοδικόν δύναται νά περιλαμβάνῃ ὕλην γενικωτέρας μορφῆς, ἐνῷ δὲν ἀποτελεῖ περιοδικόν τὸ εἰς τεύχη ἐκδιδόμενον ἐνιαῖον βιβλίον ἢ σύγγραμμα, ὡς αἱ παρ' ἡμῖν προσφάτως σημειώσασα ἀξιόλογον πρόβον ἐγ-

θους κατηγορίας: γενικά, κριτικῆς, μορφωτικῆς, θρησκευτικῆς, ἐπαγγελματικῆς, τεχνικῆς, εἰκογενειακῆς, ἀθλητικῆς, ἀνδρικῆς, γυναικεῖα, νεανικῆς, λοιπά.

12. Κατὰ τὸν ἐπί' Ὁθωνος δημοσιευθέντα Ν. τῆς 11-9- 1880 "περὶ ἀστυνομίας τοῦ τύπου" ἄρθρ. 12, "ὡς περιοδικὰ συγγράμματα θεωροῦνται ὅσα ἐκδύδονται συχνότερα παρ' ἅπασιν τοῦ μηνός εἴτε εἰς τακτικὰς εἴτε εἰς ἐκτάκτους περιόδους, εἰς μικρότερα ἢ μεγαλύτερα, εἰς τέλεια ἢ ἀτελῆ φυλλάδια (livraisons), εἰς ὅμοιον ἢ ἀνόμοιον σχῆμα ἢ ἐπιγραφὴν". Τὴν αὐτὴν ἔννοιαν εἶδε καὶ τὸ ἄρθρ. 548 τοῦ Ν.Ν. τοῦ 1894. Κατὰ τὸ Ν.Α. 3752/1956 ὡς περιοδικόν λογίζεται τὸ ἔντυπον, τὸ ὁποῖον ἐκδιδόμενον κατὰ βραχέα χρονικά διαστήματα κυκλοφορεῖ εἰς ἐνιαῖα τεύχη, ἢ ὅς ὕλη αὐτοῦ δὲν εἶναι καθορισμένη ἐκ τῶν προτέρων.

κυκλοπαυδεῖται πάσης μορφῆς.

β. Ὡς δελτίον, ἐξ ἄλλου, χαρακτηρίζεται πᾶν ἔντυπον ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον ἐκδιδόμενον περιοδικῶς ὑπὸ δημοσίας ὑπηρεσίας, νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ καὶ ἰδιώτου καὶ περιέχον πράξεις τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας ἢ νομικοῦ προσώπου ἢ πύνακας, στατιστικάς, προγράμματα καὶ πληροφοριακὰ στοιχεῖα ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων ἐνδιαφερόντων ὠρισμένην κατηγορίαν ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ.

Ἐκ τῆς ὡς ἄνω, συνοπτικῆς ἄλλως τε, ἐξετάσεως προκύπτει, ὅτι τὰ κοινὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς ἐφημερίδος καὶ τοῦ περιοδικοῦ εἶναι ὁ παρά τοῦ νόμου ἀπαιτούμενος μόνιμος ἰδιος τίτλος διὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ τὸ τακτὸν τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἐκδόσεως. Τὸ τακτὸν δὲ καὶ τὸ συνεχές τῆς ἐκδόσεως, ἐξ ἑτέρας ἀπόψεως, διαφοροποιεῖ τὴν ἐφημερίδα καὶ τὸ περιοδικόν ἀπὸ τοῦ βιβλίου, καὶ εἴτε τὸ τελευταῖον ἐκδιδόμενον κατὰ τεύχη κυκλοφορεῖ εἰς διάφορα χρονικά διαστήματα.

Τέλος, δεόν νά ἀναφερθῆ ἔνταῦθα, ὅτι εἰς περιπτώσιν ἀμφισβητήσεως ἀπρὸς τὸν χαρακτήρα ἐντύπου τινός, ἀποφαίνεται ὁ ἐπὶ τοῦ τύπου ἀρμόδιος Ὑπουργός (ἄρθρον 5 Α.Ν.1092/1938).

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ἔντυκόν τι χαρακτηρίζεται ὡς ἐφημερίς ἢ περιοδικόν, ἀποτελεῖ ἐκτελεστικὴν πράξιν τῆς διοικήσεως, ὡς τοιαύτη δὲ ὑπόκειται εἰς δικαστικὸν ἔλεγχον διὰ προσφυγῆς εἰς τὸ Σ.τ.
Ε.13

Ἡ Συμφώνως πρὸς ἄλλας διακρίσεις βάσει εἰδικωτέρων κριτηρίων ἔχομεν¹⁴:

Ἐκ τῆς ἀπόφωσ ἰδεολογικῆς τοποθετήσεως:

- α. Δημοκρατικόν, προοδευτικόν, συντηρητικόν κ.ἄ. τύπον.
- β. Θρησκευόμενον (ὀρθόδοξον, διαμαρτυρόμενον, καθολικόν), ἄθεον κ.ἄ. τύπον.

Ἐκ τῆς ἀναλόγως τῆς μορφῆς τῆς ἐκδοτικῆς ἐπιχειρήσεως: τύπον τῆς μικρᾶς, προσωπικῆς, οἰκογενειακῆς ἢ μεγάλης ἐπιχειρήσεως, τύπον συνεταιρισμοῦ τῶν συντακτῶν, τυπογράφων, κ.λ.

Ἐκ τῆς ἀναλόγως τοῦ περιεχομένου:

- α. Εἰδησεογραφικόν καὶ πολιτικόν τύπον.
- β. Ἐπαγγελματικόν, συνδικαλιστικόν, κλαδικόν, ἐμπορικόν, οἰκονομικόν τύπον.
- γ. Εἰδικόν τύπον, ἰδίως φιλολογικόν, ἐπιστημονικόν, παιδικόν, καλλιτεχνικόν κ.λ.
- δ. Τύπον τῶν μελονοτήτων, εἴτε ἐθνικῶν εἴτε θρησκευτικῶν καὶ ξενόγλωσσον τύπον.

Ἐκ τῆς ἀναφορᾶς πρὸς τὸν τύπον ἐκδόσεως:

- α. Ἐθνικόν τύπον.
- β. Τοπικόν τύπον (ἐπαρχιακόν, περιφερειακόν).

ἐφαρμοζομένων ἐπ' ἀμφοτέρων, τῆς τε ἐφημερίδος καὶ τοῦ περιοδικοῦ.

14. Βλ. καὶ Γ. Δ. ΖΙΟΥΤΟΥ: Εἰσαγωγή στὴν ἐπιστήμην τοῦ τύπου, Ἀθήναι, 1954, σελ. 18.

Ἀναλόγως τοῦ χρόνου ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας τύπον ἡμερήσιον, ἑβδομαδιαῖον, δεκαπενθήμερον, μηνιαῖον, τριμηνιαῖον.

Ἀναλόγως τοῦ τρόπου κυκλοφορίας τύπον δημόσιον (πωλούμενον ἐλευθέρως εἰς πάντας ἀδιακρίτως μέσῳ πρακτορείων, ἐφημεριδοπωλῶν, περιπτέρων κ.λ.), house organ¹⁵ (ἐπιχειρήσεων, ἐργοστασίων, σχολείων, νοσοκομείων κ.λ.), παρόνομον τύπον.

15. Περὶ τούτων βλ.: Δ.ΜΑΓΚΑΙΩΒΕΡΑ: Δημόσιαι Σχέσεις, Ἀθήναι, 1968, σ.34. ΣΗ.ΣΟΜΠΑΝΑΚΗ: Δημόσιαι Σχέσεις, Ἀθήναι, 1969, σ.76. Γ.ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛΑΚΗ: Γενική εἰσαγωγή εἰς τὰς Δημόσιαι Σχέσεις, Ἀθήναι, 1970, σ.35.

Κεφάλαιον Γ.
ΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ὑπό τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι ὑφίστανται, πλὴν τῶν ἀναγκῶν, αἱ ὁποῖαι ἐδημιούργησαν τὸν τύπον, ποικιλῆ τεχνικὰ μέσα, ἥθη, ἔθιμα καὶ νόμοι ἐν σχέσει πρὸς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν τεχνικῶν αὐτῶν μέσων καὶ τέλος πρόσκαια, τὰ ὁποῖα ἀναλαμβάνουσι ἐπαγγελματικῶς τὴν ἐκσυκοφίησιν τῶν ἀναγκῶν ἐπικοινωνίας τῶν ἄλλων, ὡς λειτουργίαι τοῦ τύπου δύναται νὰ ἀναφερθοῦν συνοπτικῶς αἰ ἐξῆς:

1. Ἡ ἐκισκόπησις τοῦ περιβάλλοντος, ἡ εἰδησεογραφία¹, ἡ καταγραφή τῶν γεγονότων. Διὰ τῆς ἐν εὐρείᾳ ἐνοσίᾳ εἰδησεογραφίας, παρέχεται εἰς τὸ κοινὸν πλουσία ἡ πρώτη ὕλη, διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ μὲρφοσιν ἰδίᾳς γνώμης ἐπιθεμάτων γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος. Διὰ πολλὰ δὲ ἄτομα ὁ τύπος ἐμφανίζεται, ὡς ἐλέχθη, ἐπιβοθητικὸς τῆς μορφο-

1. Ἡ ἀνάγκη τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἐνημέρωσιν ἀνεφάνη ἀπὸ τῆς προῖστορικῆς ἀκόμη ἐποχῆς. Ὁ Ἑρμῆς καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀγγελία, μετέφερον εἰς τοὺς θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου τὰ νέα τοῦ κόσμου, ἡ Ἴρις ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς, οἱ κήρυκες εἶχον πολλὰς ἀπὸ τὰς ἀρμοδιότητας, αἱ ὁποῖαι βραδύτερον μετεβιβάσθησαν εἰς τὰς ἐφημερίδας... Ὁ ἡμεροδρόμος, ὅστις ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὴν ἐκβάσιν τῆς μάχης τοῦ Μαραθῶνος, ἐχαρακτηρῶσθαι ὡς "ἕνσαρκον παράστημα..."

ποιήσεως τῆς γνώμης αὐτῶν.

II. Ἡ ἐκπαίδευσις, ἥτοι ἡ μεταβίβασις τῆς λεγομένης "κοινωνικῆς κληρονομίας" δεδομένου ὅτι, ὡς διαπιστοῦται ἐκ σειρᾶς ἐρευνῶν καὶ στατιστικῶν στοιχείων, μεγάλη μᾶζα τοῦ πληθυσμοῦ "καλλιεργεῖται πνευματικῶς"² λαμβάνει τὴν "πνευματικὴν" αὐτῆς τροφήν ἐκ τοῦ τύπου καὶ ἰδρύε ἐκ τῶν ἐφημερίδων³.

III. Λόγῳ τοῦ συνόλου τῶν ἰδιομορφιῶν καὶ τῆς ἰδιοτυπίας αὐτοῦ ὁ τύπος ἀπέβη οὐσιῶδες καὶ τελεσφόρον ὄργανον μορφοποιήσεως καὶ ἐπηρεασμοῦ τῆς πολιτικῆς θελή-

2. Βλ. Γ.Μ.ΠΑΠΑΧΑΤΖΗ: Σελίδες ἱστορίας καὶ θεωρίας τοῦ πολιτισμοῦ, Ἀθήναι, 1965, σ.328: Λέγοντες "πνευματικὴ καλλιέργεια" δέν νοοῦμεν μόνην τὴν μόρφωσιν ἐν τῇ κοινῇ τοῦ ὄρου τούτου ἐννοοῦν δηλονότι τὴν πρόσκτησιν γνώσεων, τὴν μάθησιν, ἀλλὰ τὴν ἐν εὐρυτέρῳ ἐννοοῦν ἐσωτερικὴν καλλιέργειαν ἣτις περιλαμβάνει καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν αἰσθητικὴν καὶ τὴν συναίσθηματικὴν ἢ ψυχικὴν. Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς εὐρείας ταύτης καλλιέργειας συντελεῖ τόσον ἡ προδιάθεσις ὅσον καὶ ἡ κατάλληλος ἐντὸς τοῦ πολιτισμένου περιβάλλοντος τῆς ἐποχῆς διαπαιδαγώγησις.
3. Εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἐν γένει περιωπὴν τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου συμβάλλει σημαντικῶς μίᾳ ἰδιοτυπία τῆς ἑλληνικῆς πνευματικῆς ζωῆς: οἱ Ἕλληνες λογοτέχνη, διανοούμενοι κ.λ. λόγῳ τοῦ ὀλιγαριθμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, δέν δύνανται νὰ ἀποζήσουν ἐκ τῆς λογοτεχνικῆς κριτικῆς ἢ ἄλλης πνευματικῆς ἐργασίας των καὶ πρὸς βιοπορισμὸν ἢ συμπλήρωσιν τῶν πρὸς τὸ ζῆν καταφεύγουσιν εἰς τὴν καθημερινὴν δημοσιολογίαν, ἐμπλουτίζοντες αὐτὴν καὶ ἀνυψοῦντες τὸ πνευματικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν ποιόν. (Ἄλ. Παπαδομαμάντης, Ἄλ. Πωραϊτίνης, Κωστῆς Παλαμᾶς, Πλ. Ροδοκανάκης, Ζαχ. Παπαντωνίου, Παντελής Χόρν, Στράτης Κυριβήλης κ.ἄ.). Βλ. καὶ Κ. ΠΑΠΑΔΕΤΑΝΑΪΟΥ: Διάρθρωσις τῆς ἐποχῆς τοῦ ἑλλη-

σεως τῶν μαζῶν. Ὡς μέσα δέ ἐπηρεασμοῦ τοῦ τύπου ἐπὶ τοῦ κοινοῦ δύναται νά ἀναφερθῶν συνοπτικῶς ἐνταῦθα ἡ ἐπιβολή τοῦ γοήτρου τοῦ τύπου, ἡ βραδεῖα διάβρωσις τοῦ κοινοῦ καί ὁ συνεχῆς προσανατολισμός τῆς "γραμμῆς" καί τοῦ περιεχομένου πρὸς ἓνα σκοπόν, ἰδίᾳ τοῦ τύπου ἐν στενῇ ἐννοίᾳ.

IV. Ὁ ἔλεγχος. Μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, ὁ τύπος κατέστη ἐν ἓκ τῶν πλέον δυναμικῶν μέσων ἐλέγχου τῆς ἐξουσίας⁴, (νομοθετικῆς - ἐκτελεστικῆς - δικαστικῆς), ἡ δέ τοιαύτη δύναμις τοῦ τύπου, ἰδίᾳ τοῦ ἐν στενῇ ἐννοίᾳ, ἀπὸ τιγῶν ἀπόψεων ἔγκειται κατ' οὐσίαν εἰς τὴν εὐχέρειαν τοῦτοῦ νά δῶδῃ ἢ νά ἀρνήται δημοσιότητα εἰς τὰ διάφορα γεγονότα καί τὰς πράξεις.

Ὡς χαρακτηριστικὴ περίπτωση τοῦ δυναμικοῦ καί τοῦ τελεσφόρου τοῦ ἐλέγχου τοῦ τύπου ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, δύναται νά ἀναφερθῇ ἐνταῦθα, ὅτι ἐν δημοσίευμα ἐφημερίδος, τὸ "Κατηγορῶ" τοῦ Ζολᾶ ἐκληματοποίησε καί συνήγειρε τὸν φιλελεύθερον κόσμον, ὄχι μόνον τῆς Γαλλίας ἀλλὰ καί τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὑπόθεσιν Νιτρέῦφους.

V. Ἡ κριτικὴ. Παρ' ὅλον ὅτι ἡ συλλογὴ, ἀξιολόγησις καί διάδοσις εἰδήσεων καί γνώμων εἶναι πρωταρχικῆς σημασίας ἔργον διὰ τὸν τύπον, ἡ κριτικὴ ἐφ' ὅλων τῶν κοινωνι-

νικοῦ τύπου, Ἀθήναι, 1957.

4. "Αἱ κυβερνήσεις προσπαθοῦν νά ἀποικήσουν τὴν ἐπιστεύσθη καί τὴν εὐνοίαν τῶν ἐφημερίδων, αἱ ὁποῖαι οὕτω ἔστανται πλησίον των ὄχι ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρατηρητοῦ ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ κόλακος". Βλ. καὶ RESTON J.: The antilley of the press, N.Y., 1967, σ. 68 ἐκ.

κῆς ὑφῆς ἐκδηλώσεων γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, παρέχει εἰς τὰς μάζας τῶν ἀναγνωστῶν τὴν δυνατότητα καὶ τὴν εὐχέρειαν ἀξιολογήσεως τῶν διαφόρων καταστάσεων⁵.

VI. Ἡ φυχαγωγία, δηλαδή ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ καθημερινόν ἄγχος καὶ τὴν ἔντασιν". Ὁ τύπος ἀποτελεῖ ταυτοχρόνως ὄργανον πληροφορήσεως, ἐκφράσεως γνώμης, κριτικῆς, ἐλέγχου ἀλλὰ καὶ φυχαγωγιάς. Τὸ τελευταῖον ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς παρουσιάσεως, ὑπὸ τοῦ ἐν στενῇ ἐννοίᾳ ἰδίᾳ τύπου, κατηγοριῶν θεμάτων, ὡς τὰ "κοινωνικά", ἡ ἀθλητικὴ κίνησις, τὰ εὐθυμογραφήματα, "ἀνέκδοτα", αἱ γελοιογραφήματα κ.λ., τὰ ὅποια, πέραν τοῦ εἰδησεογραφικοῦ αὐτῶν χαρακτῆρος, λόγῳ ὑφῆς φυχαγωγούσιν.

VII. Ἡ διαφήμισις, ἢ τοῖς ἢ ἐνθάρρυνσις τῆς μαζικῆς παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως. Ἡ διὰ τοῦ τύπου διαφήμισις καὶ προβολὴ παρέχει κίνητρα εἰς τὴν μαζικὴν παραγωγὴν καὶ κατανάλωσιν, παράγοντας ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις.

Ἐξ ἄλλου, λόγῳ τοῦ προσοδοφόρου αὐτῆς δύναται νὰ καταστή μῆσον διὰ τὴν μεγαλυτέραν ἀνεξαρτητοποίησιν τῶν ὀργάνων τοῦ τύπου μέ φυσικόν ἐπακόλουθον τὴν μείωσιν κόστους παραγωγῆς τούτων, ἐκ' ὠφελείᾳ τοῦ κοινού. Κατὰ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἀντιτάσσεται, ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον ἐν τῇ προσπάθειᾳ του νὰ ἀγρευθῇ μεγάλης καὶ συμφερούσας

5. Βλ. καὶ ΜΠΑΜΠΗ Δ.ΚΑΡΑ: Μεθοδολογία τῆς Κριτικῆς, Ἀθήναι, 1971, σ. 11 ἐκ.

διαφημίσεις, να απωλέση ὁ τύπος μέρος τῆς ἀνεξαρτησίας αὐ-
 τοῦ καὶ νὰ μεταβληθῇ εἰς ὄργανον ἐκφράσεως τῶν θέσεων ἰ-
 σχυροῦς ἀπαιτομενῶς ἀπὸ τὴν ἡγεμονικὴν ἐπιθέσιν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΝΟΜΟΣ 5050/της 30/30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931

ΠΕΡΙ ΤΥΠΟΥ, ΠΡΟΣΒΟΛΩΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΣΧΕ-
ΤΙΚΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ"

"Α ρ θ ρ α 1-13

κατηργήθησαν.

"Α ρ θ ρ ο ν 14

Με τήν ποινήν του προηγουμένου άρθρου παρ.1 τιμω-
ρεῖται ὅστις ἐν γνώσει διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύει πλαστά
κείμενα, ἢ ἔγγραφα ἀποδιδόμενα εἰς τινα ἢ γνήσια τοιαῦτα
ἀλλὰ μὴ ἠλλοιωμένον τὸ περιεχόμενον αὐτῶν.

"Α ρ θ ρ α 15-28

κατηργήθησαν.

"Α ρ θ ρ ο ν 29

1. "Ὅστις, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐμπορίας, ἢ διανομῆς, ἢ
δημοσίᾳ ἐκθέσεως, παρασκευάζει, ἀποκτᾷ, κατέχει, μετα-
φέρει, εἰσάγει εἰς τὸ κράτος, ἢ ἐξάγει, ἢ καθ' οἴονδῃ-
ποτε τρόπον τίθησιν εἰς κυκλοφορίαν ἔγγραφα, ἔντυπα, συγ-
γράμματα, σχέδια, εἰκόνας, ζωγραφίας, ἐμβλήματα, φωτο-
γραφίας, κινηματογραφικὰ ταινίας, ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ἁ-
σμηνα, τοιοῦδῃποτε εἴδους, ὅστις μεταχειρίζεται οἴονδῃ-
ποτε μέσου δημοσιότητος πρὸς ἐκμετάλλωσιν τῆς κυκλοφο-
ρίας ἢ πρὸς ἐμπορίαν τῶν ἀντικειμένων," τι-

μωρεῖται διὰ φυλακίσεως τούλάχιστον ἑνὸς μηνὸς καὶ δὲ ἀπο-
 χρηματικῆς ποινῆς τούλάχιστον 30.000 μεταλλικῶν δραχμῶν.
 Ἐν ὑποτροπῇ δέ διὰ φυλακίσεως τούλάχιστον 6 μηνῶν καὶ
 διὰ χρηματικῆς ποινῆς τούλάχιστον 50.000 μεταλλικῶν δραχ-
 μῶν. Ἐάν ὅμως ἡ καθ' ὑποτροπήν πράξις ἐτελέσθη διὰ δημο-
 σιεύματα ἐν ἡμερησίᾳ ἢ περιοδικῇ, ἢ χρηματικῇ ποινῇ
 δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν 200.000 μεταλλικῶν δραχ-
 μῶν. Ἐν προκειμένῳ ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ δια-
 τάξεις τοῦ ἄρθρου 82 παρ. 4 τοῦ Ποιν.Κώδικος" (Ν.Δ.2493/
 1953, ἄρθρον 26).

2. Διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἀπαγγέλεται καὶ
 ἡ δήμευσις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τῆς ἐν Γενεῦῃ ὑπογραφείσης
 συμβάσεως ἀναπερομένων ἀντικειμένων, ὡς καὶ τῶν τυπογρα-
 φικῶν καὶ φωτογραφικῶν πλακῶν, τῆς καταστροφῆς αὐτῶν,
 ἐνεργουμένης ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, δαπάνη τοῦ
 καταδικασθέντος, ἣτις καὶ προσδιορίζεται κατ' ἀποκοπὴν διὰ
 τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ εἰσπράττεται συγχρό-
 νως μετὰ τῶν ἐξόδων καὶ τελῶν διὰ γραμματίου παρακαταθή-
 κης. Ἐάν τὸ ἐπιλήψιμον ἀντικείμενον ἀποτελεῖ μέρος τῆς
 μοσιεύματος περιέχοντος καὶ μὴ ἐπιλήψιμα μέρη, δύναται τὸ
 δικαστήριον, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸς ὁ περιορισμὸς, νὰ
 περιορίσῃ τὴν δήμευσιν καὶ καταστροφὴν διὰ μόνον τὸ ἐπι-
 λήψιμον μέρος. Ἡ δήμευσις καὶ καταστροφὴ τοῦ ἐν τῷ
 προηγουμένῳ ἐδάφῳ ἀντικειμένου δύναται νὰ διαταχθῇ κατὰ
 τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης,
 τῆς δαπάνης τῆς καταστροφῆς βαρυνούσης ἐν τοιαύτῃ περι-
 πτώσει τὸ Δημόσιον.

"Α ρ θ ρ ο ν 30

"Ασεμνα κατά τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου θεωροῦνται τὰ χειρόγραφα, ἔντυπα, εἰκόνες καὶ λουπὰ ἀντικείμενα, ὁσάκις, συμφώνως πρὸς τὸ κοινὸν αἴσθημα, προσβάλλουσι τὴν αἰδῶ. Δέν θεωρεῖται ἄσεμνον τὸ ἔργον τέχνης ἢ ἐπιστήμης, πλὴν καθ' ἣν περιπτώσειν προσφέρεται πρὸς πώλησιν, πωλεῖται ἢ παρέχεται εἰδικῶς εἰς πρόσωπα ἡλικίας κάτω τῶν 18 ἐτῶν καὶ πρὸς σκοποὺς ἄλλους ἐκτὸς τῆς σπουδῆς. Πρὸς χαρακτηρισμὸν ἔργου τινοῦ ὡς ἔργου τέχνης ἢ ἐπιστήμης δύναται ὁ Εἰσαγγελεὺς νὰ προκαλέσῃ συμβουλευτικὴν γνωμοδότησιν πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἣν διορίζει οὗτος ἐκ παιδαγωγῶν, Καθηγητῶν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ μελῶν Συλλόγων πρὸς προστασίαν τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἢ ὅπου δέν ὑπάρχουσι τοιαῦτα πρόσωπα τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ παιδαγωγῶν καὶ κληρικών.

"Α ρ θ ρ ο ν 31

Οἱ κατηγορούμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 29 εἰσάγονται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πλημμελειοδικείου δεῦρ' ἀπ' εὐθείας κλήσεως καὶ ἄνευ προανακρίσεως. Πρὸς ἐξακρίβωσιν μόνον συνενόχων δύναται νὰ ἐνεργηθῇ προανάκρισις ὑπὸ τοῦ παρὰ Πλημμελειοδικαίου Εἰσαγγελέως.

"Α ρ θ ρ ο ν 32

"Ὅστις ὡς διευθυντῆς ἢ ἐκδότης ἢ συντάκτης ἑφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐπέγων ὡς ἀπειλὴν τὴν δολίαν τοῦ τύπου δημοσύευσιν εἰδήσεων ἢ ἄλλων περιστάσεων ἐκινουμένων νὰ βλάψωσι τὴν τιμὴν, τὴν ὑπέληψιν ἢ τὴν

περλουσίαν έτέρου, προσεπάθησε νά περιποιήση εΐς έαυτόν ή άλλον τινά παράνομον όφελος, τιμωρεΐται μέ φυλάκισιν τουλάχιστον τριών μηνών καΐ μέ χρηματικήν ποινήν 50.000 έως 100.000 δραχ., έπιφυλασσομένων τών βαρυτέρων όρισμών του Πολυ.Νόμου. Έν πάση περιπτώσει έφαρμόζονται τά άρθρα 21 καΐ 23 του Πολυ.Νόμου, οΐαδήποτε καΐ αν ή ή έπιβλη - θεΐσα ποινή.

"Α ρ θ ρ ο ν 33

Έπί τών άδικημάτων: α) τής δι' άσέμων δημοσιευμάτων προσβολής τών ήθών του άρθρου 29 του παρόντος, β) τών δι' α τής καταχρήσεως τής έλευθεροτυπίας εκτελουμένων άδικημά - των τής έξυβρίσεως καΐ δυσφημήσεως (άρθρα 20 καΐ 21) καΐ γ) τής εκβιάσεως του προηγουμένου άρθρου δέν έφαρμόζον - ται δι' α τας χρηματικές ποινάς οΐ κανόνες τής διαδοχικής σύρροής καΐ του κατ' εξακολούθησιν άδικήματος, άλλ' επί εκάστης άξιοποιούνου πράξεως επιβάλλεται ή πρόσ ταύτην αν - ταποκρυνομένη κατ' ίδίαν κοινή, ώστε ο ύπαΐτιος αυτών εκ - τΐει τό άρθροισμα τών κατ' ίδίαν χρηματικών ποινών.

"Α ρ θ ρ α 34-43

Κατηργήθησαν.

"Α ρ θ ρ ο ν 44

Κατάσχεσις έφημερίδων καΐ έντύπων διατριβών έπιτρέ - πεται μόνον:

α) Ένεκα προσβολής κατ' α τής Χριστιανικής θρησκείας.

β) Ένεκεν άσέμων δημοσιευμάτων, προσβαλλόντων κατα - φανώς τήν δημοσίαν αΐδω κατ' α τους όρους τών άρθρων 30 καΐ 31 του παρόντος.

γ) Ἐνεκεν δημοσιεύσεως εἰδήσεων ἀναγομένων εἰς κινήσεις τοῦ κατὰ γῆν ἢ θάλασσαν στρατοῦ ἢ εἰς ἔργα ὁχυρώσεως τῆς χώρας ἀπὸ ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος ὡς καὶ ἔνεκα παραβάσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 38 τοῦ παρόντος ἀπαγορεύσεων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 45

Κατηργήθη.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 46

1. Πλήν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ καταγορεύμενος προφυλακίζεται (ἄρθρον 208, παρ. 1,2 καὶ 4 Πολυ. Δικ. ὡς ἐτροποποιήθη), τὰ πλημμελήματα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦτου εἰδικῶς προβλεπόμενα ὡςάκις τελοῦνται διὰ τοῦ του εἰσάγονται ἐνώπιον τοῦ ἀρμεδίου Δικαστηρίου Πλημμελειοδικῶν ἢ Κακουργιοδικῶν δι' ἀπέευθείας κλήσεως, εὔτε μετὰ προηγουμένην συνοπτικὴν προανακρίσιν, ἐνεργουμένην κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πεντακτῆς Δικονομίας ἢ καὶ διὰ τοῦ ἀνακριτοῦ κατὰ παραγγελίαν τοῦ Εἰσαγγελέως εὔτε ἐνευ προανακρίσεως.

Ἡ προανακρίσις περατοῦται πάντοτε ἐντός 8 ἡμερῶν ἢ εἴ δευκάσιμος ὀρίζεται εἰς ἡμέραν ὅσον ἐνεστὶν ἐγγυτέρου καὶ τὸ πολὺ συμπίπτουσαν ἐντός χρονικοῦ διαστήματος 40 ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐτελέσθη ἡ πρᾶξις ἢ ἐνεχειρίσθη, προκειμένου περὶ τῶν κατ' ἐγκλησιν διωκόμενων, ἢ ἔγκλησις τοῦ παθόντος. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς βραδύτητος Εἰσαγγελεῦς ἢ ἀνακριτικοῦ ὑπέλληλοι τιμωροῦνται πειθαρχικῶς, διὰ προστίμου τοῦλάχιστον 50χ. δρακμῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ προσφρονῆς πούσεως τοῦλάχιστον 15 ἡμερῶν.

2. Κατά τῆς δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰσαγωγῆς οὐδεμία ἐπιτρέπεται προσφυγή, οὐδ' ἔνδικόν τι μέσον κατὰ τῶν παραπεμπτικῶν βουλευμάτων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 47

1. Ὁ παρὰ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελεὺς ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Κακουργιοδικῶν ὑπαγομένων πλημμελημάτων ὑποβάλλει τὴν ἐγχειρισθεῖσαν ἔγκλησιν ἢ τὴν τυχόν ἐν-εργηθεῖσαν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προανακρίσιν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν, σχεδιάζων τὸ κλητήριον θέσι-σμα, ἐν ᾧ ἐπὶ κοινῇ ἀκυρότητος θέσιν νά ὀρίζηται εἰδικῶς καὶ χαρακτηρίζηται προσηκόντως ἢ πρόκλησις, τὸ ἔγκλημα, ἢ ὕβρις, δυσφήμισις καὶ ἐξυβρίσις κ.λ. ., ἕνεκα τῶν ὁποίων γίνεται ἡ καταδίωξις, παρατιθεμένῃ συγχρόνως καὶ τῶν ἄρθρων τοῦ Πολυκόμου, ᾧν ἐπισητεῖται ἡ ἐφαρμογή.

2. Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν δύναται νά παραγγεῖλῃ, τὴν ἐνέργειαν προανακρίσεως, ἂν δέν προηγήθῃ τοιαύτη, ἢ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, παρατουμένην ἐντὸς προθεσμίας 8 τὸ πολὺ ἡμερῶν, μεθ' ἣν φέρει τὴν ὑπόθεσιν δι' ἀπ' εὐθείας κλή-σεως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Κακουργιοδι-κῶν εἰς τὴν περὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐξουσίας ἐξουσίας, ἢ εἰάν τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, εἰς τὴν ἀμέσως προσεχῆ σύνοδον αὐτοῦ. Ἐάν ὁ Εἰσαγγελεὺς φρονῇ ὅτι δέν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν πράττει τὰ ἐν ἄρθρῳ 267 Πολυκομικῆς Δικονομίας ὀριζόμενα. Τὰ ἐν τῇ τε-λευταίᾳ ταύτῃ περιεκτόσσι ἐκτελούμενα βουλευματα τοῦ Συμ-βουλίου τῶν Ἐφετῶν δέν ὑπόκεινται εἰς τὸ ἔνδικόν μέσον τῆς ἀναίρεσεως.

"Α ρ θ ρ ο ν 48

(Α.Ν. 20/20 Νοεμβρίου 1935, άρθρον 9)

"'Επί τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ καταληφθέντων ἀδικημάτων καὶ παραβάσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, καὶ πάντων ἐν γένει τῶν ἀδικημάτων τοῦ τύπου ἐφαρμόζεται τὸ Ν. Διατ. τῆς 22/28 Νοεμβρίου 1923 "περὶ ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ". 'Επί τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰ Κακουργιοδικεῖα τοιούτων ἀδικημάτων, τὸ ἀνωτέρω Νομοθ. Διατάγμα ἐφαρμόζεται ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ σύνοδος τοῦ Κακουργιοδικεῖου καὶ τὸ ἀδίκημα ἐπράχθη ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ, τῶν ἐν τῷ νομοθετικῷ διατάγματι ἔργων τοῦ παρὰ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέως καὶ Ἀνακριτοῦ ἀσκουμένων ὑπὸ τῶν παρ' Ἐφετάις ἐν τῷ Κακουργιοδικεῖῳ τῆς ἔδρας τοῦ Ἐφετείου. Ἡ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος προθεσμία συντέμνεται διὰ τὰ ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀδικήματα εἰς 24 ὥρας, τὸ δὲ δικαστήριον, διατάσσον κρίσοντας ἀποδείξεις, κατὰ τὸ ἄρθρον 4, ὀφείλει νὰ ὀρίσῃ καὶ νῆαν δικασίμου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ μάρτυρες κλητεύονται τοῦλάχιστον 24 ὥρας πρὸ τῆς δικασίμου ἢ τρεῖς ἡμέρας, ὅταν κατοικῶσιν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου".

"Α ρ θ ρ ο ν 49

1. Ἡ κλήσις πρὸς ἐμφάνισιν εἰς τὸ ἀπρωατήριον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Κακουργιοδικῶν καθὼς καὶ τὸ παραπεμπτικὸν βούλευμα, ὡσάντις ἐξεδόθη τοιοῦτο, κοινοποιούνται πρὸς τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα κατὰ τὰς συνήθεας προθεσμίας καὶ διατάξεις.

2. Ἐπί κατηγορίας ἐπί ἐξυβρίσει, δυσφημίσει, ἢ συκοφαντικῇ δυσφημίσει, ἢ κλήσεις πρὸς ἐμφάνισιν κοινοποιεῖται πρὸς τὸν κατηγορούμενον δώδεκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου, μὴ ἀύξανομένης τῆς προθεσμίας ταύτης λόγῳ ἀποστάσεως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 50

Ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον (ἐδαφ.2) προθεσμίας, κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἐγκαλέσαντα ἐπί ἐξυβρίσει, δυσφημίσει ἢ συκοφαντικῇ δυσφημίσει ἀντίγραφον τῆς κλήσεως πρὸς ἐμφάνισιν, ἐάν διαμένῃ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ἐφετείου ἢ εἰς τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ, ὃν ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἐν τῇ ἐγκλήσει, ἐφ' ὅσον δέν διαμένει ἐν τῇ ἔδρᾳ ταύτῃ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 51

Ἐπί κατηγορίας ἐπί ἐξυβρίσει, δυσφημίσει ἢ συκοφαντικῇ δυσφημίσει εἰσαγομένης ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικεῦς ἢ κλήσεις πρὸς ἐμφάνισιν πρέπει νὰ περιέχῃ ἐπί ποινῇ ἀκυρότητας τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 47 παρ. 1 τοῦ παρόντος.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 49 καὶ 50.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 52

Περὶ τῶν λιπομαρτύρων ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων τῶν τε Πλημμελειοδικεῶν καὶ Κακούργιοδικεῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὸν τύπον ἀναφερόμενα ἀδικήματα ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΣΗ' τοῦ 1867.

Καὶ διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως δύναται νὰ διαταχθῇ βία πρὸς ἀγωγή μαρτύρων μὴ ἐμφανισθέντων, ὡν τὴν μαρτυ-

ρίαν θεωρεῖ τό Δικαστήριον ἀναγκαίαν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Δικαστηρίου ἐκτελεῖται παραχρῆμα ἐπιβλεύσας τοῦ Εἰσαγγελέως.

Ἄ ρ θ ρ ο υ 53

1. Ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν εἰσαγομένων ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου πᾶσα αἴτησις περὶ ἀναβολῆς ἢ ἔνστασις ἀφορῶσα εἰς τὴν προδικασίαν προτείνεται ἐπὶ πεινῆ ἀπαρραδέκτου πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων.

2. Ἀναβάλλον δι' οἰονδήποτε λόγον τὴν ἐκδύκασιν τό δικαστήριον τῶν Συνέδρων ὀφείλει νά ὀρίσῃ τὴν νέαν συζήτησιν ἐντός τῆς αὐτῆς συνέδου καὶ εἰς τὴν πρώτην, μετὰ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀναβολῆς, δικάσιμον καθ' ἣν οἱ παρόντες μάρτυρες καὶ κατηγορούμενοι ὀφείλουσι νά προσέλθωσιν αὐτόκλητοι, οἱ δέ λοιποὶ κλητεύονται πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δεκασίμου, μὴ παρεκτινομένης τῆς προθεσμίας ταύτης λόγῳ ἀποστάσεως. Ἐάν δέν εἶναι δυνατός ὁ ὡς ἄνω ὀρισμός δικασίμου ἐντός τῆς αὐτῆς συνέδου, ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς ὀρίζει τὴν νέαν δικάσιμον ἐντός τῆς ἐρχομένης συνέδου καὶ κοινοποιεῖ τὴν κλήσιν εἰς τὸν κατηγορούμενον καὶ τοὺς μάρτυρας ὀκτώ ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου. Καὶ ἐνταῦθα παρέκτασις τῆς προθεσμίας δέν χωρεῖ.

Ἄ ρ θ ρ ο υ 54

1. Ἐάν ὁ κατηγορούμενος ἐμφανισθεὶς ἐν τῇ δίκῃ ἀποχωρήσῃ ὅποτεδήποτε ἐκ τοῦ ἀμροατηρίου, λογίζεται ὡς κατ' ἀντιμαλίαν δικάζόμενος.

2. Ἡ διαδικασία ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει ἐξακολουθεῖ

καὶ

ώσεως ο κατηγορούμενος ήτο παρών τή συμπράξει τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων, ή δέ οὕτως ἐκτελεσμένη ἀπόφασις δέν υπόκειται εἰς ἀνακοπήν.

3. Ἡ κατ'ἀντιμαλίαν διαδικασία γίνεται ὅπως καί ἐπί κακουργημάτων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

4. Ἐάν κατὰ τήν συζήτησιν ἀναφανῆ, ὅτι ή πράξις φέρει χαρακτῆρα κακουργήματος, τό δικαστήριον τῶν συνέδρων διατάσσει τήν προφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου καί ἀναβάλλει τήν δίκην, ἕως εἰσαχθῆ αὕτη ἐκ νέου ἐνώπιον τοῦ κακουργοδικεῖου κατὰ τήν τρέχουσαν ή τό βραδύτερον τήν ἐκτελεσμένην σύνοδον, πλην ἂν ὁ κατηγορούμενος ζητήσῃ τήν πρόοδον τῆς δίκης, ὅτε τό δικαστήριον ὀφείλει νά ἀποδεχθῆ τήν αἴτησιν ταύτην καί νά ἐξακολουθήσῃ τήν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

"Α ρ θ ρ ο ν 55

1. Ἐάν ὁ κατηγορούμενος νομίμως κλητευθεὺς δέν ἐμφανισθῆ κατ'ὅ τήν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον, δικάζεται ἐρήμην, ὑπό τοῦ Δικαστηρίου τῶν Κακουργοδικῶν, ἀναγινωσκομένου τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος καί τοῦ περὶ παραπομπῆς βουλευματος ἐάν ὑπάρχη τοιοῦτον.

2. Ἡ περαιτέρω συζήτησις γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 378-404 τῆς Ποιν. Δικονομίας.

"Α ρ θ ρ ο ν 56

Ἡ ἐπίθεσις τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως γίνεται κατὰ τό ἄρθρον 337 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ή δέ ἀνακοπή, ἐπιτρεπόμενη μόνον ἐάν δέν ἐτηρήθησαν αἱ περὶ τήν κλήτευσιν τοῦ ἐρήμην καταδικασθέντος προδιατάξεις καί τῆς περὶ πτωσιν

ἀποδεικνυομένης ὑπ' αὐτοῦ ἀνωτέρας βίας, γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 338 τῆς Πολιτ. Δικονομίας ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν Κακουργιοδικῶν, ἢ εἰάν δέν ὑπάρχη τοιοῦτος, ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν Πλημμελειοδικῶν τῆς διαμονῆς τοῦ ἀνακόπτοντος ἢ τῆς ἑδρας τοῦ Κακουργιοδικείου. Ἐν τῇ περὶ τῆς ἀνακοπῆς ἐκθέσει ὁ ἀνακόπτων διορίζει ἀντικλητον ἐκ τῶν δικηγόρων.

Ὁ Γραμματεὺς ἀποστέλλει αὐθαρεῖ τῆς ἀνακοπῆς πρὸς τὸν ἀρμόδιον παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεῖα.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 57

1. Ἡ ἀνακοπὴ εἰσάγεται εἰς δικάσιμον τῆς τρεχοῦσας συνόδου, ἢ, ἂν τοῦτο εἶναι ἀνέφικτον, εἰς δικάσιμον τῆς ἐπομένης, ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν καὶ κοινοποιουμένην εἰς τε τὸν ἀνακόπτοντα καὶ τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα ἢ τοὺς ἀντικλητῶν αὐτῶν πρὸ πέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν. Ἡ προθεσμία αὕτη δέν παρατείνεται λόγῳ ἀποστάσεως. Κατὰ τὴν αὐτὴν προθεσμίαν κλητεύονται ὁ ἐγκαλῶν καὶ τρεῖς τοῦλάχιστον τῶν οὐσιωδέστερων μαρτύρων. Τὸ παραδεκτὸν τῆς ἀνακοπῆς δικάζεται ὑπὸ μόνου τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων κατὰ τὸ ἄρθρον 338 τῆς Πολιτ. Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου ΓΨΘ'.

2. Ἐάν ἡ ἀνακοπὴ γίνῃ τύποις δεκτῆ, ἢ ὑπόθεσις δικάζεται πάραυτα ὑπὸ τοσαύτου δικαστηρίου, μετὰ χρονοῦ καὶ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων, οὗ ἡ συγκρότησις γίνεται ἅμα τῇ παραδοχῇ τῆς ἀνακοπῆς κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις διατάξεις.

"Α ρ θ ρ ο ν 58

Ἐάν ὁ κατηγορούμενος δέν ἐμφανισθῆ κατά τήν μετ' ἀνακοπήν δικάσιμον ἀπορρίπτεται ἡ ἀνακοπή ὡς ἀνυποστήρικτος καὶ ἐκτελεῖται ἡ ἐρήμην ἀπόφασις.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται δευτέρα ἀνακοπή.

"Α ρ θ ρ ο ν 59

1. Ἐπί τῶν πλημμελημάτων τῶν ὑπό τοῦ νόμου τούτου ἰδίως προβλεπομένων καὶ εἰσαγομένων ἐνώπιον τοῦ πλημμελειὰδικείου, πᾶσα αἴτησις περὶ ἀναβολῆς ἢ ἔνστασις ἀφορῶσα εἰς τήν διαδικασίαν προτείνεται ἐπί ποινῆ ἀπαράδεκτου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς περὶ τήν ἀπόδειξιν διαδικασίας. Τό δικαστήριον ἀναβάλλον δι' οἷονδῆποτε λόγον τήν δίκην ὀρίζει διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του τήν δικάσιμον, ἐντός 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναβολῆς.

Παρόντος τοῦ κατηγορουμένου, νέα κλήτευσις αὐτοῦ δέν ἀπατεῖται.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 53 παρ 2, 56, 57 καὶ 59 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐνταῦθα.

"Α ρ θ ρ ο ν 60

Κατά τήν διαδικασίαν πρὸς ἐκδίκασιν κακούργηματος ἢ πλημμελήματος ἀναγομένου εἰς τόν τύπον, τό δικαστήριον, ἐν τῇ τε περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 387 τῆς Ποιν. Δικονομίας, ἐκτός τῆς ἐν αὐτῷ ποινῆς, ὀφείλει ἐπί τῇ προφορικῇ αἰτήσει τοῦ προσβληθέντος μάρτυρος νά ἐκδικάσῃ παραχρῆμα καὶ ἄνευ ἀναβολῆς καὶ τό ἀδίκημα τῆς ἐξυβρίσεως καὶ τῆς δυσφημίσεως ἢ τῆς συκοφαντικῆς δυσφημίσεως.

"Αν ὁ ὑπαίτιος ζητήσῃ νά ἀποδείξῃ τήν ἀλήθειαν, ὅπου τοῦτο ἐπιτρέπεται, ἀναβάλλεται ἡ δίκη διὰ τήν ἐπομένην ἡμέραν, καθ' ἣν διεξαχθῆσεται ἡ ἀπόδειξις, ὅποτε ὁ ὑπαίτιος δικάζεται ἄνευ κλητεύσεως ὡς ἐάν ἦτο παρών. Τό ἄρθρον 43 παρ. 2 Κώδικος δικοηγόρων δέν ἐφαρμόζεται ἐνπροκειμένῳ, τοῦ συνηγόρου μηδέποτε δικαιουμένου νά ποιῆται χρῆσιν ὑβριστικῶν ἢ προσβλητικῶν ἐκφράσεων. Ἐάν τό δικαστήριον δέν προβῇ ἀμέσως εἰς τήν ἐκδίκασιν τῶν ἀδικημάτων τούτων, ἡ παράλειψις αὕτη ἀποτελεῖ διὰ τοῦς συγκροτοῦντας αὐτό δικαστάς πειθαρχικόν παράπτωμα, τιμωρούμενον διὰ προστίμου ἑρχ. 340 μέχρι 1.000 καί ἐν ὑποτροπῇ διὰ προσωρινῆς παύσεως τό πολύ ἐνός μηνός, τό δέ μή τιμωρηθέν παραχρῆμα ἀδίκημα, δέν ἀποσβέννυται, ἀλλά δύναται ὁ ἔνοχος ἀκολούθως νά διωχθῇ ποινικῶς.

"Α ρ θ ρ ο ν 61

Ἐπί τῶν ἀξιοπούνων πράξεων κατά ξένων ἐπικρατειῶν (ἄρθρα 17, 18, 19) ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικεῖου ἐντός δεκά ἡμερῶν ἀπό τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐγκλήσεως ἢ αἰτιήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, συντεταγμένων εἰς τό ἥμισυ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 145 Ποιν. Δικονομίας προθεσμιῶν. Ἡ ἀπόφασις εἴτε οὐδέν τακτικόν ἔνδικον μέσον, ὑψόκειται, ἡ δέ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας εἶναι ἀπαράδεκτος.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσι καί διὰ τήν παράβασιν τήν προβλεπομένην ὑπό τοῦ ἄρθρου 13 παράγραφος 2 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄ ρ θ ρ ο υ 62

Τό δικάζον τήν ἐπί δυσφημίσει (ἄρθρα 20 καί 21) κατηγορίαν δικαστήριον τῶν Πλημμελειοδικῶν ἢ τῶν Ἐφετῶν ὀφείλει δι' εἰδικῶν ἐν τῷ διατακτικῷ διατάξεων, ἠτιολογημένων κεχωρισμένως καί εἰδικῶς ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς ἀποφάσεως, νά λύη τά ἐπόμενα ζητήματα κατὰ τήν ἐξῆς σειράν :

1. Νά ποιῆται ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς γενομένης προσάφραξ ἢ διαδόσεως, ὡς προέκυψαν ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς δὲ δικασίας.

2. Ν' ἀναφέρη πάσας τὰς εἰδικὰς περιστάσεις, ἐξ ὧν συνάγεται, ὅτι ἡ προσαπτομένη πράξις τῆς δυσφημίσεως εἶναι ἀληθής ἢ ψευδής, καί

3. Ν' ἀναφέρη λεπτομερῶς τὰ πραγματικά περιστατικά, ἐξ ὧν ἐπέεσθη περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου γνώσεως ἢ ἀγνοίας τῆς ἀληθείας τῆς προσοφθεύσης πράξεως ἢ τῆς περὶ ταύτης ἀμφιβολίας αὐτοῦ.

Αἱ ἐκδικώμεναι ἀποφάσεις ὑπογράφονται παρὰ πάντων τῶν δικαστῶν. Πᾶσα ἀθέτησις τῶν ὀνωτέρω ὑποχρεώσεων ἀποτελεῖ διὰ τοὺς λαβόντας μέρος δικαστὰς πειθαρχικόν παράπτωμα τιμωρούμενον διὰ προστίμου τοῦλάχιστον δραχμῶν 200 καί ἐν ὑποτροπῇ διὰ προσωρινῆς καύσεως δέκα κέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν.

Ἐπὶ τήν αὐτὴν μαρφήν τίθενται παρὰ τοῦ προέδρου τῶν συνεδρῶν τὰ ζητήματα εἰς τοὺς ἐνόρκους ὅταν τὰ ὀνωτέρω ἀδικήματα ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Κοινοβουλευτικῶν κελίων.

"Α ρ θ ρ ο ν 63

Ἐπί τῆς δι' ἀσέμνων δημοσιευμάτων ἐκτελουμένης προσβολῆς τῶν ἠθῶν, ἡ περιγραφή τῶν ἀκολάστων πράξεων, καί αἱ διὰ τῶν εἰκόνων κ.λ. ἐκδηλούμεναι ἕσεμναι πράξεις εἶναι ζήτημα δικαίου ἀφορῶν τὴν ὑπαγωγὴν πραγματικῶν γεγονότων εἰς τὸν νόμον.

Τὰ δικαστήρια τῆς οὐσίας ὀφείλουσι νὰ περιγράψωσι λεπτομερῶς ἐν τῇ καταδικαστικῇ ἢ ἀθωωτικῇ ἀποφάσει τῶν πάσας τὰς εἰς ὅλα τὰ μέρη ἢ τινα μόνον τῶν κεφαλαίων τοῦ συγγράμματος περιγραφομένας ἀκολάστους πράξεις, νὰ ἐκθέτωσι τὸν τρόπον τῆς διαδόσεως ἢ ἀνακοινώσεως τοῦ περιεχομένου τῶν ἐντύπων ἢ τῶν διάσυμβολικῶν παραστάσεων ἀπεικονιζομένων, καὶ νὰ δρῶσιν ἂν αἱ ἐπιχειρηθεῖσαι πράξεις τῆς παρασκευῆς, ἀκοιτήσεως, κατοχῆς, μεταφορᾶς, εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἢ καθ' ὅλιγονδεήποτε τρόπον κυκλοφορίας ἐγένετο ἐπὶ σκοπῷ ἐμπορίας, διανομῆς ἢ δημοσίᾳ ἐκθέσεως.

Ἡ ἀθέτησις τῆς ὑποχρέσεως ταύτης, ἀποτελεῖ εἰς τοὺς συμπράξαντας εἰς τὴν ἀπόφασιν δικαστᾶς πειθαρχικόν παράπτωμα τιμωρούμενον διὰ προστίμου δραχμῶν τοῦλάχιστον 200 καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ προσωρινῆς παύσεως δεκά πέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν.

Ὁ Ἄρειος Πάγιος δικαιούται νὰ ἐλέγξῃ τὸν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου δοθέντα νομικόν χαρακτηρησικῶν εἰς ἀνάπαυση τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει ἐπισηφηνεῖσιν γεγονότα εἰς τὴν ἐρρήκουσαν διέταξιν τοῦ Νόμου.

"Α ρ θ ρ ο ν 64

Κατηγορίαι.

"Α ρ θ ρ ο ν 65

1. 'Επί τῶν διὰ τοῦ τύπου τελουμένων ἀξιοποιούνων πράξεων δικαίωμα πρὸς ἀναίρεσιν ἔχουσιν ὁ Εἰσαγγελεὺς, ὁ καταδικασθεὺς καὶ ὁ πολιτικῶς ἐνάγων διὰ τὰς ἰδιωτικὰς αὐτοῦ ἀπαυτῆσεις.

2. Ἡ περὶ ἀναίρεσεως αὐτῆσις γενομένη ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἐντὸς 24 ὥρῶν τὸ βραδύτερον πρὸς τὸν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελεῆ.

3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 489 Ποινικῆς Δικονομίας κλήσις μετ' ἀντιγράφου τῶν πρὸς ἀναίρεσιν λόγων, ἐγχειρίζεται τῆς σαράς ἡμέραστοῦλάχιστον πρὸ τῆς δικασίμου, ἡ δὲ ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκδίδεται ἐντὸς μηνός τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παραλαβῆς τῶν ἐγγράφων.

"Α ρ θ ρ ο ν 66

1. Αὐ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπιβαλλόμενα ποινὰ καὶ κατὰ τῆς περιουσίας καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη, ὡς καὶ ἡ ἐπιδικασθεῖσα τῷ παθόντι χρηματικὴ ἱκανοποίησις, εἰσπράττεται παρὰ τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις καὶ διὰ προσωπικῆς τοῦ καταδικασθέντος κρατήσεως (ὡσαύτις διετάχθη κατὰ νόμον τοιαύτη), ἐκτελουμένης πάραυτα ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς τελευτικῆς κατ' ἀντιμωλίαν καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ ἐκδόντι ταύτην Δικαστηρίῳ Εἰσαγγελέως ἢ Δημοσίου Κατηγόρου.

2. Ἐν ἡ καταδικαστικῇ ἀπόφασις ἐξεδόθη κατ' ἐρήμην.

ὁ Εἰσαγγελεύς ἢ ὁ Δημόσιος Κατήγορος ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ αὐτῆς, ἐπιμελεῖται τῆς ἀμέσου συλλήψεως καὶ προσωπικρατήσεως τοῦ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καταδικασθέντος πρὸς ἀπότισιν τῶν καταψηφισθέντων αὐτῷ χρηματικῶν ποινῶν ἢ προστίμων, δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν καὶ χρηματικῆς τοῦ παθόντος ἱκανοποιήσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ, ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμων.

Ἄρθρον 67

1. Ἐκτός τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατασσόμενων, ὁ Εἰσαγγελεύς ἢ ὁ Δημόσιος Κατήγορος ἀφείλει προσέτι, ἅμα τῇ ἐπαγγελίᾳ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ν' ἀνακρινῶσθαι αὐθημερόν ταύτην πρὸς τὸν Πρακτορεῦτον Ἐφημερίδων, τὸ ἀναλαβόν τὴν πώλησιν τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ, ἐν ᾗ ἐδημοσιεύθη τὸ ἐφ' ᾧ ἡ καταδίκη δημοσίευμα. Ἀπὸ τῆς ἀνακρινώσεως ταύτης θεωρεῖται αὐτοδικαίως κατεσχημένον ἐκ τῶν ὀφειλομένων τῷ διευθυντῇ ἢ ἐκδότῃ ἢ ἰδιοκτῆτῃ τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ, ὡς καὶ τῶν μετέπειτα πραγματοποιηθησομένων εἰσπράξεων, κοσὸν ἔρον πρὸς τὰ δικαστικά ἔξοδα καὶ τέλη, ἐκκαθαριζόμενα ἀμέσως διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, πρὸς τὴν ἐπιδικασθεῖσαν τῷ ἀδικηθέντι ἀποζημίωσιν καὶ χρηματικὴν ἱκανοποίησιν καὶ πρὸς τὴν καταγνωσθεῖσαν εἰς τὸν ἐξ αὐτῶν καταδικασθέντα χρηματικὴν ποινὴν ἢ πρόστιμον. Τὸ πρακτορεῖον δὲν δύναται ν' ἀντιτάξῃ διὰ τῆς κατὰ τὰ ἐφαρμοστέα ἐν προκειμένῳ ἄρθρα 34 καὶ ἐπ. τοῦ νόμου 4845 "περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων" δηλώ-

σεως, συμφημισμὸν δι' ἀπατηήσεις αὐτοῦ κατὰ τῆς ἐφημερίδος πᾶσα δέ προϋπάρχουσα τῆς γνωστοποιήσεως τῆς καταδύκης κατὰσχέσεις ἢ ἐκχώρησις εἶναι ἄκυρος ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ἀδικηθέντος, ὡς πρὸς τὰ ἀνήκοντα αὐτοῖς ποσά, ἐκτός ἂν ἀφορᾷ ὁμοίας ἀπατηήσεις ἢ ἀπάτησιν ἐκ νομίμου διατροφῆς, ὅτε ἐφαρμόζονται αἱ κείμεναι διατάξεις. Ἐάν, τὸ Πρακτορεῖον δέν προβῆ εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ νόμου 4845 "περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων" δήλωσιν, θεωρεῖται ὀφειλέτης τῶν ὀφειλομένων πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ τὸν ἀδικηθέντα ποσῶν. Γενομένης δηλώσεως, ἐφαρμόζονται, διὰ τὴν περαιτέρω διαδικασίαν, τὰ ἄρθρα 34 καὶ 35 τοῦ νόμου 4845.

2. Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, εἴτε ἐκ δόλου εἴτε ἐξ ἀμελείας γενομένη, ἐπισύρει κατὰ τοῦ παραβάτου δημοσίου ὑπαλλήλου χρηματικὴν ποινὴν ὀρχ. 100-10.000 ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς πειθορχικῆς αὐτοῦ διώξεως.

"Α ρ θ ρ ο ν 68

Ἐν τῇ καταδικαστικῇ ἀποφάσει τοῦ δικαστηρίου διατάσσεται ἢ κατὰσχέσεις, ἂν τοιαύτη δέν προηγήθη, καὶ ἢ ἐξαφάνισις ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 45 ὑποκειμένων εἰς κατὰσχέσιν.

"Α ρ θ ρ ο ν 69

Περὶ ὧσων δέν προβλέπει εἰδικῶς ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

"Α ρ θ ρ ο ν 70

Ὁ περί ἐξουβρίσεως ἐν γένει καὶ περί τύπου νόμος τῆς 23 Νοεμβρίου 1837, πλὴν τῶν ἄρθρων 19, 21 ἕως 26 καὶ 27 αὐτοῦ, ὅπερ τηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ὁ νόμος ΡΕΓ' τῆς 27' Ιουνίου 1850, τὰ ἄρθρα 165, 659 καὶ 691 τοῦ Πουν. Νόμου, ὁ νόμος ΥΕΔ' τῆς 30' Απριλίου 1858, τὰ ἄρθρα 3-12 τοῦ νόμου 1899, ὁ νόμος 173, τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νόμου 4133 ὁ νόμος 4626 τοῦ 1930, τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 4311 τοῦ 1929 καὶ πᾶσα διατάξεις ἀντικειμένῃ εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ 1092/τῆς 21/22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΤΟΥ 1938

"ΠΕΡΙ ΤΥΠΟΥ"

"Α ρ θ ρ ο ν 1

Τύπος καὶ ἔντυπον ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου, εἶναι πᾶν ὅ,τι ἐκ τυπογραφίας ἢ οἰουδήποτε ἄλλου μηχανικοῦ ἢ χημικοῦ μέσου παράγεται εἰς ὅμοια ἀντίτυπα καὶ χρησιμεύει εἰς πολλαπλασιασμόν ἢ διάδοσιν χειρογράφων, εἰκόνων, παραστάσεων, μετὰ ἢ ἀνευ σημειώσεων, ἢ μουσικῶν ἔργων μετὰ κειμένου, ἢ ἐπεξηγήσεων, ἢ φανογραφικῶν πλακῶν. Τὰ τοῦ κινήματος γράφου διέπονται ὑπὸ εἰδικοῦ νόμου.

"Α ρ θ ρ ο ν 2

1. Ὡς δημοσεύσεις ἐντίκου θεωρεῖται ἡ διανομή, πῶλησις, καθὼς καὶ ἡ εἰς δημόσιον μέρος ἢ ἐν δημοσίᾳ συναθροῦσει ἢ εἰς μέρος προσυπό εἰς τὸ κοινόν τουχοδόλλησις ἢ ἄλλαι πρὸς ἐντίκου.

2. Ἄδίκημα Τύπου ὑπάρχει ὅταν λάβῃ χώραν ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δημοσίευσις.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 3

1. Ἡ κατάχρησις τῆς ἐλευθεροτυπίας πρὸς ἐκτέλεσιν κακουργήματος τινὸς ἢ πλημμελήματος, ἀποτελεῖ ἰδιαίτεράν ἐπιβαρυντικὴν αἰτίαν.

Εἰς τολαύτας περιπτώσεις ὁ νόμος ἐπιβάλλει, διαζευκτικῶς, στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἢ διὰ τοῦ Τύπου τέλεσις τοῦ ἀδικήματος ἐπισύρει ἀμφοτέρας τὰς ποινάς.

2. Ἐν περιπτώσει καθ' ὑποτροπὴν καταχρήσεως τῆς ἐλευθεροτυπίας πρὸς ἐκτέλεσιν οἰουδήποτε ἀδικήματος καὶ διαφόρου ἔτι τοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ ἢ προηγουμένη καταδίκη, ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἢ προσωρινή παύσις τοῦ ἐπιτηδεύματος τῶν ἐνόχων διευθυντοῦ, ἐκδότου τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ καὶ συντάκτου τοῦ ἐπιληψύμου δημοσιεύματος μέχρις ἐνὸς ἔτους.

Ἡ προσωρινὴ παύσις αὕτη τοῦ ἐπιτηδεύματος τοῦ ἐκδότου τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ, συνεπάγεται αὐτοδουκαίως τὴν ἐπὶ ἕσον χρόνον ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως τοῦ τίτλου αὐτῶν. Ἡ παύσις τοῦ ἐπιτηδεύματος καὶ ἡ ἀπώλεια ἢ ἀπαγόρευσις χρήσεως τοῦ τίτλου ἐπέρχεται ἅμα ὡς καταστῆ ἀμετάκλητος ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις.

Ἐν τολαύτῃ περιπτώσει, τὸ προσωπικόν τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ εὐκαλεῖται τῶν ἐκ τῶν νόμων περὶ καταγωγέλειας συμβάσεως ἐργασίας ἀποσημώσεων.

"Α ρ θ ρ ο ν 4

Ἐφημερίς κατά τήν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου εἶναι πᾶν ἔντυπον καθ' ἐκάστην ἢ καί κατά τά μεγαλύτέρα, ἄλλά πάντως τακτά χρονικά διαστήματα μέχρι ἑνός, κατ' ἀνώτατον ὄριον, μηνός ἐκδιδόμενον, καί περιέχον ὕλην γενικοῦ πολιτικοῦ καί κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἥτοι εἰδήσεις, κρίσεις ἐπί ζητημάτων ἀπασχολούντων τήν δημοσίαν γνώμην, ἀναγγελίας καί διαφημίσεις. (Τήν φράσιν "ἄλλά τακτά πάντως" προσέθεσεν τό ἄρθρον 1, παρ. 1 Α.Ν. 1683/1939).

"Α ρ θ ρ ο ν 5

1. Περιοδικόν κατά τήν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου εἶναι πᾶν ἔντυπον ὅπερ ἐκδίδεται ἅπας τοῦλάχιστον κατά τριμηνίαν, εἰς τακτικάς ἐκδόσεις, καί τοῦ ὅποιου τό ἐν γένει περιεχόμενον δέν δύναται νά προσδώσῃ αὐτῷ τήν κατά τό ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος ἔννοιαν τῆς ἐφημερίδος.

2. Ἐπί πάσης ἀμφισβητήσεως ἐπί τοῦ ἐπιδημογραφικοῦ τῆς ἐννοίας τῶν ἄρθρων 4 καί 5, ἀποφαίνεται ὁ Ἐπιφυπουργός Τύπου καί Τουρισμοῦ.

3. (Α.Ν. 1683/1939, ἄρθρον 1, παρ. 2): "Πρός πᾶσαν μεταβολήν τῆς χρονικῆς περιόδου, καθ' ἣν ἐκδίδονται αἱ ἐφημερίδες καί τά περιοδικά, ὡς καί πρὸς πᾶσαν πῶς μεταβολήν τῆς ἔδρας αὐτῶν ἀπαιτεῖται ἡ εἰδική ἄδεια τοῦ Ἐπιφυπουργοῦ Τύπου καί Τουρισμοῦ".

"Α ρ θ ρ ο ν 6

1. Πᾶν ἔντυπον, δημοσιευόμενον κατά τά ἄρθρα 1 καί 2 πρέπει νά ἀναγράφῃ τό ὄνομα καί τήν κατοικίαν,

τοῦ συγγραφέως καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τυπογραφείου καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς τυπώσεως (μῆνα καὶ ἔτος), ἢ δ' ἔφημερίς καὶ τὸ περιοδικόν πρέπει ν' ἀναγράφουν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς κατοικίας τοῦ ἐκδότου καὶ τοῦ διευθυντοῦ ὡς καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τυπογραφείου.

2. Διὰ πᾶσαν παραβασιν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐπιβάλλεται εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ τυπογραφείου, καὶ εἰς τὸν ἐκδότην, χρηματικὴ ποινὴ πέντε χιλιάδων μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν. Ἐν ὑποτροπῇ ἐντός ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς προηγουμένης καταδίκης, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει ἀναγραφῆς ἐν γνώσει ὀνόματος ἢ χρονολογίας ψευδοῦς, ἐπιβάλλεται πρὸς τὴν χρηματικὴν ποινὴν καὶ φυλάκισις μέχρι δύο μηνῶν.

3. Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωρεῖται ὁ πωλὼν ἔντυπα, ἔφημερίδας ἢ περιοδικὰ μὴ ἀναγράφοντα τὰ ἐν τῇ παρ. 1 ὀριζόμενα.

4. Διευθυντὴς ἔφημερίδος ἢ περιοδικοῦ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου, θεωρεῖται ὁ διευθύνων τὴν σύνταξιν αὐτῶν, ἐκδότης δὲ ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτῶν.

(Τὸ Ν.Δ. 3824/1958 προσέθεσε διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2):

"5. Ὅσακις ἐκδότης ἢ διευθυντὴς ἔφημερίδος ἢ περιοδικοῦ εἶναι βουλευτὴς ἢ ἔφημερίς ἢ τὸ περιοδικόν, ὑποχρεοῦνται νὰ ὀρίσῃ συγχρόνως ὡς συνεκδότην ἢ συνδιευθυντὴν πρόσωπον ἔχον ἀντιστοίχως τὰ κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις προσῶντα τοῦ ἐκδότου ἢ τοῦ διευθυντοῦ, καὶ μὴ ἔχον τὴν ἰδιότητα τοῦ βουλευτοῦ. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν περίπτωσην καθ' ἣν ὁ ἐκδότης ἢ ὁ διευθυντὴς ἀποκτήσῃ τὴν ἰδιότητα τοῦ βουλευτοῦ ἐκ τῶν

υστέρων, εντός δέ 15 ημερῶν ἀπό τῆς ἀνακηρύξεως αὐτοῦ. Προκειμένου περί τῶν διατελούντων βουλευτῶν κατά τήν ἰσχύν τοῦ παρόντος νόμου ἡ 15θήμερος προθεσμίαις ἀρχεται ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τούτου.

Προκειμένου περί διευθυντοῦ ὑπηρετοῦντος εἰς τήν ἔφημερίδα ἢ τό περιοδικόν, πρό τῆς ἀνακηρύξεώς του ὡς βουλευτοῦ καί ἔχοντος τήν ἰδιότητα μέλους Ἐνώσεως Συντακτῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπό τοῦ Α.Ν. 1093/1938 δέν ἐφαρμόζονται τά ἀνωτέρω περί προσλήψεως συνδιευθυντοῦ, ἀλλά μόνον τά περί συνεκδότου.

δ. Πᾶσαι αἱ ἐκ τῆς κειμένης νομοθεσίας ὑφιστάμεναι διὰ τόν ἐκδότην καί τόν διευθυντήν ποινικαί, ἑστιμαίκαί καί λοιπαί ἐν γένει εὐθῆναι καί ὑποχρεώσεις βαρύνουσι ὁμοίως καί τόν ὀρυζόμενον ἀντιστοίχως συνεπιδότην, ἢ συνδιευθυντήν".

(καί διὰ τοῦ ἄρθρου 3):

"Οἱ παραβάται τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διώκονται αὐτεπαγγέλτως, καί τιμωροῦνται κατά τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 458 τοῦ Π.Κ. Διὰ τήναυτήν παράβασιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τιμωρεῖται μέ τὰς αὐτάς ποινάς καί πᾶς ἄλλος τυχόν ἰδιοκτητῆς, συνιδιοκτητῆς, διαχειριστής, ἑταῦρος ἢ κατά νόμον ἐκπρόσωπος τοῦ ἐκδίδοντος τήν ἔφημερίδα ἢ τό περιοδικόν φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ὁμοίως δέ καί ὁ διευθυντής τοῦ ἱεραιτορείου τοῦ θέτοντος εἰς κυκλοφορίαν τήν ἔφημερίδα ἢ τό περιοδικόν καί ἐν ἑλλείψει αὐτοῦ ὁ πῶλῶν ταῦτα".

"Α ρ θ ρ ο ν 7

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δέν ἐφαρμόζονται ἐπί τῶν ἐντύπων, ἅτινα χρησιμεύουσιν εἰς τήν ἄσκησιν ἐπαγγέλματος ἢ ἐμπορίου καί εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ οἰκογενειακοῦ ἢ πολιτικοῦ ἢ κοινωνικοῦ βίου, οἷον ἀγγελιῶν, τιμολογίων, ἐμπορικῶν ἐγκυκλίων ἢ ἐπισκεπτηρῶν, κ.λ'.

"Α ρ θ ρ ο ν 8

1. Πάντα τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τήν κυκλοφορίαν, καί πώλησιν ἐφημερίδων καί περιοδικῶν καί τὰ ἀσχολούμενα μέ ταύτας πρόσωπα καί ὀργανισμούς ρυθμίζονται ὑπό τοῦ Ὑφυπ.Τύπου καί Τουρισμοῦ.

2. (Α.Ν. 1683/1939, ἄρθρον 1, παρ. 3): "Ἡ πώλησις τῶν ἐφημερίδων καί περιοδικῶν ἐνεργεῖται ὑπό πρακτορείων ὑποπρακτορείων, ἐφημεριδοπωλῶν καί περιπτέρων, ὀριζομένων κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑφυπ.Τύπου καί Τουρισμοῦ, ὑποκειμένης εἰς ἀνάκλησιν, ἀποφάσει τοῦ ἰδίου Ὑφυπουργοῦ. Προκειμένου περί περιπτέρων, ἡ ἀδεία χορηγεῖται εἰς τοὺς πράγματι ἐνεργοῦντας τήν πώλησιν τῶν ἐντύπων, ἀσχέτως τοῦ ἂν οὔτοι εἶναι ἰδιοκτῆται ἢ ἐνοικιασταί αὐτῶν, καί πρὸς πᾶσαν μεταβολήν ἀπαιτεῖται ἀνανέωσις τῆς ἀδείας. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς λέξεως "περίπτερα" περιλαμβάνονται καί τὰ παντός εἶδους πρατήρια ἐφημερίδων καί περιοδικῶν. Εἰδικῶς προκειμένου περί πρακτορείων, ἡ ἀνάκλησις τῆς ὡς ἄνω ἀδείας ἐνεργεῖται μετὰ σχετικῆν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ὑφυπουργοῦ Τύπου καί Τουρισμοῦ, ἐφ' ὅσον ἤθελε διαπιστωθῆ ὅτι ἡ πώλησις τῶν ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν γίνεται κατὰ τρόπον κακόπιστον."

εύνοουμένων μιᾶς ἢ πλειόνων ἡμερησίων ἢ περιδικῶν εἰς βάρος τῶν ἄλλων".

3. Διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὑπὸ τῶν πρακτορείων, δύναται ὁ Ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, ν' ἀναθέτῃ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς καλῆς λειτουργίας αὐτῶν εἰς ὑπαλλήλους τοῦ ὑπ' αὐτόν Ὑφυπουργείου δικαιομένους εἰς παντὸς εὔδους ἔλεγχον.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν δημοσίῳ τόπῳ ἢ ὁδοῖ ἐκφώνησις τύτλων αἰσχροῶν, ἐξουβριστικῶν ἢ δυσφημιστικῶν κατὰ τῶν ἀρχῶν ἢ ξένων ἐπικρατειῶν ἢ ἐνὸς ἢ πλειόνων προσώπων, ἢ εἰδήσεων μὴ ἀναγραφομένων ἐν τῷ ἐντύπῳ ἢ ἀναγραφομένων μὲν ἀλλ' ἐκφωνουμένων κατὰ τρόπον. Δυνάμενον νὰ διαταράξῃ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν.

5. Δικαιούται ὁ Ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ νὰ ἀπαγορεύῃ εἰς ἡμεροδοπώλας καὶ περίπτερα, ἐπὶ χάρονον μὴ ὑπερβαίνοντα τὸν ἕνα μῆνα, τὴν πώλησιν ἡμερησίων, καὶ περιδικῶν, εἰ μὴ ἡ πώλησις γίνεται κατὰ τρόπον κακόπιστον.

6. Οὐ παραβάται τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἀρχ. 200 μέχρι 10.000.

"Α ρ θ ρ α 9-16

(Δέν ἰσχύουν: "Ἀρθρον 53 τοῦ παρόντος)

"Α ρ θ ρ ο ν 17

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τῶν ἡμερησίων, τῶν κατὰ περιόδους ἐκδιδόμενων ἡμερησίων, ὡς καὶ τῶν περιδικῶν, πᾶσα χαριστική ἐπίδοσις, ἢτοι ἡ χορήγησις δώρων μετὰ ἢ ἄνευ λαχνῶν, χρηματικῶν βραβείων, βιβλίων καὶ ἄλλων ἀμοιβῶν ἐκδοθέντων (ἄρθρον 24 . 1129/1938).

2. Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται:

α) Πᾶσα δημοσίευσις ἀπαγγελίας "περὶ πάσης οἰασθῆ - ποτε παροχῆς" (ἄρθρον 32 Α.Ν.1169/1935).

β) Πᾶσα ἀπαγγελία γινομένη διὰ δημοσιεύσεως ἢ ἄλλως πως, δε' ἧς σκοπεῖται ἡ ἐπιστροφή εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐπιμέ - σως μέρους τοῦ ἀντιτύπου τοῦ φύλλου.

γ) (Α.Ν. 1683/1939, ἄρθρον 1, παρ. 9): "Πᾶσα ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν ἐκδοσις ἢ πώλησις πάσης φύσεως βιβλίων ἢ ἄλλων πραγμάτων. Τόμοι τῶν φύλλων τῶν ἐφημερί - δων ἢ περιοδικῶν δὲν θεωροῦνται βιβλία".

δ) Ἐξααιρουμένων τῶν περιπτώσεων τῶν ἐδαφ. 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 28 πᾶν δημοσίευμα ἐντὸς τοῦ σώματος τοῦ φύλ - λου τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ, ὅπερ ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ᾖ σελιδοποιημένον δύναται ἀποσπᾶμενον τοῦ κυρίου σώ - ματος τοῦ φύλλου τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ ν' ἀπο - τελέσῃ αὐτοτελὲς καὶ ἀνεξάρτητον βιβλίον.

3. Πᾶσα παράβασις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου, συνεπάγεται διὰ τὸν ἐκδότην καὶ τὸν διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ τὴν ποινὴν τῆς φυλακίσεως ἐνός μηνός μέχρις ἐνός ἔτους καὶ χρηματι - κὴν ποινὴν 50.000 μέχρι 500.000 δρχ.

"Α ρ θ ρ ο ν 18

1. Πᾶσα κατὰ τὴν ἔγνωσαν τοῦ παρόντος νόμου ἐφημε - ρίς ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδίδεται ἐπὶ ἀτελῆς εἰσαγομένου τυ - πόγραφικου χάρτου.

2. (Ἀντικατεστηθῆ δι' ἄρθρου 19, παρ. 1 Ν.2366/1953) (Ν.3202/1955, ἄρθρον 2):

"Τό άρθρον 15 του Ν. 2366/1953 "περί καταργήσεως φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐξαιρέσεων", καταργεῖται, ἐπιτρεπομένης τῆς ἐκτυπώσεως ἐπὶ ἀτελοῦς τυπογραφικοῦ χαρτοῦ παντός περιοδικοῦ νομίμως κυκλοφοροῦντος κατὰ τὰς ἰσχυούσας περὶ τύπου διατάξεις".

Ἄ ρ θ ρ ο ν 19

1. Ἡ κατὰ τό προηγούμενον ἄρθρον ἀτελής εἰσαγωγή τυπογραφικοῦ χαρτοῦ, διενεργεῖται δι' ἐιδικῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἢ τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς, εἰς ἣν ἤθελε μεταβιβασθῆ τό δικαίωμα τοῦτο.

2. Ἡ ἀνώτερω ἀτέλεια παρέχεται ὑπό τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θά τηρῶνται αἱ περὶ ἀνωτάτου ὅριου ἐπιφανείας χαρτοῦ καὶ λοιπῶν διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Εἰς περὶπτώσιν μὴ τηρήσεως τῶν ὄρων τούτων εἰσπράττονται οὐ ἀναλογούντες εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τοῦ ἀτελοῦς παραληφθέντος χαρτοῦ οὐ ὄν δέν ἐτηρήθησαν αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις, ἐπιβαλλομένων καὶ τῶν λοιπῶν κυρώσεων τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 20

1. Ἡ ποσότης τοῦ ἀτελοῦς τυπογραφικοῦ χαρτοῦ τοῦ χορηγουμένου ἐκάστοτε εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ καθορίζεται διὰ τῶν διατακτικῶν τοῦ Ὑπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰς ἀνάγκας ἑνὸς ἑξαμήνου (Α.Ν. 1169/1938, ἄρθρον 32)!

Εἰς περὶπτώσιν ὅμως καθ' ἣν ἡ ἐκδοσις εἶναι ἐτησίαι, ὁ παραλαμβανόμενος χαρτὴς ἀφορᾷ τὰς ἐτησίαις αὐτῆς ἀνάγκας. Ὁ ἐντός τῶν ἀνωτάτου ὅριου ἐπιφανείας χαρτοῦ καὶ λοιπῶν διατάξεων

χρονικῶν διαστημάτων τῆς χορηγήσεως χάρτου ὀρίζεται δι' ἐκαστήν συγκεκριμένην περίπτωσιν διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ἑφυπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.

Ἡ παράδοσις πρὸς ἀνάλωσιν τῆς οὕτω καθορισθείσης ποσότητος χάρτου ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει διατακτικῶν τοῦ Ἑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ ἐκδιδομένων κατόπιν ἐλέγχου τῆς κυκλοφορίας τῶν ἑφημερίδων καὶ περιοδικῶν, καθ' ὅρους καὶ διατυπώσεις ὀρισθησομένας διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἀνωτέρω Ἑπουργῶν.

Ἡ παροῦσα διάταξις δύναται νὰ τροποποιηθῇ διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν αὐτῶν Ἑπουργῶν δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Κατὰ πᾶσαν παραλαβὴν τυπογραφικοῦ χάρτου ὁ ἴδιο κτήτης ἢ ὁ διαχειριστὴς ἑφημερίδος ἢ περιοδικοῦ ὑποχρεοῦται ὅπως καταθέτῃ εἰς τὴν Τελωνειακὴν Ἀρχὴν ἔγγραφον δήλωσιν περὶ παροχῆς προσωπικῆς ἐγγυήσεως, δι' ἧς θὰ ἀναλαμβάνηται ἡ ὑποχρέωσις ὅπως ἐν περιπτώσει διαθέσεως τοῦ ἀτελῶς παραλαμβανομένου χάρτου εἰς χρῆσιν ἑτέραν καὶ οὐχὶ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς ἑφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ ἢ ἐν περιπτώσει ὑπερβάσεως τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Νόμου ὡς ἀγωγιάτου ὀρίου ἐκτυπώσεως ἀριθμοῦ φύλλων, καταβληθῶσιν οἱ ἀνήκοντες εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ.

(Λ.Ν. 1169/1938, ἄρθρον 32):

Ἐπικειμένου περὶ ἡμερησίων ἑφημερίδων τὸ πρῶτον ἐκδιδομένων ἢ ἐπανεκδιδομένων μετὰ διακοπὴν τῆς ἐκδόσεώς των ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτυπωθησομένων ἀντιτύπων καὶ τῶν ἀελλῶων

των δια τὰ δέκα πρῶτα φύλλα αὐτῶν καθορίζεται ὑπό τοῦ 'Υφυπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ".

Προκειμένου περὶ περιοδικῶν ἢ ἐφημερίδων οὐχὶ ἢ -
 μερησίων, τὸ πρῶτον δέ ἐκδοδόμενων ἢ ἐπανεκδοδόμενων,
 μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς ἐκδόσεώς των, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ-
 τυπωθησομένων φύλλων διὰ τὰς τέσσαρας πρῶτας αὐτῶν ἐκ-
 δόσεις καθορίζεται ὑπό τοῦ 'Υφυπουργοῦ Τύπου καὶ Του-
 ρισμοῦ, διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἀναγκαίουσας διὰ τὸ πρῶτον
 φύλλον αὐτῶν ποσότητος ἀτελοῦς τυπογραφικοῦ χάρτου ἀ-
 παιτεῦται ἢ παροχὴ ἐγγυήσεως χρηματικῆς ἢ τραπεζικῆς
 ἢ ἀξιοχρέου προσωπικῆς τοιαύτης ὕψους πρὸς τοὺς ἀνήκον-
 τας δασμοὺς καὶ φόρους, ἐπιστρεφομένης ἢ λυομένης ταύ-
 τῆς μετὰ τὴν ὀριστικοποίησιν τῆς ἀτελείας τοῦ οὕτω πα-
 ραληφθέντος χάρτου.

3. Αἱ παρεχόμεναι ὡς ἄνω ἐγγυήσεις καταχωρίζονται
 παρὰ τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς εἰς ὕδρον βιβλίου, σημει-
 ουμένων ἐν αὐτῷ καὶ πάντων τῶν στοιχείων τοῦ τελωνεια-
 κοῦ ἐγγράφου ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὀκίου ἐγένετο ἢ παραλα-
 βῆ τοῦ χάρτου.

4. Ἐκάστη ἐφημερίς ἢ περιοδικὸν ὑποχρεοῦται νά
 τηρῆ εἰδικὸν βιβλίου τεθεωρημένον παρὰ τῆς ἀρμοδίας Τε-
 λωνειακῆς Ἀρχῆς, ἐν ᾧ θὰ καταχωρίζονται ἅπαντα τὰ
 στοιχεία τῶν τελωνειακῶν ἐγγράφων, ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ὀ-
 κίων παραλαμβάνεται ὁ ἀτελής χάρτης, τὸ ποσὸν τοῦ
 χρησιμοποιηθέντος χάρτου δι' ἐκάστην ἐκδοσιν, ὁ ἀριθ-
 μὸς τῶν ἐκδοθέντων φύλλων (κεχωρισμένως τῶν κακεκτύ-
 πων), τὸ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ χάρτου κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν

ἀπομένον ἄχρηστον ποσόν χάρτου, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο σχετικόν στοιχεῖον ὀριζόμενον διὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὰ ἀφορῶντα εἰδικώτερον τόν τύπον καὶ τό περιεχόμενον τοῦ ὡς ἄνω βιβλίου ὡς καὶ τὰ τοῦ ἐλέγχου αὐτοῦ ὀρυσθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 21

1. Ἡ ἀτελής εἰσαγωγή τοῦ ὡς ἄνω τυπογραφικοῦ χάρτου ἐπιτρέπεται μόνον διὰ τῶν τελωνείων α' καὶ β' τάξεως.

Ἐκαστον πᾶν Τελωνεῖον τούτων θεωρεῖται ἀρμόδιον μόνον ὡς πρὸς τόν χάρτην τόν προοριζόμενον διὰ τὰς ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτοῦ ἐκδιδομένης ἡμεριδῆς καὶ περιοδικῆς. Διὰ τὰς ἐκτὸς τῶν περιφερειῶν τῶν Τελωνείων τούτων ἐκδιδομένης ἡμεριδῆς καὶ περιοδικῆς ἀρμόδιον εἶναι τὸ πλησιέστερον Τελωνεῖον. Εἰδικῶς διὰ τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Διευθύνσεως τῶν Τελωνείων Πειραιῶς ἐκδιδομένης ἡμεριδῆς καὶ περιοδικῆς ἀρμόδιον καθίσταται ἐν ἐκ τῶν Τελωνείων Πειραιῶς ὀριζόμενον πρὸς τοῦτο δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν δύναται εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις, ἢ ἐκτίμησις ἐναπόκειται εἰς τόν Ὑπουργόν τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ἐπιτρέπεται δι' εἰδικῆς ἀδείας αὐτοῦ ὁ ἐκτελωνισμός τοιοῦτου χάρτου δι' οἰουδήποτε τῶν Τελωνείων α' ἢ β' τάξεως, καὶ τοῦ προοριζομένου τοῦ χάρτου τούτου δι' ἡμεριδῆς ἢ περιοδικῆς ἐκδιδομένης ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑτέρου Τελωνείου, καθ' ὅρους καὶ διατυπώσεις ὀριζομένης διὰ τῶν αὐτῶν ἀδειῶν.

Ὁ χάρτης οὗτος δύναται ν' ἀποστέλληται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς τῆς εἰσαγωγῆς εἰς παραλαβὴν τῶν Τελωνείων τούτων, προκειμένου δὲ περὶ ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν ἐκδιδομένων ἐκτὸς τῆς Ἑδρας Τελωνειακῆς ἀρχῆς πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως ἢ ἐλλεύψει αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν καθ' ὅρους καὶ διατυπώσεις ὀριζομένας διὰ τῶν αὐτῶν ἀδειῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 22

1. Ὁ πρὸς ἀνάλωσιν διὰ τὴν ἐκτύπωσιν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν ἀτελῶς εἰσαγόμενος χάρτης, θεωρεῖται παραλαμβανόμενος ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ μέχρι τῆς ὀριστικῆς τακτοποιήσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βάσει δικαιοδογητικῶν στοιχείων καθοριζομένων ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἰκουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐντὸς προθεσμιῶν ὀριζομένων ὁμοίως διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων.

2. Τὰ πρὸς παραλαβὴν τοῦ ἀνωτέρω χάρτου κατατεθέντα τελωνειακὰ ἔγγραφα τακτοποιοῦνται ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένου χάρτου. Παραμένει δὲ ἐκπερησῆς ἡ δοθεῖσα διὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ χάρτου ἐγγύησις, τὰ δικαιολογητικὰ τῆς ὁμοίας ἔγγραφα, μετὰ τὴν ὀριστικὴν τακτοποίησιν τῆς γενομένης παραλαβῆς, ἐξοφλοῦνται καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Τελωνειακοῦ ἐλέγχου μετὰ τῶν λοιπῶν δικαιολογητικῶν στοιχείων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 23

1. Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραλαβὴν ὁμοίως τυπογρα-

φικός χάρτης, απαγορεύεται ν' αποθηκεύεται εἰς ἀποθήκας ἄλλας εἰ μὴ τὰς τῶν ἠφημερίδων καὶ περιοδικῶν τοιαύτας, ἐπιβαλλομένων, ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει, τῶν κυρώσεων τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος προβλεπομένων.

2. Ἡ κατοχὴ τοιοῦτου χάρτου παρ' οὐοῦδήποτε ἄλλου, ἐξαίρεσει τῶν ἠφημερίδων καὶ περιοδικῶν, ἐπιτρέπεται μόνον ὑπὸ διαμετακόμισιν εἴτε εἰς τὰς ἐλευθέρους ζώνας, εἴτε εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν Τελωνείων, προσωρινὰς τε καὶ ἀποταμιεύσεως, εἴτε τῆς Προνομιούχου Ἐταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν Ἑλλάδος.

3. Κατ' ἐξαίρεσιν, ὅμως, προκειμένου περὶ χάρτου προοριζομένου ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, καὶ Θεσσαλονίκῃ ἐκδιδομένας μὴ ἡμερησίας ἠφημερίδας ἢ περιοδικὰ, τὰ καταναλίσκοντα κατὰ τριμηνίαν ποσότητα χάρτου οὐχὺ ἄνω τῶν δύο χιλιᾶδων χιλιογράμμων, κατ' ἐξαίρεσιν δὲ καὶ δι' ἠφημερίδας καὶ περιοδικὰ ἐπαρχικῶν μικρᾶς κινήσεως, ἐπιτρέπεται ὅπως ἐνεργῆται ἢ ἀποταμιεύσῃς αὐτοῦ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἀσκούντων τὴν ἐμπόριαν τοῦ χάρτου καὶ διὰ λογαριασμόν τῶν ὡς ἄνω δικαιούχων εἰς ἀποθήκας ἐγκεικρυμένας καὶ λειτουργούσας κατὰ τὰς περὶ ἀποταμιεύσεως διατάξεις τοῦ Νόμου 1165 "περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος" ἄνευ τῆς ὑποχρέωσεως περὶ τηρήσεως τῆς ἐτέρας τῶν ἀνομοῦν τῶν ἀποθηκῶν τούτων κλειδῶν ὑπὸ τῆς οὐκαθὰς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς, τηρουμένων προσέτι καὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 20 καὶ 22 τοῦ παρόντος συναφῶν ὑποχρέωσεων.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποταμιεύσεσι τοῦ δημοσιολογραφικοῦ χάρτου ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Ὑ -

πουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τά τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς ἐν γένει τῶν διὰ τῆς παρουσίας παραγράφου ὀριζομένων, ρυθμισθῆσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

4. Ὁ ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῆς Προνομιοῦχου Ἐταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος ἀποταμιευόμενος τυπογραφικός χάρτης, ἐκτελωνιζόμενος πρὸς ἀνάλωσιν ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, ἐπιτρέπεται νὰ παραλαμβάνηται ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκαστοτε ἐκδιδομένων τελωνειακῶν ἀδειῶν παραδόσεως οὐχὶ ἐφ' ἅπαξ καὶ ἐξ ὀλοκλήρου ἀλλὰ καὶ τμηματικῶς. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ περιπτώσει, ἡ Ἐταιρεία Γενικῶν Ἀποθηκῶν ὑποχρεοῦται, ὅπως παραδώσῃ τὸν χάρτην, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκδοθείσης δι' ἐκαστὴν ἀνάλωσιν τελωνειακῆς ἀδείας, τμηματικῶς καὶ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν.

Ὅμοιως, ὑποχρεοῦται ἡ Προνομιοῦχος Ἐταιρεία Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως γνωστοποιῇ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν οὐκείαν Τελωνειακὴν Ἀρχὴν τὰς γενομένας κατὰ μῆνα ἐπὶ τῇ βάσει ἐκαστῆς ἀδείας παραδόσεως, κεχωρισμένως δι' ἐκαστὴν ἐφημερίδα καὶ περιοδικόν, ἐπισυνάπτουσα ἀπαιρητικῶς καὶ ὑπεύθυνον βεβαίωσιν τῆς ἐφημεριδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ περὶ τῆς εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτῶν ἐναποθήκευσεως τοῦ παραληφθέντος χάρτου. Εἰς περὶ κτωσιν καθυστερήσεως προσαγωγῆς τοιαύτης βεβαίωσεως, οὐκαιοῦται ἡ Ἐταιρεία Γενικῶν Ἀποθηκῶν, νὰ ἀρνηθῇ τὴν περαιτέρω παράδοσιν τοῦ χάρτου.

Ἡ διαδικασία αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰς ἐκ τῶν Δημοσίων Ἀποθηκῶν ἐκδοτέας ἀποθήκας, καὶ διὰ τὰς ἀποθήκας παραδιδόμενους ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, ἐκδιδομένους χάρτες.

δομένας τμηματικῶς ποσότητος χάρτου ἐπὶ τῆ βάσει μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀναλώσεως. Αὐτὴ ὡς ἄνω βεβαιώσεις τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν προσαρτῶνται εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 22 ὀριζομένας ἐγγυήσεις ὡς δικαιολογητικὰ στοιχεῖα τῆς γενομένης παραλαβῆς, ἐκδίδονται δὲ ἐφ' ἄπλοῦ χάρτου. Ὁμοίως, ἐκδίδονται ἐφ' ἄπλοῦ χάρτου καὶ πάντα τὰ τελωνειακὰ ἔγγραφα τ' ἀκαυτούμενα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦπαρόντος.

(Α.Ν. 1683/1939, ἄρθρον 2, παρ. 3):

"Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1092/1938 περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν τελῶν χαρτοσήμου τῶν ἐν ἄρθρῳ τούτῳ διαλαμβανομένων τελωνειακῶν ἐγγράφων, εἶναι ὅτι ἡ διάταξις αὕτη περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν τελῶν χαρτοσήμου ἀναφέρεται εἰς πᾶν τελωνειακὸν ἔγγραφο τοῦ Νομοῦ 1155 περὶ τελωνειακοῦ κώδικος κατατιθέμενον ἐν τοῖς τελωνεῖοις διὰ τὴν ἀποταμίευσιν ἢ ἀνάλωσιν δημοσιογραφικοῦ χάρτου".

(Α.Ν. 2352/1940, ἄρθρον 9):

"1. Κατ' ἐξάφρυσιν προκειμένου περὶ τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ὁ δημοσιογραφικὸς χάρτης ὁ προοριζόμενος διὰ τὰς ἐκδιδόμενας εἰς τὰς πόλεις ταύτας ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ, δύναται νὰ παραληφθῆται ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ ἐκ τοῦ τελωνεῖου ὑπὸ τῶν χαρτεμπόρων τηρουμένων τῶν ἐξῆς προϋποθέσεων:

- α) Δέον νὰ ἔχη ἐπιτραπὴ εἰς τὸν χαρτεμπόρον ἢ ἄσκησις τῆς ἐμπορίας δημοσιογραφικοῦ χάρτου ἐπὶ τῆ βάσει κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Τύπου.
- β) Δέον νὰ ἔχη κατατεθῆ ὑπὸ τοῦ χαρτεμπόρου χρηματικὴ ἢ τραπεζικὴ ἐγγύησις ἕση πρὸς τὰ 1/4 τῶν ἀναλογούντων

δασμῶν καὶ παρομαρτουμένων φόρων ἐπὶ τοῦ ἀναλισκομένου χάρτου.

2. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω παραλαμβανομένη ποσότης δημοσιογραφικοῦ χάρτου δέον μετὰ τὴν ἀνάληψίν της νὰ μεταφέρηται ὑπὸ τοῦ χαρτεμπόρου εἰς ἀποθήκην δηλομένην ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὴν οὐκείαν τελωνειακὴν Ἀρχὴν καὶ νὰ ἀποτίθῃται εἰς ἰδιαιτέρον χῶρον τῆ ἐγκρίσει τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς.

3. Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ποσότητος δημοσιογραφικοῦ χάρτου ὁ χαρτεμπορος δύναται νὰ ἐφοδιάζη ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ τὰ κεκτημένα ἄδεια παραλαβῆς ἀτελοῦς δημοσιογραφικοῦ χάρτου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Οὐκονομικῶν, ἐπὶ τῆ βάσει διατακτικῆς τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.

4. Ὁ τρόπος τῆς πιστοχρεώσεως τῶν μερῶν τοῦ ἀναλισκομένου ὑπὸ τῶν χαρτεμπόρων δημοσίου χάρτου, τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ στοιχεῖα, ὁ τρόπος τῆς πιστοχρεώσεως τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν στοιχείων, ἡ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς τῶν δικαιολογητικῶν στοιχείων, ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένης διαδικασίας ρρυθμίζονται διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οὐκονομικῶν, Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.

5. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ὡς καὶ οἱ οὐκονομικοὶ ἐπιθεωρηταὶ δικαιούσονται ὅπως ἐναντὶ χρόνῳ ἐνεργῶσιν ἐλέγχους ἐπὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν χαρτεμπόρων πρὸς διαπίστωσιν ἢ παραβῶσιν ὑπ' αὐτῶν ἔσσαν αἱ ὑποχρεώσεις αἱ ἐκ

τῶν κειμένων διατάξεων ἀπορρέουσαι, ὑποχρεουμένων τῶν ἐλεγχομένων ὅπως θέτωσιν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐλέγχου πᾶν στοιχεῖον χρήσιμον πρὸς ἐνέργειαν αὐτοῦ. Ἡ ἄρνησις τῆς ἐπιδείξεως τῶν ἀπαλουμένων πρὸς τοῦτο στοιχείων, ἢ ἡ ἀπόκρυσις αὐτῶν, χαρακτηρίζεται ὡς παράβασις καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἄρμοδίων Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Τύπου καὶ διὰ τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἐδ. β. τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου τούτου ποινῆς.

6. Πῶσα παράβασις τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθοριζομένων ὡς καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων ὑπουργικῶν ἀποφάσεων καθορισθησομένων ὑποχρεώσεων τῶν χαρτεμπόρων ἐφ' ὅσον δὲν ἐμπίπτει αὕτη εἰς τὰς περὶ λαθρεμπορίας διατάξεις, χαρακτηρίζεται ὡς τελωνειακὴ παράβασις καὶ τιμωρεῖται ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς Ἀρχῆς διὰ προστίμου ἀπὸ δρχ. 500-10.000, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 89 καὶ ἐπόμενα τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος. Ἐν ὑποτροπῇ δύναται νὰ ἀφαρῆται διὰ ποινῆς ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Τύπου, τὸ δικαίωμα τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐμπορίας τοῦ δημοσιογραφικοῦ χάρτου παρά τοῦ χαρτεμπόρου".

"Α ρ θ ρ ο ν 24

1. Ἡ τμηματικὴ παραλαβὴ τοῦ ἀτελοῦς τυπογραφικοῦ χάρτου ἐπιτρέπεται ὁμοίως καὶ διὰ τὸν ἐν ἰδιωτικῶς ἀποθήκῃς ἀποταμιεύσεως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 23 παρ. 3 τοῦ παρόντος, ἀποταμιεύομενον χάρτην, τὸν ἀποκλειστικῶς προοριζόμενον διὰ τὰς μὴ ἡμερησίας ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης καὶ διὰ τὰς ἐφη-

μερίδας καὶ περιοδικὰ ἐπαρχικῶν μικρᾶς κινήσεως ὑπὸ τὰς κάτωθι προϋποθέσεις.

2. Οἱ διατηροῦντες, κατὰ τ' ἄνωτέρω, ἀνεγνωρισμένας ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἔμποροι, ὑποχρεοῦνται ὅπως τηρῶσιν ἕδιον βιβλίον ἀποθήκης τοῦ ἀτελῶς παραληφθέντος δημοσιολογραφικοῦ χάρτου κατὰ μερίδας τῶν ἑφημερίδων καὶ περιοδικῶν, ἐμφαίνον ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰς παρά τῶν δικαιοῦχων τῆς ἀτελείας ἐκτελωνιζομένης πρὸς ἀνάλωσιν ποσότητος τοιοῦτου χάρτου, καταχωριζομένων τῶν σχετικῶν στοιχείων κατὰ ἡμερολογιακὴν σειρὰν καὶ ἀναλυτικῶς, ἀφ' ἑτέρου δέ τὰς ἐκάστοτε παραλαμβανομένης παρ' αὐτῶν τοιαύτης, καταχωριζομένων ὁμοίως τῶν σχετικῶν πράξεων ἡμερολογιακῶς καὶ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ.

Ἡ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τούτων παράδοσις τοῦ ἀτελοῦς τυπογραφικοῦ χάρτου, βασιζομένη πάντοτε ἐπὶ ἐκδιδομένων σχετικῶν τελωνειακῶν ἀδειῶν ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τριπλοτύπων ἀποδείξεων, ἐκδιδομένων ἐφ' ἀπλοῦς χάρτου καὶ συμπληρουμένων ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν διατηρούντων τὰς ἀποθήκας ταύτας ἐμπόρων καὶ ὑπογραφομένων παρ' αὐτῶν ὡς καὶ τῆς παραλαμβανοῦσης τὸν χάρτην δικαιοῦχου ἑφημερίδος ἢ περιοδικοῦ. Τὸ ἐν ἐκ τῶν ἀποκομμάτων τούτων, παραδίδεται παρευθὺς εἰς τὴν παραλαμβάνουσαν ἑφημερίδα ἢ περιοδικόν, τὸ ἕτερον δέ, τὸ μεσαῖον, ἑνὴ δεκαήμερον χρονικὰ διαστήματα, εἰς τὴν ἑρμοδίαν Τελωνειακὴν Ἀρχήν, καὶ τὸ τρίτον ἀποτελοῦν τὸ στέλεχος τῶν ἀποδείξεων τούτων, παραμένει παρά τῃ μετερχομένῃ τὴν ἐμπορίαν τοῦ χάρτου ἐν ταῖς ἀποθήκαις, ὡς δικαιολογητικὸν στοιχεῖον τῆς θέσεως τοῦ ἐν λόγῳ χάρτου. Ὁ ὅπως τῶν ἀποδείξεων

τούτων καὶ τοῦ κατὰ τὰ ὡς ἔνω βιβλίου ἀποθήκης, τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, τὰ τῆς θεωρήσεως τοῦ βιβλίου ὑπὸ τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διὰ τῆς παρούσης παραγράφου ὀριζομένων, ὀρισθῆσονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἐπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τοῦ ἀνωτέρω ὀριζομένου βιβλίου, ἢ παραλείψεως οἰασδήποτε ἐγγραφῆς ἐν αὐτῷ, τῶν καθοριζομένων διπλοτύπων ἀποδείξεων ἢ παραλείψεως οἰασδήποτε ἄλλης ὑποχρεώσεως ὀρισθησομένης διὰ τῶν ἐκδοθησομένων Ἐπουργικῶν ἀποφάσεων, ἐπιβάλλονται αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος προβλεπόμεναί ποιναί.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 25

1. Χάρτης τυπογραφικὸς ἀτελῶς παραληφθεὶς ὑπὸ ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν μὴ χρησιμοπονηθεὶς δὲ παρ' αὐτῶν εἴτε λόγῳ διακοπῆς αὐτῶν εἴτε δι' οἰονδήποτε ἄλλον λόγον, δεῖον μερίμνη τῶν παραληπτριῶν ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν, νὰ ἐπαναφέρηται καὶ αὐθις εἰς τὸ Τελωνεῖον τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ, εἰς ὃ κατατίθεται σχετικὴ αὐτῆς καταχωριζομένη ὡς δηλωτικὸν εἰσαγωγῆς. Προκειμένου περὶ χάρτου προερχομένου ἐκ τῶν ἐν τῇ παρόντι προβλεπομένων ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν, ἐκτελωνισθέντος δὲ ἀτελῶς καὶ μὴ παραληφθέντος ἐξ αὐτῶν, ἢ τοιαύτη ἐναφορὰ ἀνεργεῖται μερίμνη τῶν διατηρούντων τὰς ἀποθήκας τούτας ἀποταμιεύσεως ἐμπίδων.

Ἡ περὶ ἐκαστροφῆς βεβαίωσις ἢ εἰδοποιήσις προσφάσκει εἰς τὸ οἰκεῖον ἔγγραφον περὶ προχῆς ἐγγυή -

σεως καὶ ἀποτελεῖ στοιχεῖον διὰ τὴν ὀριστικοποίησιν τοῦ ἐπὶ προσωρινῆ ἀτελεῖα παραληφθέντος χάρτου.

2. (N.3686/1957, ἄρθρον 35): "Απαγορεύεται ἡ μεταβίβασις τοῦ ἀτελεῶς εἰσαχθέντος τοιούτου χάρτου μεταξύ ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς οὐκείας τελωνειακῆς ἀρχῆς. Κατ'ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ὁ δανεισμὸς τοιούτου χάρτου μεταξύ ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν, πρὸς κάλυψιν ἀμέσων καὶ ἐπείγουσῶν ἀναγκῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐντὸς δεκαπενθημέρου προθεσμίας ἀπὸ τοῦ δανεισμοῦ γνωστοποίησεως τούτου εἰς τὴν ἀρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχήν, διὰ τὴν ἐκ τῶν ὑστέρων τήρησιν διατυπώσεων ἀτελοῦς μεταβιβάσεως, ἐφ'ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τῆς συντρέχει πρὸς τοῦτο περίπτωσις.

Ἔς περίπτωσιν παραβάσεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένων, ἀνεξαρτήτως τῆς εἰσπράξεως τῶν εἴσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων τοῦ χάρτου, ἡ πράξις χαρακτηρίζεται ὡς τελωνειακὴ παράβασις καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα. Κατ'ἐξαίρεσιν αἱ μέχρι σήμερον διαπραχθεῖσαι παραβάσεις δανεισμῶν δημοσιογραφικοῦ χάρτου, κηρῦσσονται παραγεγραμμένα καὶ δὲν ὀφείλονται δασμοῦ, φόρου, τέλη, δικαιώματα ἢ πρόστιμα".

"Α ρ θ ρ ο ν 26

1. "Οὐδεμία ἡμερησία ἐφημερίς δύναται νὰ ἐκδύνηται εἰς ἐπιφανειαὺν χάρτου μῆζονα τῆς τῶν δώδεκα τατραγωνικῶν μέτρων καὶ τεσσαράκοντα ἑκατοστῶν (12,40) κατὰ δεκατετραήμερον".

2. "Η ως άνω επιφάνεια χάρτου δέον να χρησιμοποιηται υπό της έφημερίδος όπωσδήποτε έντός δύο συνεχών έβδομάδων, άπαγορευομένου τοϋ συμφηφλισμοϋ τυχόν ύπο - λούπου μή χρησιμοποιηθείσης επιφανείας χάρτου ένός δεκατετραημέρου είς τήν επιφάνειαν χάρτου έτέρου δεκατετραημέρου".

3. Κατά τό τελευταίον δεκαπενθήμερον τοϋ μηνός Δεκεμβρίου έκάστου έτους, αί έφημερίδες δύνανται να έκδύδωνται τρεις φορές επί επιφανείας χάρτου ηύξημένης, κατά τά 2/3 τοϋ μέσου όρου τής ήμερησίας χρησιμοποιουμένης τοιαύτης.

4. Ο Ύφυπουργός Τύπου καί Τουρισμοϋ, δύναται δι' άποφάσεώς του, να έπιτρέπη τήν καθ' ύπερβασιν των άνω-τέρω όρύων έκδοσιν των ήμερησίων έφημερίδων είς ήμέρας έκτάκτων έθνικων γεγονότων, μή δυναμένας όμως να υπερβωσι τάς "20" έν όλω κατ' έτος.

5. Ούδέν περιοδικόν δύναται να έκδύδεται κατά τετοχος είς επιφάνειαν χάρτου μείζονα τής των 580 χιλιο - στων τοϋ τετραγωνικοϋ μέτρου επί έκάστης δραχμής τής τιμής του.

6. Δίς τοϋ έτους, ήται κατά τήν έκδοσιν των φύλ - λων των Χριστουγέννων καί τοϋ Πάσχα, έκαστον περιοδικόν δύναται να έκδύδεται είς επιφάνειαν χάρτου, κατ' άνωτάτον όριον, διπλασίαν τής υπό τοϋ προηγουμένου έδαφίου έπιτρεπομένης.

7. Οί παραβάται έκδύσται ή ύδλοκτῆται, τιμωροϋνται δι' έκάστην παράβασιν μέ φυλάκισιν ένός μηνός μέχρι

ένος έτους καί μέ χρηματικήν ποσιν 50.000 μέχρι δραχ -
μών 500.000.

(Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνεστάλη διὰ τοῦ Α.Ν. 1961/
1939, αἱ δέ παρ. 1, 2 καί 4 αὐτοῦ ἐτροποποιήθησαν διὰ
τῶν ἐντὸς εἰσαγωγικῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1, παρ. 10, Α.Ν.
1683/1939).

"Α ρ θ ρ ο ν 27

1. (Α.Ν. 1683/1939, ἄρθρον 1, παρ. 11 καί Α.Ν.2352
/1940, ἄρθρον 5): "Ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τῶν ἡμερησίων
ἐφημερίδων τῶν ἔχουσῶν πώλησιν μέχρι 25.000 φύλλων ἡμε-
ρήσεως ἐκτύπωσης ἀριθμοῦ φύλλων πέραν τῶν 85% τῶν πρῶ-
γματι πωλουμένων "διὰ τῶν πρακτορείων τῶν ἐφημερίδων",
τῶν ἔχουσῶν πώλησιν 25.000-30.000 φύλλων πέραν τῶν 67%
καί τῶν ἔχουσῶν πώλησιν ἄνω τῶν 30.000 φύλλων πέραν
τῶν 55%."

2. + 3. Ἡμερήσιαι Ἐφημερίδες ἐκδιδόμεναι ἐν Ἀθή-
ναις καί Θεσ/λίκη καί ἔχουσαι πώλησιν μέχρι 3.000 φύλ-
λων ἡμερησίως, δικαιούνται ἐκτυπώσεως μέχρι 10.000 φύλ-
λων κατ'ἀνώτατον ὄριον. Αἱ ἔχουσαι πώλησιν ἄνω τῶν τῶν
3.000 καί μέχρι 15.000 ἡμερησίως δικαιούνται ἐκτυπώσεως
μέχρι 25.000 φύλλων κατ'ἀνώτατον ὄριον. Αἱ ἔχουσαι πώ-
λησιν ἄνω τῶν 15.000 ἡμερησίως καί μέχρι 20.000, δι-
καιούνται ἐκτυπώσεως κατ'ἀνώτατον ὄριον μέχρι 35.000
φύλλων. Διὰ τὰς ἔχουσας πραγματικὴν πώλησιν ἄνω τῶν
20.000 φύλλων ἡμερησίως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς
παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. (Αἱ παρ. 2 καί 3 ἀντικατεστά-
θησαν διὰ τοῦ ὡς ἄνω ἐνιαίου κειμένου δι' ἄρθρου μόνοῦ,
τοῦ Α.Ν. 458/1948).

4. Περιοδικά καὶ μὴ ἡμερήσια ἐφημερίδες κυκλοφοροῦσαι διὰ τῶν πρακτορείων δὲν δικαιούνται ἐκτυπώσεως ἀριθμοῦ φύλλων πέραν τῶν 60% τῶν πράγματι πωλουμένων κατ' ἔκδοσιν, ἐξαιρέσει τῶν ἐκδιδομένων εἰς σχῆμα ἐφημερίδος ὁλόκληρον ἢ ἡμίκλαστον ἄνευ ἰδιαιτέρου ἐξωφύλλου Ἀθηναϊκῶν περιοδικῶν εἰς ᾧ ἐπιτρέπεται νὰ ἐκτυπώσῃν ἀριθμὸν φύλλων μέχρις 65% ἐπὶ πλεόν τῶν πράγματι πωλουμένων. Δύναται ἐν τούτοις ὁ Ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, προκειμένου περὶ τῶν μικρᾶς κυκλοφορίας περιοδικῶν καὶ μὴ ἡμερησίων ἐφημερίδων νὰ καθορίζῃ ἐκάστοτε, δι' ἀποφάσεώς του, κατώτατον ὄριον ἀριθμοῦ ἐκτυπώσεως φύλλων, ὅπερ ἐν πάσῃ περιπτώσει, δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνει τὰς 15.000 φύλλων κατ' ἔκδοσιν.

5. Περιοδικά καὶ ἐφημερίδες μὴ κυκλοφοροῦσαι διὰ τῶν πρακτορείων δὲν δικαιούνται ἐκτυπώσεως ἀριθμοῦ φύλλων πέραν τῶν 20% τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πράγματι πωλουμένων, ὑπ' αὐτῶν, φύλλων διὰ συνδρομῶν ἢ καθ' οἷονδήποτε ἄλλον τρόπον.

(Α.Ν. 1169/1939, ἄρθρον 32):

"Προκειμένου περὶ καθαρῶς νομικῶν περιοδικῶν ὁ Ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ ὀρίζει δι' ἀποφάσεώς του κατώτατον ὄριον ἀριθμοῦ ἐκτυπώσεως φύλλων, ὅπερ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 100% τῶν πράγματι πωλουμένων".

(Α.Ν. 1683/1939, ἄρθρον 1, παρ. 11):

"6" Κατηγορίῃ: Ν.1963/1951, ἄρθρον 1).

7. Εἰς τὰ ἀνωτέρω καθοριζόμενα περιθώρια ἐπὶ πλεόν ἐκτυπώσεως φύλλων ἢ κατ' ἀνώτατον ὄριον ἐκτυπώσεως του -

ούτων υπολογίζονται καὶ τὰ κακέκτυπα καὶ ἐφθαρμένα φύλλα. Τὰ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου προκύφанта κακέκτυπα κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἐφημερίδων, καὶ περιοδικῶν τακτοποιηθήσονται, ὡς πρὸς τὸν ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ παραληφθέντα καὶ χρησιμοποιηθέντα πρὸς τοῦτο δημοσιογραφικὸν χάρτην, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ Ἑφπουργοῦ.

8. Τὰ ἐπὶ πλεόν τῶν πράγματι πωλουμένων ἐκτυποῦμενα φύλλα ὡς καὶ τὰ κακέκτυπα καὶ λοιπὰ ἐφθαρμένα φύλλα ἐπιτρέπεται ὅπως ἐκπριῶνται εἰς τὸ ἐλεύθερον ἔμποριον ἵνα χρησιμοποιῶνται ὡς χάρτης περιτυλίξεως.

9. Πᾶσα ὑπερβάσις τῶν διὰ τῶν ἀνωτέρω παρ. 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος καθοριζομένου ἀριθμοῦ ἐκτυπώσεως φύλλων συνεκάζεται τὴν ἐπιβολὴν προστίμου ἔσου πρὸς τρεῖς χαρτύνας δραχμῶν κατὰ χιλιόγραμμον, εἰς κραττομένου μετὰ τὴν ὀριστικὴν διαπίστωσιν τῆς ὑπερβάσεως καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους παρὰ τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις. Ἡ καταβολὴ τοῦ προστίμου ἀπαλλάσσει τὸν διαπράξαντα τὴν παράβασιν πάσης ὑποχρεώσεως καταβολῆς δασμῶν καὶ παραμαρτούντων φόρων καὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς παραβάσεως ὡς λαθρεμπορίας. Ἐπὶ τῆ καταβολῇ δὲ τοῦ προστίμου ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται ὅπως πρὸβῃ εἰς τὴν κήρυξιν ὀριστικῆς τῆς προσωρινῆς ἀτελείας διὰ τὸν οὕτως ἀναλωθέντα δημοσιογραφικὸν χάρτην."

10. Αί εκδόσεις τῶν ἀθλητικῶν ἑφημερίδων δέν δύνανται νά ὑπερβαίνωσι τάς 13 κατά μήνα.

11. Ὑπεύθυνον δήλωσιν περὶ τῆς κυκλοφορίας παρέχουν τὰ πρακτορεῖα ἑφημερίδων, οἱ ἐκδότης τῶν ἑφημερίδων ἢ περιοδικῶν καὶ τό "ταμεῖον ἀσφαλίσεως ἔργατῶν τύπου Ἀθηνῶν καὶ τό Ταμεῖον ἀσφαλίσεως τυπογράφων καὶ μισθωτῶν γραφικῶν τεχνῶν", προκειμένου περὶ ἑφημερίδων ἢ περιοδικῶν κυκλοφορούντων διὰ πρακτορείων ἑφημερίδων. Προκειμένου δέ περὶ ἑφημερίδων καὶ περιοδικῶν κυκλοφορούντων οὐχὶ ἀποκλειστικῶς διὰ πρακτορείων, δέν νά ὑποβάλληται διὰ τόν ἀριθμόν τῶν φύλλων τῶν κατ' ἄλλον τρόπον κυκλοφορούντων, ὑπεύθυνος δήλωσις τῶν ἰδιοκτητῶν, διευθυντῶν καὶ διαχειριστῶν τῆς ἑφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ. Αἱ ὡς ἄνω δηλώσεις ὑποβάλλονται ἐφ' ἄπλου χάρτου. (Α.Ν. 1169/1938, ἄρθρον 32).

12. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ δύναται νά καθορισθῆ ὅπως τὰ ὑπὸ τῶν ἑφημερίδων καὶ περιοδικῶν ἐπὶ πλεόν τῶν πωλουμένων ἐκτυπούμενα φύλλα παραδίδονται πρὸς ἐμποίησιν εἰς τό Ἐθνικόν Τυπογραφεῖον καθ' ὅρους καὶ διατυπώσεις ὁρισθησομένας διὰ τῆς ἀποφάσεως.

(Α.Ν. 1683/1939 ἄρθρον 1, παρ. 11):

"13. Ἡ ἀπαιτουμένη ἐκάστοτε ποσότης δημοσιολογραφικοῦ χάρτου τῆς κλάσεως 171α διὰ τήν ἐκτύπωσιν τῆς ἑτήσεως ἐκδόσεως τῆς Ἐνώσεως τῶν συντακτῶν ἡμερησίων ἑφημερίδων Ἀθηνῶν "Ἐανός τῶν Συντακτῶν", καθορίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑφ-

υπουργοῦ Τύπου καί Τουρισμοῦ, ἀνεξαρκήτως τῶν ὑπό τοῦ Α.Ν. 1092/1938 ἐπιβαλλομένων ὁρῶν ἐκποσίσεως, ἡ δέ εἰσαγωγή αὐτοῦ συνεπάγεται καί τήν ὑπό τῆς οἰκείας Τελωνειακῆς Ἀρχῆς κήρυξιν αὐτοδικαίως ὀριστικῆς τῆς ἀτελείας. Τά μέχρι τοῦδε ἀδικήματα τά διαπραχθέντα ὑπό τοῦ "Φανοῦ Συντακτῶν" εἰς τήν διάθεσιν τοῦ χορηγηθέντος αὐτῷ δημοσιογραφικοῦ χάρτου καί προβλεπόμενα ὑπό τοῦ νόμου 1165 καί τοῦ Ἀναγκ.Νόμου 1092/38 ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ νεωτέρων νόμων, κηρύσσονται παραγεγραμμένα καί δέν ὀφείλονται δι' αὐτά δασμός ὡς καί παρομαρτοῦντες φόροι καί δικαιώματα".

"Α ρ θ ρ ο ν 28

1. Πάν κατά τήν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου περιοδικόν δέον νά ἔχη ποικιλίαν ὕλης καί ἐνιαίαν ἀρίθμῃσιν τῶν σελίδων εἴτε κατά τεῦχος εἴτε κατά τόμον ἐτήσιον, "ἐφ' ὅσον ἐπιδίδεται ἐπί ἀτελοῦς χάρτου, ἡ δέ περιεχομένη ὕλη μυθιστορήματος, διηγήματος ἢ νουβέλας καί μή ὑπερβαύνη ἐν πάσῃ περιπτώσει τό ἡμισυ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν σελίδων του, καί ὁ ἀριθμός τῶν περιεχουσῶν ἑλληνικά θέματα σελίδων νά μή εἶναι κατώτατος τοῦ 1/4 τοῦ συνόλου τῆς πραγματικῆς ὕλης. Τῆς ὑποχρέωσως ταύτης, πρὸς καταχώρησιν ἑλληνικῶν θεμάτων, ἐξαιροῦνται τά εἰδικά ἐπιστημονικά καί τεχνικά περιοδικά" (Α.Ν. 1683 / 1929 ἄρθρον 1, παρ. 12).

Ἐπιπροσέεται ἡ ἐπί ἀτελοῦς τυπογραφικοῦ χάρτου ἐκ συμπληρωματικῶν ἐκδόσεων ἡμερησίων ἢ περιοδικῶν καὶ οἰονδήποτε τρόπον ἐμφανιζομένων.

Δέν θεωροῦνται συμπληρωματικαί ἐκδόσεις αἱ ἐπὶ τῶν ἡμερησίων ἐκδιδομένων ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, διάφοροι ἐκδόσεις τοῦ αὐτοῦ φύλλου.

3. Ὁμοίως ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ ἀτελοῦς τυπογραφικοῦ χάρτου ἐκτύπωσις, ὑπὸ μορφὴν περιοδικῶν παντοειδῶν ἐντύπων ὧν τὸ περιεχόμενον ἀποτελεῖ τμηματικὴν ἔκδοσιν συγγραμμάτων, λεξικῶν, ὁδηγῶν, ἱστορημάτων, μυθιστορημάτων, οὐχὶ δὲ καὶ ὕλην περιοδικοῦ, καὶ ἂν ἔτι πρὸς συγκάλυψιν τῆς τοιαύτης καταστρατηγήσεως προστίθενται σελίδες ἕστω καὶ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου ποιότητος ὕλης.

4. Ὁμοίως, ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ ἀτελοῦς τυπογραφικοῦ χάρτου ἐκτύπωσις περιστασιακῶν δημοσιευόντων αὐτοτελῶς ἢ τμηματικῶς διηγήματα ἢ ἱστορήματα ὧν κύριος σκοπὸς εἶναι ἡ περιγραφή ἐγκλημάτων ἢ ἀσέμνων καὶ ἀνηθῶν πράξεων καὶ γεγονότων, ὡς καὶ φαρμακευτικῶν καὶ ἰατρικῶν περιοδικῶν ὧν οἱ σκοποὶ τυγχάνουσι καθαρῶς διαφημιστικοῦ καὶ ἂν ἔτι πρὸς συγκάλυψιν δημοσιεύουσι πραγματείας καὶ μελέτας ἐπιστημονικοῦ μὲν χαρακτήρος, συντελούσας ἐν τούτοις ἐμμέσως εἰς τὴν διαφήμισιν φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων" (Α.Ν. 1683/1939, ἄρθρον 1, παρ. 12).

5. Κατ'ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπονται τῇ ἀδικῆ ἐδείξει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, συμπληρωματικαί ἢ εἰδικαί ἐκδόσεις ἐπὶ ἀτελοῦς τυπογραφικοῦ εἰδικῶν περιοδικῶν στρατιωτικῶν, ἀεροπορικῶν, θρησκευτικῶν, τουριστικῶν, ἐκ -

παιδευτικών, έργατικών, κοινωνικών, γεωργικών κ.λ. τῆ "ἐγκρύσει" κρατικῆς τινός ἀρχῆς ἐκδιδομένων ἐφ' ὅσον τό περιεχόμενον αὐτῶν ἔχει ἄμεσον σχέσηιν πρός τόν ἐπιδιω- κόμενον παρ' αὐτῶν εἰδικόν μορφωτικόν σκοπόν.

(Α.Ν. 1169/1938, ἄρθρον 32).

Ν. 2240/1952, ἄρθρον 14:

"Κατά τήν ἀληθῆ ἔννοιαν τῶν διατάξεων τῆς παρού - σης παραγράφου ὡς συμπληρωματικά ἢ εἰδικά ἐκδόσεις , θεωροῦνται καί τά ἐγκυκλοπαιδικά λεξικά ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτῶν προκύπτει ὅτι, ἔχουν γενικώτε - ρον μορφωτικόν σκοπόν, τά ὅποια ὅπωςδήποτε ἐκδίδονται ἤδη ἐπὶ ἀτελοῦς χάρτου, εἴτε ὡς συμπληρωματικά ἐκδό - σεις ἐγκυκλοπαιδικῶν περιοδικῶν, εἴτε καί αὐτοτελῶς".

6. α) Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν , ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς παρά τῷ Ὑπουργεῖῳ Προε - δρίας τῆς Κυβερνήσεως λειτουργούσης Ἐπιτροπῆς Ἐθνι - κῶν Δημοσιευμάτων , ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτύπωσις ἐπὶ παρα - λαμβανόμενου ἀτελοῦς τυπογραφικοῦ χάρτου τῶν δασμολογι - κῶν κλάσεως 4801Γ καί 48.07 Β1 ἐκδόσεων ἱστορικῶν ἀρ - χείων ἢ τριούτων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, ὡς ἐπί - σης καί βιβλίων ἐθνικοῦ ἢ θρησκευτικοῦ περιεχομένου , ἐφ' ὅσον διαπιστοῦται ὅτι ἡ ἐκ δασμῶν ἐπιβάρυνσις τῶν βιβλίων ταύτων θέλει παρακλιθεῖ τήν εὐρυτέραν κυκλο - φορίαν των καί ὅτι ἔλλειπει παρά τῷ ἐκδότῃ ἡ πρόθεσις κέρδους.

β) Εἰς τήν Ἐπιτροπήν Ἐθνικῶν Δημοσιευμάτων, συνε - δριάζουσαν ἐπὶ θεμάτων παροχῆς ἀτελοῦς χάρτου βάσει τοῦ καρτέ...

ρος υπάλληλος τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ὀριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

(Ἡ παρ. 6 ἀντικατεστάθη ὡς ἄνω δι' ἄρθρου μόνου, τοῦ Α.Ν. 618/68).

7. Ὁ Ὑφυπουργός Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκτύπωσιν ἐπὶ ἀτελοῦς χάρτου περιοδικῶν ἐκδόσεων ἐξαμηνιαίων ἢ ἐτησίων, ἐφόσον κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου αἱ ἐν λόγῳ ἐκδόσεις ἐξεδίδοντο τακτικῶς ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον ἀπὸ πενταετίας.

8. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ ἀτελοῦς τυπογραφικοῦ χάρτου ἐκδόσεις διαφημιστικῶν φύλλων (φέϋγ-βολάντ).

9. Εἰδικῶς, προκειμένου περὶ ἀτελοῦς τυπογραφικοῦ χάρτου τῶν περιοδικῶν, ἐπιτρέπεται ὅπως αὗτος ἢ οἷα σὸς οἷα σὸς ποιότητος καὶ χρώματος, δεόν ὅμως νὰ φέρῃ ἀπαραιτήτως τὰς κεκανονισμένας ὑδατίνους γραμμὰς.

Ἄ ρ θ ρ ο ὕ 29

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 3326 "περὶ προσθήκης καὶ συμπληρώσεως τελωνειακῶν φορολογικῶν καὶ ἄλλων νόμων" ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

"1. Ἐκ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ νέου τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν εἰσαγομένου χάρτου, τὸ ἐκ τῶν κλειστηρίων κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῶν ἀπορριπτόμενον λόγῳ φθορᾶς ἢ μὴ χρησιμοποίησεως ποσὸν χάρτου, μὴ δυνατόν νὰ ὑπερβῇ ποσοστὸν 2% ἐπὶ τῆς χρησιμοποιουμένης ποσότητος τοιοῦτου χάρτου, δὲν δύναται νὰ διατε-

θῆ ἄλλως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ εἰρή μόνον πρὸς πολτοποίησιν εἰς ἐργοστάσια χαρτοβιομηχανίας ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ κράτους.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ποσοστοῦ 16:1/2 τοῖς ἑκατόν δύναται νά χρησιμοποιῆται ὑπὸ τῶν πρακτορεῶν ἐφημερίδων ὡς χάρτης περιτυλίγματος.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νά ἐπιτραπῆ ἡ πολτοποίησις δημοσιολογραφικοῦ χάρτου καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις πλὴν τῆς ἀνωτέρω, ἐφ' ὅσον εἰδικὸς λόγος πρὸς τοῦτο συντρέχουσιν, ὧν ἡ ἐκτίμησις ἐναπόκειται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ἐκποιήσεως δημοσιολογραφικοῦ χάρτου πρὸς πολτοποίησιν, εἰσπράττεται ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς τῆς κἀάσεως 176 ἐδαφ. α'.

3. Ἡ ἐκποίησης ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ ἐργοστάσια χαρτοβιομηχανίας ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν τῶν ἐφημερίδων, ἢ περιοδικῶν, παρουσίασιν ὅμως Ἐπιτροπῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ συντιθεμένης ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὡς προέδρου, ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς.

4. Εἰς περίπτωσιν ἐκποιήσεως τοῦ ἀπορριπτομένου χάρτου εἰς ἐργοστάσια χαρτοβιομηχανίας κείμενα ἐκτός τῆς ἑδρας Τελωνειακῆς Ἀρχῆς, ἡ ἐκποίησης αὐτοῦ ἐνεργεῖται ἐνώπιον τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἀρτιζομένης ἐκ δύο δημοσίων μελῶν, ὀριζομένων ὡς τοσούτων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ Βουλευτοῦ τῆς ἐκ τῶν ὑπη-

ρετούντων ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα εὐρίσκεται ὁ πωλητὴς καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ Συλλόγου.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνέρχεται ἐπιμελεῖσθαι τοῦ ἀρμοδίου Τελώνου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ διὰ πρωτόκολλον αὐτῆς βεβαίως τὴν γενομένην πώλησιν τοῦ τούτου χάρτου, μετὰ προηγουμένην ἀκριβῆ ζύγισιν αὐτοῦ, καὶ διαπίστωσιν τῆς τιμῆς εἰς ἣν ἐπωλήθη οὗτος. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο προσυπογράφουσιν ὁ τε πωλητὴς καὶ ἀγοραστής, ὅστις ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ χάρτου ἀπὸ τῆς ἀποθήκης τοῦ πωλητοῦ φέρει τὴν εὐθύνην μέχρι τῆς κομποποίησης αὐτοῦ.

6. Ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ παρακολούθησις τοῦ τούτου χάρτου μέχρι τῆς κομποποίησης, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Τελωνειακῶν Ἀρχῶν. Ἡ κομποποίησις ἐνεργεῖται παρουσίᾳ τοῦ Τελώνου τῆς περιφερείας ἐν ἣ κατεῖται τὸ ἐργαστάσιον χαρτοβιομηχανίας καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἀποῦ προηγουμένως διαπιστωθῇ τὸ ἀκριβές βάρος τοῦ μεταρραθέντος χάρτου, συντάσσεται δὲ περὶ ταύτης σχετικὸν πρωτόκολλον, βάσει τοῦ οὗοῦ ἀποσταλλομένου πρὸς τὸν Τελώνην τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς τοῦ χάρτου, πιστοῦται ὁ ἀγοραστής χαρτοβιομηχανίας.

7. Πᾶσαι αἱ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος διαπανάωσις καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν Ἐπιτροπῶν, βαρύνουσιν τὸν ἀγοραστήν.

8. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν Ἐπιτροπῶν καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐπιτροπῶν Οἰκονομικῶν καὶ διὰ ποσὸν ἀπὸ 2 ἕως 4 % ἐπὶ τοῦ ἐπιτοκίου τοῦ χάρτου, προσκαταβ

λομένου υπό του αγοραστού κατά τά διά τῆς ἀποφάσεως ταύτης καθοριζόμενα ἐκάστοτε.

9. Ἀντί τῆς κατά τά ἀνωτέρω παραδόσεως τοῦ ἐκ τῶν πλεστηρίων τῶν τυπογραφείων προερχομένου ἐφθαρμένου δημοσιογραφικοῦ χάρτου πρὸς πολτοποιήσιν, ἐπιτρέπεται ὅπως, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ ὄρους καὶ διατυπώσεις ὀριζομένας δι' αὐτῆς, παραδίδηται οὗτος πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ διαχωρισμὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἐφθαρμένων μερῶν του, ἵνα οὕτω καταστή κατάλληλος πρὸς ἐκτύπωσιν ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν.

Ὁ οὕτως ἐπεξεργασμένος χάρτης πωλεῖται εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ δικαιοῦμενα ἀτελείας καθ' ὄρους καὶ διατυπώσεις ὀρισθησομένας διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 30

1. Δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἐκποίησης τοῦ κατά τὸ ἄρθρον 29 τοῦ παρόντος χάρτου νά ἐνεργῆται διὰ δημοπρασίας ἐνώπιον τῆς κατά τό αὐτό ὡς ἄνω ἄρθρον ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τοὺς διαγραφομένους ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὄρους καὶ διατυπώσεις διὰ λογαριασμὸν τῶν κατόχων τοῦ χάρτου καὶ ἐκδοτῶν τῶν ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν.

2. Ἡ δημοπρασία αὕτη δύναται νά ἀφορᾷ ἢ τε τὸν κατά τό διάστημα ἐνός ἔτους ἢ ἔλασσον τοῦτου ἀπορριπτόμενον ἐκ τῶν πλεστηρίων τῶν ἐφημερίδων κατά τ' ἄνωτέρω χάρτην, εὔτε μέρος τοῦτου, εὔτε καὶ ὀρισμένον ποσὸν τοιοῦτου χάρτου.

3. Περί τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας ἐπιμελεῖται ὁ ἀρμοδίος Τελώνης.

4. Εἰς τὴν δημοπρασία δύνανται νὰ λαμβάνωσι μέρος μόνον ἐργοστάσια χαρτοβιομηχανίας, προκειμένου δέ περί χάρτου προορισμένου πρὸς ἐπεξεργασίαν κατὰ τὴν παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ παρόντος καὶ ἄλλα πρόσωπα.

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθῆσονται οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας, τόσον κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἐκποικίσεως τοῦ χαρτου πρὸς πολτοποιήσιν, ὅσον καὶ κατὰ τὴν διάθεσιν αὐτοῦ πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ διαλογὴν, ὡς καὶ αἱ παρασχεθῆσόμεναι ἐκάστοτε ἐγγυήσεις.

6. Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑποβάλλονται διὰ τοῦ ἀρμοδίου Τελωνεῦου εἰς τὸν Ἑπουργόν τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ἔγκρισιν. Ἡ ἀπόφασις δέ τῆς ἐγκρίσεως κοινοποιεῖται ἐντός 30 ἡμερῶν διὰ τοῦ ἀρμοδίου Τελώνου εἰς τὸν πλειοδότην, ὅστις ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πολτοποιήσεως τοῦ χαρτου.

"Α ρ θ ρ ο ν 31

Κατηργήθη δι' ἄρθρου 1, παρ. 13, Α.Ν. 1683/1939. Τὰ ἐπόμενα ἄρθρα ἠριθμήθησαν ἐκ νέου, λαβόντα τοὺς ἀριθμοὺς 31 ἕως 54.

"Α ρ θ ρ ο ν 31

Ἡ ὑποβολὴ ψευδῶν δηλώσεων καὶ πᾶσα παράβασις τῶν διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένων ὡς καὶ διὰ τῶν κατ' ἔξου-

σιοδοτήσιν τοῦ παρόντος ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθησομένων ὑποχρεώσεων, τῶν ἐκδοτῶν ἢ διαχειριστῶν ἢ ἄλλων προσώπων ἐντεταλμένων τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἀτελῶς παραλαμβανόμενον ὑπ' αὐτῶν τυπογραφικὸν χάρτην, ὡς καὶ τῶν ἐμπόρων εἰσαγωγῆς καὶ πωλήσεως τοιοῦτου χάρτου ἐφόσον δὲν ἐμπίπτει αὕτη εἰς τὰς περὶ λαθρεμπορίας διατάξεις, χαρακτηρίζεται ὡς τελωνειακὴ παράβασις καὶ τιμωρεῖται ὑπὸ τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς διὰ χρηματικῆς ποινῆς δρχ. 500-10.000, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 89 καὶ ἐπόμενα τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος.

Ὅμοιως ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω ποινας, καὶ τὰ πρακτορεῖα ἐφημερίδων καὶ οἱ κάτοχοι πιεστηρίων ἐὰν ἀρνηθῶσι νὰ χορηγήσωσιν εἰς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τὰ ζητούμενα παρ' αὐτῶν στοιχεῖα περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κυκλοφορούντων διὰ τῶν πρακτορείων φύλλων, ἢ τῶν ἐκτυπούμενων τοιοῦτων ἢ ἐν χορηγήσωσιν ἀνακριβῆ τοιαῦτα, ἢ ἐν παρακλώσει καθ' οἷονδιῆποτε τρόπον τὴν ἐνέργειαν ἐλέγχου πρὸς διαπίστωσιν τῶν ὡς ἄνω στοιχείων.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως μὴ χορηγῇ ἀτελῶς δημοσιολογραφικὸν χάρτην πρὸς ἐκτύπωσιν ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ, ἅτινα ὑπέπεσαν καθ' ὑποτροπήν εἰς τὴν αὐτὴν παράβασιν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 32

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ ἐπιστροφῇ καὶ διὰ προσωρινῆς ἢ χρῆσιν ἐπ' ἀνταλλάγματι παραχώρησις ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν ἢ ἡ ἀνταλλαγὴ αὐτῶν παρὰ πέντος ἐντεταλμένου

τήν πώλησίν των πρὸς τρίτους.

Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 1.000 δραχ. καὶ φυλάκισιν μέχρι 10 ἡμερῶν καὶ ἂν μὲν εἶναι ἐφημεριδοπώλης καὶ μὲ ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας ὡς κήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του, ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μέχρι ἑνὸς μηνός, ἂν δὲ εἶναι περιπεριουχος μὲ ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας λειτουργίας τοῦ περιπτέρου του ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἑνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ καὶ μὲ ὀριστικὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας ταύτης μετ' ἀποφάσιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ὑφυπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 33

1. Ἡ τιμὴ πωλήσεως τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, ὁρίζεται διὰ Β.Δ. προτάσει τοῦ Ὑφυπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ ἐκδιδομένων, τὰ δὲ ἐκ ταύτης ποσοστά, τὰ εἰς τὰ πρακτορεῖα ἐφημερίδων, τοὺς πωλητὰς καὶ τὰ Ταμεῖα Συντάξεων Τύπου καὶ Ἀνεργίας προσωπικοῦ ἐφημερίδων κ. λ., ἰσχύοντα, ὁρίζονται ἐκάστοτε διὰ Β.Δ. τῇ προτάσει τῶν Ὑφυπουργῶν Τύπου καὶ Τουρισμοῦ καὶ Ἐργασίας, ἐκδιδομένου. Μέχρι τῆς ἐκδόσεώς τῶν ἐν λόγῳ Β.Δ. ἰσχύουν αἱ περὶ τιμῆς τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν καὶ τῶν ἐκ ταύτης ποσοστῶν διατάξεις τῆς μέχρι σήμερον ὑφισταμένης νομοθεσίας.

2. Ἐκδότης καὶ ἐκδοκτικῆς ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ ἐν § ἀναγράφεται τιμὴ πωλήσεως ἐλλείπων τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὁριζομένης, τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις καὶ τούλας τῶν ἐφ' ἧς μεθυστικῶν χρηματικῶν ποινῆς

χιλίων μέχρις εκατόν χιλιάδων δραχμών.

3. Οἱ πωληταὶ ἑφημερίδων καὶ περιοδικῶν καὶ οἱ περιπτεροῦχοι οἱ πώλοῦντες εἰς τιμὴν διάφορον τῆς ἀναγραφομένης τιμωροῦνται μέ χρηματικὴν ποσιν μέχρι δραχ. 1.000 καὶ μέ φυλάκισιν μέχρι 10 ἡμερῶν.

Ἐν ὑποτροπῇ τῶν μὲν περιπτεροῦχων ἀνακαλεῖται ἡ ἄδεια τῶν περιπτέρων, πρὸς δὲ τοὺς πωλητὰς τῶν ἑφημερίδων ὑποχρεοῦνται τὰ πρακτορεῖα νὰ διακόπτωσιν τὴν παροχὴν φύλλων πρὸς πώλησιν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 34

Τὰ πρακτορεῖα τῶν ἑφημερίδων ὀφείλουσι νὰ παρακρατῶσιν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν ἑφημερίδων τὸ ἀναλογοῦν μέρος τῆς πρὸς τὸ Ἀθηναῖκόν πρακτορεῖον ἐτήσιας συνδρομῆς αὐτῶν, εἰς ὃ ν' ἀποδίδωσι τοῦτο.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 35

Τὰ πρακτορεῖα ἑφημερίδων ἐκ τῆ κοινοποιήσει πρὸς αὐτὰ ἀντιγράφου ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστού δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιδικασούσης εἰς συντάκτην ἢ ὑπάλληλον ἡμερησίας ἑφημερίδος ποσὸν ἐκ καθυστερημένων μισθῶν ἢ ἀδείψεων μισθοῦ ἢ ποσοῦ ἀποζημιώσεως, καταβλητέας λόγῳ καταγγελίας τῆς ὑπαλληλικῆς συμβάσεως, ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσι τὰ ἐπιτασσόμενα ποσὰ εἰς τὸν κοινοποιουμέντα δικαιοῦχον ἐκ τοῦ κατὰ νόμον ἀποδοτέου εἰς τὸν ἐκδότην τῆς ἑφημερίδος ὑπολοίπου ἐκ τοῦ τιμήματος, κατ'ἀπόλυτον προτίμησιν ἀπὸ πάσης ἄλλης ὑποχρεώσεως τῆς ὀφειλέτιδος ἑφημερίδος.

(Καὶ Α.Π. 444/1945, άρθρον 5):

"Τό άρθρον 35 τοῦ Α.Ν. 1092 τοῦ 1938 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Αἱ πρός τό Ἀθηναϊκόν Πρακτορεῖον μηνιαῖαι συνδρομαί τῶν ἐφημερίδων ὀρίζονται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Τύπου καί Πληροφοριῶν καί εἶναι ὑποχρεωτικά δι' αὐτάς.

Αἱ συνδρομαί παρακρατῶνται ὑπό τῶν Πρακτορεῶν ἐφημερίδων καί ἀποδίδονται εἰς τό Ἀθηναϊκόν Πρακτορεῖον κατά μῆνα".

"Α ρ θ ρ ο ν 36

(Ν.Δ. 322/1941, ἄρθρον 6):

"1. Καθιεροῦται ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἡ Κυριακή ἀργία δι' ἅπαν τό προσωπικόν τῶν ἐκδιδομένων ἐντός τῶν ὀρίων τῆς ἐπικρατείας ἡμερησίων ἐφημερίδων. Κατά συνέπειαν δέν θά ἐκδίδωνται καί δέν θά κυκλοφοροῦν ἐφεξῆς τό μέν ἀπόγευμα ἐκάστης Κυριακῆς αἰ ἀπογευματιναί, καί τήν πρωῖαν τῆς Δευτέρας αἰ πρωῖναί ἐφημερίδες.

2. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ κυκλοφορία τῶν ἀπογευματινῶν ἐφημερίδων ἐκάστης Δευτέρας πρό τῆς 12ης μεσημβρινῆς.

3. Διατηροῦνται ἐπίσης ἐφεξῆς αἱ ἀργίαι τῶν μεγάλων ἑορτῶν, αἱ καθιερωμένοι ἀπό μακροῦ χρόνου".

"Α ρ θ ρ ο ν 37

1. Ὁ Διευθυντής ἐφημερίδας ἢ περιοδικοῦ, ὁ ἐκδοτής καί ὁ ἰδιοκτήτης ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ποινικῆς, ἢ ἀστικῆς εὐθύνης, ἢν συσταῖται τό δημοσίευμα τοῦ

φύλλου αὐτοῦ, ὀφείλουσιν ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ δραχμῶν 1.000 ἕως 50.000 νά καταχωρίζωσι δωρεάν πᾶσαν ὑπὸ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας γενομένην ἐπανόρθωσιν ἀναγραφεισῶν ἐν τῇ ἐφημερίδι ἢ τῷ περιοδικῷ δημοσιεύσεων ἀναγομένων εἰς πράξεις τῶν καθηκόντων τοῦ ὑπαλλήλου, ἀδιακρίτως ἂν τὸ δημοσίευμα προέρχεται ἐκ τῆς διευθύνσεως τῆς ἐφημερίδος, εὔτε ἔξ οἴουδήποτε τρίτου. Ἡ ἐπανόρθωσις καταχωρίζεται εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον ἢ τὸ βραδύτερον εἰς τὸ μεθεπόμενον ἀπὸ τῆς παραλαβῆς φύλλον τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ δι' ὁμοίων τυπογραφικῶν στοιχείων καὶ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, ἐν ἣ καταχωρήθη τὸ προκαλέσαν ταύτην δημοσίευμα, ἄνευ οὐδεμιᾶς δέ παρεμβολῆς ἢ παραλείψεως.

2. Ἐφ' ὅσον τὸ δημοσίευμα θίγει τὸν δημόσιον ὑπάλληλον, ἔχει οὗτος ἐμπροσθέντως καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἀπαντήσεως κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον κατόπιν ἀδείας τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ.

3. Ἡ ἐπανόρθωσις δεῖον νά ᾖ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀπουτολέως καὶ νά μὴ ὑπερβαύνη τὴν ἔκτασιν τοῦ ἀνασκευαζομένου δημοσιεύματος, ἐκτός ἂν ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως ἢ τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ, ἢ ὁ εἰρηνοδίκης, ἂν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ δέν ἐδρεύῃ εἰσαγγελεὺς, ἦθελεν ἄλλως ἀποφασίσει κατ' αἵτησιν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος, ὑποβαλλομένην ἐντός 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς ἐπανόρθώσεως. Δέν δύναται ὅμως ὁ εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ εἰρηνοδίκης, ν' ἀποφασίσῃ τὴν ὑπερβασιν τοῦ δικλασίου τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀνασκευαζομένου ἄρθρου.

4. Ὁ διευθυντής, ὁ ἐκδότης ἢ ὁ ἰδιοκτητής δύναται ν' ἀρνηθῆ τὴν καταχώρισιν τῆς ἐπανορθώσεως:

α) Ἐάν αὕτη περιέχῃ ἐκφράσεις προφανῶς δυσφημιστικὰς ἢ ἀποτελούσας ἀξιοποινον πρᾶξιν καὶ

β) Ἐάν παρήλθεν ἐκ τῆς καταχωρίσεως τοῦ δημοσιεύματος διάστημα μῆνός διὰ τὴν ἡμεδαπὴν ἢ τριῶν μηνῶν ὁ σάκης ὁ αὐτῶν τὴν ἐπανόρθωσιν διέτριβεν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἀρνήσεως πρὸς καταχώρισιν ὑποχρεοῦται ὁ ἐκδότης ἢ διευθυντής ἐντός προθεσμίας τριῶν ἡμερῶν, νὰ καταθέσῃ τὴν ἐπανόρθωσιν μετὰ τῶν λόγων ἐφ' ὧν στηρίζει τὴν ἀρνήσιν παρὰ τῆς οἰκείῃς Εἰσαγγελεῖ τῶν Πρωτοδικῶν, ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος παρὰ τῆς Εἰρηνοδύκης, οὗτος δὲ δικαιούται νὰ προβῇ εἰς οἰανδήποτε ἤθελε κρύψει τροποποιήσιν τοῦ δημοσιεύματος. Ἡ μετὰ τοῦτο ἀρνήσις πρὸς καταχώρισιν ἀποτελεῖ ἐπιβαρυντικὴν αἰτίαν.

5. Ἡ δύναξις τοῦ ἀδικήματος γίνεται κατ' ἐγκλήσιν, τοῦ αἰτησάμενου τὴν ἐπανόρθωσιν.

6. Ἄν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐπανορθώσεως ἢ ἐφημερίς ἢ τὸ περιοδικὸν προβῇ εἰς νέον δημοσίευμα τὸ αὐτὸ ἔχον ἀντικείμενον καὶ θέγον καὶ πάλιν τὸν αὐτὸν δημόσιον ὑπάλληλον, ὑποχρεοῦται εἰς δημοσίευσιν, κατὰ τὴν ἀνωτέρω, νέας ἐπανορθώσεως ἧς ἢ ἔκτασις δύναται νὰ φθάσῃ τὸ διπλάσιον καὶ κατ' ἀπόφασιν τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ Εἰρηνοδύκου, κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἐπιβαρυντικὰς τὸ τριπλάσιον τοῦ δημοσιεύματος.

Ἐν ἀρνήσει ἢ περίπτωσι αὕτη θεωρεῖται ὡς ἰσοκύβητος ἐπιβαρυντικὴ αἰτία.

7. Κατηργήθη δι' άρθρ. 473, παρ. 1 Π.Κ.

"Α ρ θ ρ ο ν 38

1. Πᾶς διευθυντής ἑφημερίδος ἢ περιοδικοῦ, ὁ ἐκ -
δότης ἢ ὁ ἰδιοκτητὴς, ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ χρηματικῇ δραχ.
500 μέχρι 20.000, μὴ ἀποκλειομένης πάσης ἄλλης ποινῆς
ἢ ἀστικῆς εὐθύνης καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποζη -
μιώσεως τοῦ παθόντος, νὰ καταχωρίσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν
ἢ ἐν τῷ ἀμέσως ἐπομένῳ φύλλῳ, ἐὰν δὲν ἐξεδόθῃ τοιοῦτο
πρὸ τῆς παρελεύσεως τριῶν ἡμερῶν, δι' ὁμοίαν τυπογραφι -
κῶν στοιχείων καὶ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ἐν ἣ καταχωρίσθη τό
προκαλοῦν ταύτην δημοσίευμα καὶ ἄνευ παρεμβολῶν ἢ πα -
ραλείψεων, τὴν ἀπάντησιν παντός ἰδιώτου φυσικοῦ ἢ νο -
μικοῦ προσώπου, ὅπωςδήποτε κατανομασθέντος ἢ ὑποδει -
χθέντος ἐν τῷ περιοδικῷ ἢ τῇ ἑφημερίδι ἐκ τῶν διαλαμ -
βανομένων ἐν τῷ σχετικῷ δημοσίευσματι, εἴτε τοῦτο προ -
έρχεται ἐκ τῆς διευθύνσεως εἴτε ἐκ μέρους τρίτου.

Πᾶσα παρεμβολή ἢ παράλειψις κατὰ τὴν καταχώρησιν
τῆς ἀπαντήσεως ἐπισύρει τὰς συνεχεῖς τῆς παρ. 1 τοῦ
ἄρθρου 33.

2. Ἡ ἀπάντησις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ὑπὸ τινος
τῶν κατιόντων, ἀνιόντων, ἀδελφῶν καὶ συζύγων, ἐὰν ὁ
καθ' οὗ τὸ δημοσίευμα ἀποβιάσῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς
ἄνω προθεσμίας.

Ἡ παρά τινος τῶν συγγενῶν τούτων ἀσκήσις τοῦ προ -
κειμένου δικαιώματος μετὰ τὴν γενομένην δημοσίευσιν τῆς
ἀπαντήσεως εἴρει τὸ αὐτὸ δικαίωμα ὡς πρὸς τοὺς λοι -
ποὺς.

3. Κατά τὰ λοιπά ἐφαρμόζονται καί ἐν προκειμένῳ αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφ. 3 ἕως 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

4. Ὁ εἰς ἀπάντησιν δικαιούμενος ἰδιώτης ὡς καί ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα τῆς ἐπανορθώσεως δημόσιος ὑπάλληλος, δικαιοῦται προσέτι, παριστάμενος ὡς πολιτικῶς ἐνάγων κατά τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ δίκην, νά αἰτησῆται νομίμως ἐνώπιον τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου ἄνευ προκλινοποιήσεως ἀγωγῆς, ὅπως ὁ διευθυντής, ἐκδότης ἢ ἰδιοκτητὴς ὑποχρεωθῇ δικαστικῶς εἰς ἐκτέλεσιν τῆς καταχωρήσεως τῆς ἀιτηρήσεως κατά τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 882 Πολ. Δικονομίας τῆς ἐν αὐτῷ χρηματικῆς ποινῆς αὐξανομένης εἰς τὸ δεκάπλοον.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 39

1. (Ν.Δ. 2493/1953, ἄρθρον 27, παρ. 1): "Ἐκκρεμούσης ποινικῆς ὑποθέσεως καί μέχρι ἐκδόσεως τελεσιδύκου ἀποφάσεως ἐπ' αὐτῆς, ἀπαγορεύεται ἡ δημοσίευσις οἰωνδῆ ποτε κρίσεων ἢ χαρακτηρισμῶν ἀφορώντων εἴτε εἰς τοὺς διαδύκους εἴτε εἰς τὴν κατηγορουμένην κρᾶξιν, καί ἰδίᾳ, πᾶσα κριτικὴ ὡς πρὸς τὴν ἐνοχίην τοῦ κατηγορουμένου. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ δημοσίευσις κατηγορητηρίου, βουλεύματος ἢ παντὸς ἐγγράφου, ἀφορῶντος εἰς τὴν ἐπί πλημμελήματι ἢ κακουργήματι διαδικασίαν πρὶν ἢ ταῦτα ἀναγνωσθῶσιν ἐν δημοσίᾳ συνέδριάσει δικαστηρίου. Διὰ τῆς παρουσίας διατάξεως δὲν θύγεται ἡ τοῦ ἄρθρου 11 παρ. 4 τοῦ ψηφίσματος τῆς 16 Δεκεμβρίου 1924 "περὶ ἀνακρίσεως καί ἐκδικάσεως ἀδικημάτων τινῶν ἐπὶ τῶν ἑφετών". Δέν κωλύεται ἐπίσης ἡ ἰδέα τοῦ ἀνακριτοῦ καί τοῦ εἰσαγγε-

λέως δημοσίευσις παντός έγγραφου ἐκ τῶν ἀνωτέρω γινομένη συμφώνως τῇ ἀνακοινώσει αὐτοῦ, ἥτις δέον νά παρέχεται πρὸς πάσας τὰς ἐφημερίδας".

2. Ἀπαγορεύεται ἡ δημοσίευσις ἐκθέσεως ἐν λεπτομερείαις ἢ ἐν περιλήψει τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, ἐπὶ ἐξυβρίσει ἢ δυσφημίσει, εἰς ἣν δέν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας, ὡς καὶ τῆς ἐγκλήσεως, ἔτι δέ ἀπαγορεύεται ἡ δημοσίευσις ἐκθέσεων ἰατροδικαστικῶν ὧν τό περιεχόμενον δύναται νά προσβάλη τά χρηστά ἤθη. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ δημοσίευσις ὁμοίων ἐκθέσεων ἐπὶ πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δύκης, εἰάν διατάχθῃ ἢ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν συζητήσις, πλὴν εἰάν ἐπιτρέψῃ τοῦτο τό Δικαστήριον.

3. Ἀρξαιμένης ποινικῆς διώξεως, ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεύς μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀνακριτοῦ τῆς ὑποθέσεως δύναται νά διατάξῃ τὴν ἀπαγόρευσιν οἰασδήποτε δημοσίευσως σχετικῆς πρὸς τὴν ἐνεργουμένην ἀνάκρισιν ἢ ἄλλην πρᾶξιν τῆς ποινικῆς διαδικασίας, ὡς καὶ τῶν φωτογραφιῶν τῶν δραστῶν καὶ τῶν θυμάτων. Ἐάν ἦρξατο προεισαγωγικὴ ἀνάκρισις, τὴν ἀπαγόρευσιν ἐκδίδει μόνον ὁ Εἰσαγγελεύς. Ἡ ἀπαγορευτικὴ διατάξις ἰσχύει ἀφ' ἧς στιγμῆς δημοσιευθῇ εἰς ἅς ἐφημερίδας ὀρύσει ὁ Εἰσαγγελεύς, τῶν δημοσίων καὶ ἰδιοκτητῶν αὐτῶν ὑποχρεουμένων εἰς τοῦτο ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ διὰ τὰς δημοσιεύσεις καθιερουμένου ἀντιτύπου καὶ ἐντός δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρά τοῦ Εἰσαγγελέως ἀποστολῆς τῆς ἀπαγορεύσεως, ἄλλως τιμωροῦνται οὗτοι μὲ χρηματικὴν ποινὴν 10000 ἢ ἑξῆς 15000 ἢ 20000. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀντιτύπου γινώσκειται ἐκ τοῦ ἀντιτύπου

μοσίου Ταμείου κατά τὰς κειμένας διατάξεις, ἐκκαθαρίζεται δὲ εἰς βάρος τοῦ καταδικασθέντος μετὰ τῶν λοιπῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

4. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων, αὐτίνες δύνανται πάντοτε νὰ δημοσιευθῶσιν. Ἡ κακόβουλος κατ'ἐπανάληψιν γινομένη δημοσίευσις προσφάτου ἀποφάσεως δὲν ἀποκλείει τὴν ἐπὶ δυσφημίσει κατὰδύωξιν καὶ τιμωρίαν.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ δημοσίευσις τῆς διασκέψεως τοῦ Δικαστηρίου καὶ τῶν ἐνόρκων.

6. Αἱ ἐπ'ἀκροατηρίῳ συζητήσεις ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, αἱ ἐκδιδόμεναι ἐπ'αὐτῶν ἀποφάσεις καὶ αἱ ἐτυμηνουργίαι τῶν ἐνόρκων δύνανται νὰ σχολιασθῶσι διὰ τοῦ τύπου μόνον μετὰ τὴν ὀριστικὴν περάτωσιν τῆς δίκης. Πᾶν τοιοῦτο σχόλιον γινομένου μετὰ τὴν ἔγερσιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὀριστικῆς καὶ τελουδύκου ἀποφάσεως ἀπαγορεύεται.

7. Ἐπὶ δικῶν περὶ διαζυγίου ἐπιτρέπεται μόνον ἡ δημοσίευσις:

α) τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς διεύθυνσεως τῶν διαδύκων καὶ τῶν μαρτύρων.

β) βραχείας ἐκθέσεως τῶν νομικῶν ζητημάτων, ἅτινα προϋτάθησαν καὶ ἐλύθησάν, οὐχὶ ὅμως τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων.

γ) τοῦ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

δ) Ἐκ τῶν ἀγαφεύσεων τῶν δικηγόρων μόνον τῶν καθάρως νομικῶν σημείων αὐτῶν.

8. (Ν.Δ. 2493/1953, άρθρον 27, παρ. 2): "Ἐπὶ αὐτοκτονιῶν καὶ ἀποπειρᾶς αὐτοκτονιῶν ἀπαγορεύεται ἡ δημοσίευσις λεκτομερειῶν περὶ τῶν αἰτίων καὶ τοῦ τρόπου τελέσεως αὐτῶν".

9. (Ν.Δ. 2493/1953, άρθρον 27, παρ. 3): "Ὁὐ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς κατ' άρθρον 57 παρ. 1 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων".

Ἄ ρ θ ρ ο ν 40

"Ὅστις ὡς συγγραφεὺς ἢ ἐκδότης δημοσιεύει ἢ ἐκδύδει, ὡς καὶ ὅστις θέτει εἰς κυκλοφορίαν, εἴτε αὐτὸς εἴτε ὡς τμήματα συνολικῆς τινος ἐκδόσεως ἔντυπα, συγγράμματα, εἰκόνες, ἢ συμβολικὰς παραστάσεις, δεῦν ἐξαιρουμέναι ὡς κατορθώματα ἢ ὁποσδήποτε περιγράφονται ὁ βίος ἢ αἱ πράξεις ληστῶν ἢ κλεπτῶν ἢ ἄλλων ἐγκληματιῶν εἴτε πραγματικῶν προσώπων, εἴτε φανταστικῶν, κατὰ τρόπον ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐπιβλαβῆ διὰ τὰς ἠθικὰς ἀντιλήψεις τοῦ κοινοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν φιλολογικῶν καὶ φιλοσοφικῶν ἔργων ἡμεδαπῶν ἢ καὶ ἀλλοδαπῶν ἀνεγνωρισμένης συγγραφικῆς ἀξίας, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 10.000 δραχ., ἐν ὑποτροπῇ δέ, διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον 3 μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς 20.000 ἕως 50.000 χιλιάδων δραχ. Ἐάν ὁ συγγραφεὺς καὶ ὁ ἐκδότης εἶναι ἄγνωστοι, τιμωρεῖται ὁ ἐκμεταλλευόμενος ἰδίῳ ὀνόματι τὸ τυπογραφεῖον ἐν τῇ ὁκοῦφ ἐξετυπώθησαν τὰ κατὰ τὸ κρηγοῦμενον ἐδόφειον δη -

δημοσιεύματα ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ἐμπειπιστευμένος τῆς Διευθύνουσαι τοῦ τυπογραφείου. Κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις καὶ μέ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωρεῖται καὶ ἡ περιγραφή αὐτοκτονιῶν, ὧν ἐπιτρέπεται μόνον ἡ ξηρὰ ἀνακούνωσις.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 41

1. Ἐν περιπτώσει διώξεως ἑφημερίδος τινός ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος διὰ τι ἀξιόποινον δημοσίευμα αὐτῶν ἀφορῶν τὸν ἰδιωτικὸν βίον ἢ ὑπαγόμενον εἰς τὰς περὶ ἀσέμνων δημοσιευμάτων διατάξεις, ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς μετὰ τὴν εἰς αὐτὸν ἐγγείρησιν τῆς ἐγκλήσεως ἢ μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ δοθεῖσαν παραγγελίαν πρὸς ἀνάκρισιν ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τῆς αὐτεπαγγέλτου διώξεως, ὀφείλει ἀμέσως ν' ἀνακούνωσῃ τὴν γενομένην διώξιν πρὸς τὴν ἑφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα. Ἡ ἀνακούνωσις γίνεται πρὸς τε τὸν ἐκδότην καὶ τὸν διευθυντὴν τῆς ἑφημερίδος, κοινῶς ποιεῖται δὲ πρὸς αὐτοὺς ἡ ἀνακούνωσις αὕτη, ἢ ἐπιμεξίφ τοῦ Εἰσαγγελέως, ἐγγράφως ὑπὸ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐπίδοσιν Ποινικῶν Δικογράφων προσώπων κατὰ τὰ ἄρθρα 145 καὶ 146 τῆς Ποιν. Δικονομίας. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς κοινοποιήσεως ταύτης μέχρι τῆς ὀριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου ἐκδικάσεως τῆς κατηγορίας πλὴν τῆς ἀπλῆς ἐφ' ἅπαξ ἀναγραφῆς τῆς περὶ διώξεως εὐδήσεως, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς τὴν ἑφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα τοῦ ἀξιοκατακρίτου δημοσιεύματος ν' ἀναγράφῃ τι σχετικὸν πρὸς αὐτό, εἴτε ὑπὸ τύπον ἐπεκτάσεως ἢ ἀναπτύξεως αὐτοῦ, εἴτε ὑπὸ τύπον ἐπεξηγήσεως, εἴτε ὑπὸ τύπον σχολίων, εἴτε ὑπὸ τύ-

πον εϊδήσεων, περί τῆς πορείας τῆς διεξαγομένης ἀνακρίσεως, εἴτε ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐξαγόμενον καὶ τὰς λεπτομερείας αὐτῆς, εἴτε ἐν σχέσει πρὸς τὴν βεβαίωσιν ἢ μὴ τῆς καταδικωκομένης πράξεως, εἴτε ἐν σχέσει πρὸς τὴν συλλογὴν τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων.

Ἡ παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης ἀποτελεῖ αὐτὸσπειλη πρᾶξιν κολάσιμον διωκομένην αὐτεπάγγελτως καὶ τιμωρουμένην διὰ χρηματικῆς ποινῆς 5.000-30.000 δραχμῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ φυλακίσεως μέχρι ἕξ μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 10.000-50.000 δρχ. Ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ ποινῇ ἀπαγορεύεται καὶ εἰς τὸν μηνυτὴν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω κοινοποιουμένης καὶ εἰς αὐτὸν ἀνακοινώσεως, πᾶσα σχετικὴ δημοσύεσις.

2. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἀποτίσεως τῆς ἐπιβλητέας χρηματικῆς ποινῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδωμένου ἀδικήματος, ἰσχύουσιν οἱ περί ἀλληλεγγύου εὐθύνης ἰδρισμοῦ τοῦ ἄρθρου 49 παρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ διὰ συρρεούσας ἢ κατ'ἐξακολουθήσειν παραβάσεις ἀποτίονται ἀθροιστικῶς, μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν περί συρροῆς καὶ περί τοῦ κατ'ἐξακολουθήσειν ἀδικήματος διατάξεων, τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 42

1. Ἀπαγορεύεται ἡ δημοσύεσις σχεδίων ἐπιστρατεύσεως ἢ κλητοποιήσεως ὀργανώσεως καὶ συνθέσεως τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν δυνάμεων τοῦ Κράτους, ὡς καὶ ἡ δημοσύεσις ἀνακοινώσεων, εἰδήσεων, περιγραφῶν, ἢ φωτογραφιῶν σχετιζομένων πρὸς ἐκτέλεσειν

γυμνασίων, ἢ ἀσκήσεων, ὀχυρώσεων, ἢ ἐγκαταστάσεων χρησίων διὰ τὴν Ἀμυναν τῆς χώρας ἀπὸ ξηραῖς, θαλάσσης καὶ ἀέρος ἢ πρὸς παρασκευαστικὰ μέτρα ἄγοντα εἰς ἐπιστρατεύσιν, κλητοποιήσιν, ὀχύρωσιν ὡς ἄνω τῆς χώρας ἢ πρὸς κινήσεις στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν μονάδων, ἄνευ ἐγγράφου ἀνακοινώσεως τῆς ἀρμοδίας στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ὡς πρὸς τὰς περὶ γυμνασίων ἢ ἀσκήσεων δημοσιεύσεις, δὲν ἐπιτρέπεται δόξαι εἰς αὐτάς ἔχει δοθῆ ἄδεια παρὰ τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου.

2. Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, οἱ ὑπεύθυνοι τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς 5.000- 100.000 δραχ., ἐκτός εἰς συντρέχει περίπτωσης ἐφαρμογῆς βαρυτέρας ποινῆς, κατ' ἄλλην ποινικὴν δόξιν.

(Ὁ Α.Ν. 462/1945 ἠερὶ ἀπαγορεύσεως τῆς δημοσιεύσεως ἐγγράφων ἢ εἰδήσεων ἀφορωσῶν τὰς ἐνόπλους Ἐθνικὰς ἢ Συμμαχικὰς Δυνάμεις ἐν καιρῷ γενικῆς Ἐπιστρατεύσεως ἢ Πολέμου, ἄρθρον 1, προσέθεσεν):

"3. Ἐν καιρῷ πολέμου ἢ γενικῆς κλητοποιήσεως, ἀπαγορεύεται ἡ δημοσίευσις ἐγγράφων ἢ εἰδήσεων ἀφορωσῶν τὰς ἐνόπλους Δυνάμεις τῆς Χώρας ἢ τῶν Συμμάχων αὐτῆς Δυνάμεως, ὡς καὶ μετακινήσεις στρατιωτικῶν ἐν γένει ἢ ἐτέρων ἐπισήμων προσώπων, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ ἀρμοδίου Γενικοῦ Ἐπιτελείου".

4. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ ἀρμοδίου Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ἡ ὑπὸ τύπον εἰδήσεων ἢ ἄλλων δημοσιευμάτων ἀναγραφὴ ὀνομάτων προσώ-

πων αναμειχθέντων εἰς μυστικές ὀργανώσεις , ἢ Ἑλληνι -
κὰς καὶ Συμμαχικὰς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν, ὡς καὶ πε -
ριγραφαὶ προδίδουσαι τοὺς τρόπους, ὄρους καὶ συνθήκας ,
ὕφ' ἃς δρῶσιν ἢ ἔδρασαν αἱ ἀνωτέρω ὀργανώσεις καὶ ὑπηρε -
σίαι .

5. Πᾶσα παράβασις τοῦ παρόντος τιμωρεῖται συμφώνως
πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος".

"Α ρ θ ρ ο ν 43

Τιμωρεῖται μέ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν ,
καὶ μέ χρηματικὴν ποινὴν 5.000- 100.000 δραχμῶν :

α) Ὅστις μέ σκοπὸν νὰ κλονίσῃ τὴν ἐπὶ τὰ πολεμικὰ
μέσα τοῦ στρατοῦ (ξηρᾶς, θαλάσσης, ἀέρος) ἐμπιστοσύνην
τῶν χειριζομένων αὐτᾶ, δημοσιεύσει εἰδήσεις, κρύψεις ,
φωτογραφίας ἢ ἄλλας ἀπεικονίσεις τῶν μέσων τούτων παρι -
στάσας ταῦτα ὡς ἀτελεῖ καὶ ἐπικίνδυνα .

β) Ὅστις πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δημοσιεύει εἰδήσεις
ἐπὶ ἀτυχημάτων λαβόντων χώραν ἐν τῇ χρήσει τῶν πολεμι -
κῶν τούτων μέσων (ὀργάνων).

"Α ρ θ ρ ο ν 44

Ὁ διευθυντὴς καὶ ὁ ἐκδότης ἐφημερίδος ἢ περιοδε -
κοῦ, ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη ἄρθρον ἢ ἀνακούνωσις ἢ γνῶμαι ἀ -
ποδιδόμεναι εἰς στρατιωτικὸν τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης ,
ἢ τῆς ἀεροπορίας ἐν ἐνεργείᾳ, ὀφείλει , καλούμενος ὑπὸ
τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς, νὰ κατονομάσῃ ἐντὸς 24 ὡρῶν, τὸν
στρατιωτικόν . Ἐὰν τὸ δημοσίευμα προέρχεται ἐκ στρα -
τιωτικοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ, πρέπει νὰ δηλοῦται σαφῶς τοῦτο
ἐν τῇ ἐφημερίδι ἢ τῇ περιοδῇ ᾧ . Ὁ παραβαίνων τὰς ὑπο-

χρεώσεις ταύτας διευθυντής καὶ ἐκδότης, ὡς καὶ ὁ φευδῶς ἀποδούς τὸ ἄρθρον, τὰς ἀνακοινώσεις ἢ γνώμας εἰς στρατιωτικὸν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἀποστρατεία, τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν τοῦλάχιστον 6 μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρις 20.000 δραχμῶν.

"Α ρ θ ρ ο ν 45

1. Ὡς αὐτουργοὶ τῶν διὰ τοῦ Τύπου τελουμένων ἀδικημάτων τιμωροῦνται ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἐντύπου, ἔτι δέ ὁ ἐκδότης καὶ ὁ ἐκμεταλλευσόμενος ἐν ἰδίῳ ὀνόματι τὸ ἐν ᾧ ἐξεδόθη ἔντυπον τυπογραφείου, ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ἐμπεπιστευμένος τῇ διευθύνσει τοῦ τυπογραφείου.

2. Ἐάν οἱ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον ὑπεύθυνοι εἶναι ἄγνωστοι, ὡς αὐτουργός τιμωρεῖται ὁ ἐν γνώσει ἀναλαβὼν τὴν κυκλοφορίαν τοῦ ἐπιληψίμου ἐντύπου.

3. Δέν ἀποκλείεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν περὶ συναιτιότητος γενικῶν διατάξεων τοῦ Ποιν. Νόμου κατὰ παντός ἄλλου τρίτου, ἐκτός:

α) τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις 1 καὶ 2 ἀναφερομένων, καὶ

β) τῶν ἐργατῶν τοῦ τυπογραφείου εἰς οὓς δέν ἐφαρμόζονται αὗται διὰ τὴν πρᾶξιν τῆς τυπώσεως.

"Α ρ θ ρ α ν 46

1. Προκειμένου περὶ ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν, ὡς αὐτουργοὶ τῶν δι' αὐτῶν διαπραττομένων ἀδικημάτων τιμωροῦνται:

α) Ὁ συγγραφεὺς τοῦ δημοσιεύματος.

β) (Ν. Δ. 2493/1953, ἄρθρον 28): "Ἐτι δέ ὁ διευ -

θυντής καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ, ὡς καὶ ὁ ἐκδότης αὐτοῦ, ὑφ' οὐρανὸν οὐδέποτε προσωνομύζων καὶ ἂν παρίστανται, ἐκτός ἐάν οὗτοι ἀποδείξωσι ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν ἐγένετο ἡ δημοσίευσις, ὅτε τιμωροῦνται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπ' ἀμελείᾳ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 100.000 μεταλλικῶν δραχμῶν ἐάν ἡ πράξις δέν τιμωροῦνται ὑφ' ἐτέρας ποινικῆς διατάξεως, καὶ

γ) (Ν.Δ. 3824/1958, ἄρθρον 1): "Ἐν ἐλλείψει τῶν ἐν περιπτώσει α καὶ β προσώπων ὁ ἀρχιεργῶτης τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ ἢ ὁ ἐκμεταλλευσόμενος ἐν ἰδίῳ ὀνόματι τὸ Τυπογραφεῖον, ἐν ᾧ ἐξετυπώθησαν ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ἐμπεπιστευμένος τῇ διευθύνσει τοῦ Τυπογραφείου. Ἐν πάσῃ ὁμοίᾳ περιπτώσει, δέν τιμωροῦνται οὐδέ ἐργάται τοῦ Τυπογραφείου".

2. "Ὅπου ὑπάρχει ἰδιαίτερος ἐκδότης καὶ ἰδιαίτερος ἰδιοκτήτης τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ λογίζονται συνυπεύθυνοι ἀμφοτέρωθεν.

(Α.Ν. 1169/1938, ἄρθρον 32): "Προκειμένου εἰδικῶς περὶ παραβάσεων ἀφορωσῶν εἰς ζητήματα χάρτου, ὑπεύθυνος εἶναι μόνον ὁ ἐκδότης".

" Ἀ ρ θ ρ ο ν 47

1. Τὸ ἀξιόποινον τῶν διὰ τοῦ τύπου τελουμένων ἀδικημάτων παραγράφεται ἐν πάσῃ περιπτώσει μετὰ παρέλευσιν 18 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευσεώς των.

2. Ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς ἀναστέλλεται ἐφ' ὅσον χρόνον, δυνάμει διατάξεως τινος τοῦ νόμου, ἡ ποινικὴ δίκαισις δέν δύναται νὰ ἀρξῆται ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ, εὐχὴ ὁμοίᾳ κέριον τῶν ἐξ ἡμετέρας ἐπιτροπῆς διώξεων ἀπαι -

τεύται ἔγκλησις, ἡ παραγραφή δὲν ἀναστέλλεται ἐκ τῆς μὴ ἀσκήσεως αὐτῆς.

3. Ὅσοις πρὸς δῶξιν ἀκαυτεύται κατὰ τὸν Νόμον ἔγκλησις, τὸ ἀξιόποινον ἐξαλειφεται εἰάν ἡ ἔγκλησις δὲν ὑποβληθῆ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔλαβε τὸν νόμον τῆς πράξεως ὁ εἰς ἔγκλησιν δικαιούμενος.

4. Ἡ περὶ χρηματικῆς ἱκανοποιήσεως ἀξίωσις παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν 18 μηνῶν. Αἱ λοιπαὶ περὶ ἀποζημιώσεως ἀξιώσεις ὑπόκεινται εἰς τὴν κατὰ τὸν ἀστυνομικὸν νόμον παραγραφὴν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 48

(Ν.Δ. 2493/1953, ἄρθρον 29).

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρον 932 τοῦ Ἀστυνομικοῦ Κώδικος χρηματικὴ ἱκανοποίησις λόγῳ ἡθελῆς βλάβης τοῦ ἀδικηθέντος ἐκ τινος τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων πράξεων, ὁρίζεται, ἐφ' ὅσον ἐτελέσθησαν διὰ τοῦ Τύπου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ οὐχὶ κατωτέρα τῶν 5.000 μεταλλικῶν δραχμῶν οὐδ' ἀνωτέρα τῶν 500.000 μεταλλικῶν δραχμῶν, ἐκφυλασσομένης καὶ πώσεως ἄλλης ἀποζημιώσεως.

2. Ἐπὶ καταδύκης ὑπευθύνου συνυλοκλήτου, διευθυντοῦ ἢ ἰδιοκλήτου ἑφημερίδος ἢ περιοδικοῦ διὰ τινος τῶν παραβάσεων τῶν ἀρθρῶν 361, 362, 363, 364 καὶ 365 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, καὶ ἐπὶ ἄλλῃ διὰ δημοσιεύματος ἐν τῇ ἑφημερίδι ἢ τῷ περιοδικῷ αὐτοῦ, ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος άρθρου χρηματικὴ ἱκανοποίησις λόγῳ ἡθελῆς βλάβης δὲν δύναται νὰ ὁρισθῆ κατωτέρα τοῦ πο -

σοῦ τῶν 200.000 ἑξαχλῶν κῶντιδράχμων".

"Α ρ θ ρ ο ν 49

1. Ὁ ἐκδότης καὶ ἰδιοκτητὴς ἡμερηΐδος ἢ περιοδικοῦ τινοῦ εὐθύνονται εἰς τὴν ἀπότρεξιν τοῦ ἐπιδικασθέντος ποσοῦ ἀποσημιώσεως ἢ ἱκανοποιήσεως κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ἀλληλεγγύως μετὰ τῶν καταδικασθέντων. Ἐὰν ἡ περὶ ἀστικῆς ἀποσημιώσεως ἀγωγή εἰσῆχθη εἰς τὸ ποινικὸν δικαστήριον, καλοῦνται καὶ οὗτοι ἐνώπιον αὐτοῦ νομίμως καὶ ἂν δὲν ἔχωσι τὴν ἰδιότητα τοῦ κατηγορουμένου, καὶ εἰς πάντα βαθμὸν δικαιοδοσίας, δὲν δικαιούνται ὅμως εἰς ἄσκησιν τῶν εἰς τοῦτον προσημιώσων ἐνδύκων μέσων.

2. Ἐὰν δὲν ἡσκήθη παντάπασιν ποινικὴ δίωξις, τὸ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ἀδικηθέντος διὰ χρηματικῆς δόσεως δικαίωμα δὲν ἀποσβέννυται, ἀλλὰ δύναται νὰ ἐνασκηθῆ, ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων δι' ἀγωγῆς, ἀεφαρμοστομένων ἐν τούτῳ περιπτώσει τῶν ἐν τῇ Πολιτικῇ Δικονομίᾳ διατεταγμένων.

3. Ὁ ἀδικηθεὶς δύναται νὰ παραστήσῃ ἐνώπιον τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου τὴν περὶ χρηματικῆς ἱκανοποιήσεως αὔτησιν αὐτοῦ καὶ ἄνευ ἐγγράφου προδικασίας, τὸ βραδύτερον ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, μὴ ἀποκλειομένης καὶ τῆς κατὰ τὸν Νόμον 1699 εἰς πᾶσαν κατῴρισιν τῆς προανακρίσεως παραστάσεως αὐτοῦ ὡς πολιτικῶς ἐνάγοντος".

4. Κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 7 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ὁ εἰσαγωγὸν τὴν πολιτικὴν ἀγωγήν ἐνώπιον τοῦ Πολιτικοῦ Δικαστηρίου δύναται παραιτούμενος ταύτης νὰ ἐμ-

φανισθῆ ἑνώπιον τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου ὡς πολιτικῶς ἐνάγων.

5. Ἡ πρὸς ἱκανοποίησιν ἀπαίτησις δύναται ἐξαιρετικῶς καὶ πρὸ τῆς κατάρξεως τῆς δι' αὐτήν δίκης νὰ ἐκχωρηθῆ καὶ δὴ διὰ μονομεροῦς μόνον δηλώσεως τῆς βουλήσεως τοῦ δικαίουχου, ἀλλὰ μόνον εἰς ἰδρύματα φιλανθρωπικοῦ, ἀγαθοεργοῦ, πατριωτικοῦ ἢ κοινωνικοῦ σκοποῦ. Ἡ πρὸς τοιοῦτο ἴδρυμα μονομερῆς περὶ ἐκχωρήσεως δήλωσις τῆς βουλήσεως εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν δηλώσαντα, μὴ χρήζουσα ἀποδοχῆς, ἢ δὲ περὶ ἐκχωρήσεως δήλωσις τῆς βουλήσεως δύναται νὰ γίνῃ καὶ δι' ἐγγράφου συντεταγμένου ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, ὅπερ ἔχει πλήρη ἀποδεικτικὴν ἰσχύν. Πρὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς τοιαύτης ἐκχωρήσεως ὑπὸ τοῦ ἐκδοχέως ἰδρύματος πρὸς τὸν ὀφειλέτην κατηγορούμενον, ὁ ἐκχωρητὴς δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐπιδίκασιν τῆς ἀπαίτησεως ταύτης ἑνώπιον τοῦ Ποινικοῦ ἢ Πολιτικοῦ Δικαστηρίου ἐν ὀνόματι καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ ἰδρύματος. Ἐπὶ τῶν μὴ διὰ καταχρήσεως τῆς ἐλευθεροτυπίας τελεσθέντων εἰρημένων ἀδικημάτων ἐφαρμόζονται οἱ γενικοὶ ὅρισμοί.

"Α ρ θ ρ ο ν 50.

Δέν ἰσχύει: Ἰδέ ἄρθρον 53 Α.Ν. 1092/1938.

"Α ρ θ ρ ο ν 51

1. Ὅσακις κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις, αὕτη ἐνεργεῖται κατὰ παραγγελίαν τοῦ παρά Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέως ὑπὸ τοῦ Ἀνακριτοῦ ἢ ὑπὸ τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων. Διὰ τὴν περίπτωσιν, ὅμως τοῦ ἐδ. "Θ" τοῦ ἄρθρου 50 ἡ κατάσχεσις ἐνεργεῖται,

υπό των τελωνειακών αρχών κατά τό άρθρον 27 παρ. "8" ,
 τοῦ παρόντος νόμου. (Α.Ν. 1683/1939, ἄρθρ.1, παρ. 15
 καί Α.Ν. 1169/1938, ἄρθρον 32).

2. Ὁ κατασχών ἀνακριτικός υπάλληλος, ὀφείλει νά
 ἀποστείλῃ ἄνευ ἀναβολῆς τήν περί κατασχέσεως ἔκθεσιν
 μετά τῶν κατασχεθέντων εἰς τόν παρά τῆς Πλημμελοδότησεως
 Εἰσαγγελέα.

3. Περὶ τῆς διατηρήσεως καί ἄρσεως τῶν κατά τόν
 Νόμον τοῦτον γιγνομένων κατασχέσεων, ἐφαρμόζεται ἡ σχε-
 τική διαδικασία τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Συντάγματος.

4. Ἡ περὶ κατασχέσεως διαδικασία δέν παρακωλύει,
 ἐπί πλημμελημάτων, τήν πρόσδοον τῆς προανακρίσεως, ἢ δέ
 πρὸς κατάσχεσιν παραγγελία τοῦ Εἰσαγγελέως πρὸς τόν
 ἀνακριτήν, αἱ ἔνεκα ταύτης ἐνεργούμεναι ὑπ' αὐτοῦ πρά-
 ξεις καί τά ἐκιδυδόμενα ἐπί διαφωνίας βουλευμάτων, δέν
 παρακωλύουσι τήν δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως παρά τοῦ Εἰσαγγε-
 λέως εἰσαγωγήν τῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου.

"Α ρ θ ρ ο ν 52

Διάταξις μεταβατικῆ περὶ παραγραφῆς.

"Α ρ θ ρ ο ν 53

Τά ἄρθρα 9, 10, 11, 12 καί 13 (παραγρ. 1 καί 2) ,
 14, 15, 16 καί 51 θέλουσιν ἰσχύσει ἐφ' ὅσον χρόνον ἢ
 διὰ τοῦ Β.Α. τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 διαταχθεῖσα ἀνα-
 στολή τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Συντάγματος.

(Διὰ τῆς ἀπό 4/4 Φεβρουαρίου 1941 Συντ. Πράξεως ,
 ἐκδοθεῖσης ἐν Λονδίνῳ τό Β.Α. τῆς 4ης Αὐγούστου 1936
 ἐκπρόχρησις ἰσχύος)

"Α ρ θ ρ ο ν 54

Καταργούνται :

α) Τά άρθρα 1 έως και 9, 13 (παραγρ. 2 και 4), 16, 34, 35, 39, 40, 41, 42, 43 και 45 του Νόμου 5050/ 1931 "Περί Τύπου κ.λ.", ως έτροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν δια μέταγενεστέρων διατάξεων.

β) Το Νομ.Διάταγμα της 27 Σεπτεμβρίου 1925.

γ) Ο Αναγκ.Νόμος 23 του 1936 "περί του σχήματος και τιμής πωλήσεως έφημερίδων κ.λ..".

δ) Ο υπ'άρθ. 286/1936 Αναγκ.Νόμος και οι παρά - γραφοι 1, 2, 3 και 5 του άρθρου 2 του υπ'άρθ. 583/1937 Α .Ν.

ε) Οι Νόμοι 5330/1932 και 5484/1932 ως και πᾶσα διατάξεις αντικειμένη εἰς τόν παρόντα Νόμον.

ΝΟΜΟΣ 73 της 23/24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1944

"Α ρ θ ρ ο ν 1-3

Διατάξεις προσωρινής ισχύος

"Α ρ θ ρ ο ν 4

Τό Υφυπουργείον Τύπου και Διαφωτίσεως δύναται δι' αποφάσεώς του νά καθορίζη έκάστοτε 1) τήν τιμήν πωλήσεως τῶν έφημερίδων, 2) τό σχήμα αὐτῶν, 3) τό άνωτάτον ὄριον τῆς ήμερησίας έκτυκώσεώς των, ως και τόν τρόπον έλέγχου τῆς τηρήσεως τοῦ άνωτάτου τούτου ὁρίου, 4) τήν κατανομήν τῶν δικαιωμάτων επί τῆς τιμῆς πωλήσεως τῶν έφημερίδων (έκδοτῶν, πρακτορείσεως, έφημεριοπωλῶν και Ταμείων Κοινωνικής Πρόνοιας), 5) τόν τρόπον τῆς κυκλο -

φορέας εἰς τὸ κοινὸν τῶν ἑφημερίδων καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς πρακτορεύσεως τῶν ἑφημερίδων καὶ 6) (Κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 117/1945, καταργηθέντος διὰ τοῦ ἰσχύοντος Α.Ν. 582/1945).

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ 199/1945

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 1998/1939 "περὶ σημάτων"

Ἄ ρ θ ρ ο ν μόνον

Ἀπαγορεύεται ἡ ἔκδοσις, ἡ κυκλοφορία ἑφημερίδος, ἡ περιοδικῆς ὑπὸ τίτλον χρησιμοποιούμενον ἤδη πρὸς διάκρισιν ὑφισταμένου κατὰ κοινὴν ἀναγνώρισεν πολιτικοῦ κόμματος, ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ, ἐλλείψει δὲ ἀρχηγοῦ, τοῦ ἐκπροσωποῦντος, κατὰ κοινὴν ἀναγνώρισιν, τὸ κόμμα.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἀπαγόρευσιν ὑπάγεται ἡ ἔκδοσις, ἡ κυκλοφορία ἑφημερίδος ἢ περιοδικῆς ὑπὸ τίτλον περιέχοντα τὸν ὡς ἄνω διακριτικὸν τίτλον κόμματος ἢ χαρακτηριστικὸν τμήμα αὐτοῦ κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ παραπλανήσῃ τὸ κοινὸν ὅτι ἡ ἑφημερίς ἢ τὸ περιοδικόν, ἀπηχοῦν τὰς πολιτικὰς κατευθύνσεις τοῦ κόμματος.

Οἱ περὶ ἄνω αἱ προηγουμένοι παράγραφοι τίτλοι δὲν δύνανται νὰ γίνωσι δεκτοὶ πρὸς κατάθεσιν ὡς σήματα ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἀρχηγοῦ ἢ τοῦ ἐκπροσωποῦντος κατὰ τ' ἄνωτέρω τὸ κόμμα, ἐκισυναπτομένης εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ 1998/1939 "περὶ σημάτων" νόμου δίλωσιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οὐλονομίας.

Αἱ μέχρι σήμερον γενόμεναι καταθέσεις τίτλων ἐμπιπόντων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, εὐδὲν διακρίματα

παρέχουν εἰς τὸν καταθέτην, θεωρούμεναι ὡς μὴ γενόμεναι

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 24-30 τοῦ 1938 /1939 νόμου "περὶ σημάτων". Τὸ δικαίωμα πρὸς ἔγκλησιν, ἔγερσιν ἀγωγῶν ἢ λήψιν οἰουδήποτε μέτρου ἀνήκει εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος ἢ τὸν κατὰ κοινὴν ἀναγνώρισιν ἐκπροσωποῦντα αὐτό. Ἡ ποινικὴ ἀγωγή ἀσκεῖται καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ 265 ΤΗΣ 31 ΜΑΡΤ./4 ΑΠΡΙΛ. 1945

Ἄ ρ θ ρ ο ν 1

Μέ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν 5.000 ἕως 10.000 δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις, καθ' οἰονδήποτε τρόπον, παρεμποδίζει τὴν διανομὴν ἢ πώλησιν τῶν νομίμως ἐκδομένων ἐφημερίδων, περιοδικῶν, ἢ ἄλλων ἐντύπων, φθείρει ἢ καταστρέφει ταύτας καθ' οἰονδήποτε τρόπον. Ἡ ἰδιότης τοῦ δράστου ὡς στρατιωτικοῦ, ἢ ὀργάνου τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, θεωρεῖται ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωση. Ἐν τῇ τοιαύτῃ δέ περιπτώσει ἡ καταγνωστὴ ποινὴ δέν δύναται νά ᾖ κατωτέρα τῆς φυλακίσεως τῶν ἕξ μηνῶν, καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς τῶν 2.000 δραχμῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 2

Ἡ ἐκ προθέσεως φθορά ἢ βλάβη, ξένων κλεστηρίων ἢ ἄλλων τυπογραφικῶν ἐγκαταστάσεων ἐπί σκοπῇ παρεμποδύσεως

τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἐν ἄρθρ. 1 ἐντύπων , τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον 2 ἐτῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς δρχ. 10.000 ἕως 100.000.

"Α ρ θ ρ ο ν 3.

Ἡ ἀσκηθεῖσα ἔφεσις δέν ἀναστέλλει τήν ἐκτέλεσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως μή συγχωροῦμαι μετατροπῆς τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς εἰς χρηματικὴν οὐδέ τῆς προσωρινῆς ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπολύσεως.

(Τό ἀνεπίτρεπτον τῆς μετατροπῆς καὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως κατηργήθη δι' ἄρθρου 473 παρ. 1, στοιχ. β' Ποινικοῦ Κώδικος).

Αἱ διατάξεις περὶ ἰδιαξούσης ἢ ἐξαιρετικῆς δικαιοδοσίας τῆς Ποιν. Δικονομίας καὶ ἄλλων εἰδικῶν νόμων δέν τηροῦνται ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ παρόντος.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ 582 ΤΗΣ 29 ΣΕΠΤ./4 ΟΚΤΩΒ. 1945

"Α ρ θ ρ ο ν 1

1. Ἡ χορήγησις εἰς τόν Τύπον τοῦ εἰς τήν διάθεσιν ἢ ὑπὸ τόν ἔλεγχον τοῦ Δημοσίου τιθεμένου χάρτου ἐνεργεῖται καθ' ἅπασαν τήν Ἐπικράτειαν παρ' Ἐπιτροπῆς Χάρτου , ἐδρευούσης εἰς τό Ὑφυπουργεῖον Τύπου καὶ Πληροφοριῶν .

2. Ἡ σύνθεσις ἢ ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς Ἐπιτροπῆς , ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας αὐτῆς, ὁρίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Τύπου καὶ Πληροφοριῶν , δημοσιευομένης εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

"Α ρ θ ρ ο ν 2

1. (Ν.Δ. 178/1946, ἄρθρον 1). Ἡ Ἐπιτροπὴ χο---

ρηγεύ τόν χάρτον εἰς ἠφμερεύδας καί περιοδικά ἐκδιδομένα καί βιβλία κατ' ἰδίαν αὐτῆς κρίσιν δυναμένη νά θέτῃ οἰουσιδήποτε ὄρους εἰς τήν περίπτωσιν χορηγήσεως.

β) Κυροῦνται αἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθεῦσαι ἀποφάσεις, τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν συσταθεισῶν βάσει τῶν Νόμων 117/1945, 444/1945 καί 582/1945 ἐν σχέσει μέ τήν διανομήν χάρτου καί

γ) Ὅυδεμία ἀπαύτησις ὑπέρ οἰουσιδήποτε γεννᾶται κατά τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων αὐτῆς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπό τῆς δημοσιεύσεως εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως".

2. Εἰδικῆς προστασίας τυγχάνουν ὡς πρὸς τήν προτεραιότητα τῆς χορηγήσεως καί τὸ ποσοστὸν τοῦ χορηγούμενου χάρτου, ἠφμερεύδες αὐτίνες ἐκδιδομεναι ὡς παράνομοι κατά τοὺς χρόνους τῆς κατοχῆς, συνεχίζουσι, ἔκτοτε τήν ἐκδόσιν τῶν ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐκδοτῶν-διευθυντῶν.

Ἐκ τῆς ἐκάστοτε πρὸς διανομήν ὑπαρχούσης ποσότητος χάρτου, ποσοστὸν 10% τίθεται εἰς τήν διάθεσιν τοῦ Ἐπιτροπῆ Τύπου καί Πληροφοριῶν, δι' ἐκδόσεις ἐξυπηρετούσας ἐθνικοὺς σκοποὺς, κατόπιν γνωματεύσεως τῆς παρά τῇ Ἐπιτροπῇ Τύπου καί Πληροφοριῶν Ἐπιτροπῆς Μελετῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 3

1. Ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις χάρτου διὰ σκοπὸν διάφορον ἐκεῖνου δι' ὃν ἐχορηγήθη, ἢ δ' Ἐπιτροπῇ δεικνυομένη νά ἀπατήσῃ τήν ἐπιστροφὴν χάρτου μή χρησιμο-

ποιηθέντος εντός μηνός από της χορηγήσεώς του.

2. 'Η συνολική επίφανεια εκδόσεως καὶ ἡ τιμὴ πωλήσεως τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, ὀρίζονται ἐκάστοτε, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως. ('Η παρ. 2 τίθεται ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 217/69).

2α. Ὑπερβασις τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγρα - φον καθοριζομένης συνολικῆς ἐπιφανείας, δύναται νὰ ἐπιτρέπηται κατ' ἐξαίρεσιν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ δι' ἃ ἤθελε κριθῆ παρ' αὐτοῦ, μετὰ γνώμην τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀπαρτιζομένης ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ δύο ἀνωτάτων ὑπαλλήλων ἀνά ἑνὸς λαμβανομένων ἐκ τῶν Ὑπουργείων Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀφ' ἑνὸς καὶ Προεδρίας Κυβερνήσεως ἀφ' ἑτέρου, ὅτι τὰ ἔντυπα ταῦτα ὡς ἐκ τῆς ἐν αὐτοῖς δημοσιευομένης ὕλης καὶ τοῦ καθόλου περιεχομένου των, συντελοῦν εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης διορίζονται μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωτῶν διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Ἡ ἀνωτέρω ὑπερβασις παρέχεται δι' ὀρισμένον χρόνον δυναμένη νὰ ἀνακληθῆ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν, ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τῶν προϋποθέσεων ὅπως τῶν ὀριζῶν ἐπετράπη αὕτη".

('Η παρ. 2α προσετέθη δι' ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 217/69).

3. Αἱ ἡμερήσιαι ἐφημερίδας δὲν ἔυνται νὰ κυκλο -

φοροῦν εἰς περισσοτέρας τῆς μιᾶς ἐκδόσεως ἡμερησίως, ἀπαγορευομένης τῆς κυκλοφορίας τῶν παραρτημάτων καὶ ἐκτάκτων ἐκδόσεων, ἐκτός ἐπιπέδων ἐκτάκτων περιστάσεων καὶ κατόπιν προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Τύπου καὶ Πληροφοριῶν.

4. Διατηρεῖται ἡ Κυριακὴ ἀργία τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων, ἀπαγορευομένης τῆς ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας πάσης ἡμερησίας ἐφημερίδος κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς Κυριακῆς μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Δευτέρας χρονικὸν διάστημα.

5. Αἱ ἀπογευματιναὶ ἐφημερίδες δέν δύνανται νὰ κυκλοφοροῦσιν πρὸ τῆς μεσημβρίας ἐκάστης ἡμέρας.

6. Ἀπαγορεύεται ἡ διαλάλησις τοῦ περιεχομένου τῶν ἐφημερίδων παρὰ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν. Οἱ παραβάται ἐφημεριδοπωλοὶ τιμωροῦνται διὰ προσωρινῆς στερήσεως τῆς ἀξέδεις ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἀπὸ τριῶν ἕως δέκα πέντε ἡμερῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 4

1. Συνιστάται παρὰ τῷ Ὑφυπουργεῖῳ Τύπου καὶ Πληροφοριῶν Γραφεῖον Χάρτου, προορισμὸν ἔχον τὴν συγκέντρωσιν τῶν αἰτήσεων χορηγήσεως χάρτου καὶ τῶν συναφῶν κυκλοφοριακῶν στοιχείων, τὴν ἐπαλήθευσιν αὐτῶν, τὴν διεξαγωγὴν τῆς σχετικῆς ἀλληλογραφίας καὶ τὴν ἐκτέλεσιν πάντων τούτων εἰσηγήσει εἰς τὴν Ἐκτεροπὴν Χάρτου.

2. Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἀνω Γραφείου, συγκεκριμένον ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ Ὑφυπουργεῖου Τύπου καὶ Πληροφοριῶν, ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ, ὁ δὲ Προϋστάμενος

τοῦ Γραφείου ἐτελεῖ χρέη Εἰσηγητοῦ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Χάρτου.

3. Ὁ Ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Πληροφοριῶν δι' ἀποφάσεως του δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοπικῶς ὡς Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον παρὰ τοὺς Πρακτορεῖους Ἐφημερίδων, ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ Ὑφυπουργοῦ Τύπου καὶ Πληροφοριῶν, ὅστις ἐποπτεύει τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀφορῶσάν τὰ Πρακτορεῖα διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὴν καλὴν λειτουργίαν αὐτῶν πρὸς ἀποτροπὴν οὐασοῦποτε εὐνοίας ὑπὲρ μιᾶς ἢ πλειόνων Ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν εἰς βάρος ἄλλων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 5

1. Τὰ Πρακτορεῖα Ἐφημερίδων ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλουν καθημερινῶς εἰς τὸ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον, Γραφεῖον Χάρτου, δελτία κυκλοφορίας τῶν μέσῳ αὐτῶν διατιθεμένων Ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, ἐμφαινόντα: α) τὸν ἀριθμὸν τῶν παραδιδομένων εἰς αὐτὸ ἀντιτύπων ἐκάστης ἐκδόσεως, β) τὸν ἀριθμὸν τῶν πωλουμένων ἀντιτύπων ἐκάστης ἐκδόσεως, γ) τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπουτελλομένων εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀντιτύπων ἐκάστης ἐκδόσεως, ὡς καὶ μηνιαίας καταστάσεις ἐμφαινούσας τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πωλουμένων ἀντιτύπων ἐκάστου φύλλου.

2. Τὰ Πρακτορεῖα Ἐφημερίδων ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ δέχονται πρὸς κυκλοφορίαν Ἐφημερίδας ἢ περιοδικὰ ἐκδιδόμενα κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἢ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Χάρτου, ἐγκαίρως κεινοποιουμένων αὐτοῖς.

3. Τά Πρακτορεία Ἐφημερίδων ὑποχρεοῦνται, ἐπίσης, νά παρακρατοῦν τά ἐπί τῆς τιμῆς πωλήσεως ἔφημερίδων καί περιοδικῶν νομίμως καθορισμένα ποσοστά ὑπέρ τῶν Ταμείων Ἀσφαλίσεως, Ἀνεργίας, Συντάξεων, Προνοίας, Ἀλληλοβοηθείας, κ.λπ. τοῦ ἐργαζομένου εἰς τὰς ἔφημερίδας καί τὰ περιοδικά προσωπικοῦ, ὡς καί τῶν ἔφημεριδοπωλῶν καί νά παραδίδουν ἐμπροθέσμως ταῦτα εἰς τά δικαιοῦχα Ταμεῖα.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 6

1. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν καθ' ἅπασαν τήν Ἐπικράτειαν ἐκδομένων ἔφημερίδων καί περιοδικῶν, ὑποχρεοῦνται νά υποβάλλωσιν εἰς τό Γραφεῖον Χάρτου ἀνελλιπῶς ἀνά δεκαπενθήμερον ὑπεύθυνον δήλωσιν περιέχουσαν ἀναλυτικῶς δι' ἐκάστην ἔκδοσιν τόν ἀριθμόν τῶν κατά τό χρονικόν τεῦστο διάστημα ἐκτυπωθέντων καί πωληθέντων ἀντιτύπων, τό βάρος αὐτῶν εἰς κιλά, ὡς καί τήν εἰς κιλά ποσότητα χάρτου ἣν ἔλαβον παρά τῆς Ἐπιτροπῆς Χάρτου δι' αὐτό δεκαπενθήμερον.

2. Ἡ δήλωσις δεόν ἀπαραιτήτως νά συνοδεύεται ὑπό ἀντιστοίχου βεβαίωσεως α) τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ τῆς πόλεως ἐν ἣ ἐκδίδεται τό ἔντυπον, β) τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ τοπικοῦ πρακτορείου μέσφ τοῦ ὁποῦοι κυκλοφορεῖ καί γ) τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταχυδρομείου δι' οὗ ἀποστέλλονται ἀντίτυπα εἰς συνδρομητάς.

3. Εἰς τήν δήλωσιν δεόν νά ἐπισυνάπτονται ἀνά δύο ἀντίτυπα τῶν κατά τό διαρρεθεσαν 15θήμερον ἐκδοθέντων φύλων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 7

1. Ἰδιοκτῆται, διευθύνται καὶ διαχειρίζονται Ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, παραβιάζοντες τὰς περὶ σχήματος καὶ ὄρων κυκλοφορίας διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς ἰσχύει νῦν καὶ τὰς πρὸς ταύτας συναφεῖς ἀποφάσεις τοῦ Ἑπιτελείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι τεσσάρων μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς τούλάχιστον εἴκοσι χιλιάδων μεταλλικῶν δραχμῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικῶς καὶ ἡ στέρησις τῆς ἀτελείας τοῦ χάρτου ἀπὸ δέκα ἕως τριάκοντα ἡμέρας. Ἐν ὑποτροπῇ ἢ ἐπιβαλλομένη στέρησις ἀπώλειας τοῦ χάρτου καθορίζεται ἀπὸ εἴκοσιν ἡμέρας ἕως δύο μηνῶν.

2. Τὸ ἀδίκημα τῆς προηγουμένης παραγράφου, θεωρεῖται ὡς τετελεσμένον, ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος, ὅτι ἐκυκλοφόρησεν τὸ φύλλον τῆς Ἐφημερίδος, ἢ τοῦ Περιοδικοῦ κατὰ παράβασιν τῶν κειμένων νόμων καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, περὶ χορηγήσεως χάρτου εἰς τὸν τύπον, σχήματος Ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων καὶ ὄρων κυκλοφορίας αὐτῶν.

3. Ἐκδικάζεται ὑποχρεωτικῶς ἄνευ ἐγγράφου προδικασίας κατὰ τὰς περὶ τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβανομένων ἐγκλημάτων διατάξεις τῶν ἄρθρων 417 ἕως 426 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ἀπαγορευομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς παραπομπῆς τῆς ἐκδικάσεως αἴτης ὑποθέσεως εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

4. Ἡ ἄσκησις τῶν ἐνδύκων μέσων κατὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ αὐτίσεως ἀπαρώσεως τῆς διαδικασίας, δὲν ἐνισχύεται τὴν ἀτελείαν αὐτῆς.

(Τό άρθρον 7 τίθεται ὡς ἀντικατεστηθέν δι' άρθρου μόνο του τοῦ Α.Ν. 309/68).

"Α ρ θ ρ ο ν 8"

Καταργεῖται ὁ Νομ.117 τοῦ 1945 καί τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καί 4 παρ. 1 καί 2 τοῦ Α.Ν. 444/1945.

Ἡ ἐσχέτος τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεται ἀπό τῆς δημοσίευσεως αὐτοῦ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ 2493 ΤΗΣ 31 ΙΟΥΛ./1 ΑΥΓ.1953

"Α ρ θ ρ ο ν 30"

1. (Ν.Δ. 3824/1958, άρθρον 5): "Ἐν περιπτώσει καταδίκης ἐπί πλημμελήματι τινι τῶν ἄρθρων 168 παρ. 2, 181, 191 παρ. 1, 362, 363 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καί ἄρθρου 29 παρ. 1 τοῦ Νόμου 5060/31, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐτελέσθη διὰ τοῦ τύπου, τό Δικαστήριον ὑποχρεωτικῶς ἀπαγγέλλει προσέτι ἄρσιν μέχρις ἕξι μηνῶν τῆς δασμολογικῆς ἀτελείας τοῦ τυπογραφικοῦ χάρτου τοῦ χρησιμοποιουμένου ὑπό τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ, ἔνθα ἐγένετο τό ἀξιοκρινον δημοσίευμα".

2. Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἄρσις τῆς δασμολογικῆς ἀτελείας ἀπαγγέλλεται ἐπίσης ἐν περιπτώσει καταδίκης καθ' ὑποτροπήν (ἄρθρα 88 καί 89 Ποινικοῦ Κώδικος), ἐάν τό ἀρχικόν καί τό καθ' ὑποτροπήν πλημμέλημα εἶναι τῶν ἄρθρων 183, 184, 185, 192, 361, 364, 365 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καί ἐτελέσθη διὰ τοῦ τύπου.

3. (Ν.Δ. 3824/1958, άρθρον 5): "Ἀπαγγελομένης ἄρσεως τῆς δασμολογικῆς ἀτελείας, κατ' ἐφαρμογήν τῶν παρα-

γράφων 1 καί 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐν περιπτώσει νέας καί πάσης περαιτέρω καταδύκης ἐπὶ τινι τῶν ἐν αὐταῖς ἀναφερομένων πλημμελημάτων, ἢ ἄρσις ὀρίζεται διαρκεῖας μέχρις ἐνός ἔτους".

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ 2943/ΤΗΣ 10/14 ΑΥΓ. 1954

Ἄ ρ θ ρ ο υ 1

1. Δικαίωμα πωλήσεως πρὸς τὸ κοινὸν τῶν ὀπωσθήποτε κυκλοφορουσῶν μέσῳ πρακτορείων ἑφημερίδων καί περιοδικῶν ἔχουσι μόνον: α) ἑφημεριδοπῶλαι, κειτημένοι κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τὸ δικαίωμα ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἑφημεριδοπώλου καί β) δικαιοῦχοι ἐκμεταλλεύσεως περιπτέρων ὀριζόμενοι δι' ἐγγράφου ἐντολῆς τῶν οἰκείων Ἐνώσεων Ἰδιοκτητῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων. Ἡ ἑγγραφὸς ἐντολή, ἀνανεουμένη κατ' ἔτος, δίδεται μετ' ἀπόφασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 Ἐπετροπῆς. Οἰκεῖα Ἐνώσεις εἶναι ἢ Ἐνώσις τοῦ ἑαυτοῦ ἐκδόσεως τῆς ἑφημερίδος, μὴ ὑπαρχούσης τολαύτης, ἢ ἐντολή δίδεται παρὰ τῶν κατὰ τούτους πρακτορείων ἢ ὑποπρακτορείων τύπου.

Ἡ οἰκεῖα ὀργάνωσις ἑφημεριδοπωλῶν, ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιῇ ἐγγράφως πρὸς τὴν οἰκεῖαν Ἐνώσιν Ἰδιοκτητῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων καί τὰ πρακτορεῖα τύπου τὸ ὀνοματεπώνυμον καί τὴν κατοικίαν ἐκάστου ἑφημεριδοπώλου ὡς καί τὴν περιφέρειαν εἰς τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ οὗτος τὸ ἐπάγγελμά του. Ἡ μὴ τήρησις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης, παρέχει τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Ἐνώσιν νὰ καθορίσῃ ἐλευθερῶς μετὰ τῶν πρακτορείων τύπου τὸν τρόπον διανομῆς.

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς λέξεως "περίτερα" περιλαμβάνονται παντός εἴδους καταστήματα πωλοῦντα ἔφημερίδας καὶ περιοδικά.

2. Ἐν τῇ περιοχῇ τῆς τέως διοικήσεως Πρωτευούσης ἢ διαπομῇ τῶν πρὸς πώλησιν φύλλων εἰς τοὺς ἔφημεριδοπώλας δέον νὰ γίνηται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν Πρακτορείων, καὶ εἰς τόπους καθοριζομένους δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 Ἐπιτροπῆς. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει καθορίζεται καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐπιστροφῆς τῶν μὴ πωλουμένων φύλλων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 2

1. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἔφημεριδοπωλῶν καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἐκμεταλλευομένων τὰ περίτερα διὰ τὰ παρ' αὐτῶν πωλούμενα φύλλα ἔφημερίδων καὶ περιοδικῶν ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 Ἐπιτροπῆς, καὶ συνίσταται εἰς ποσοστὸν τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἔφημεριδοπωλῶν, ὅπερ μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῆς ἀμοιβῆς ταύτης, δύναται νὰ κοικύλη κατὰ περιοχάς, τοῦ ὑπολοίπου ἀνήκοντος εἰς τὸν ἐνεργοῦντα εἰς τὰ περίτερα, τὴν διανομὴν τῶν φύλλων.

2. Ἡ διανομὴ τῶν φύλλων εἰς τὰ κατὰ τὰ ἄνωτέρω, περίτερα, γίνεται μέσῳ τῶν ἔφημεριδοπωλῶν, πλήν τῶν περιπτώσεων εἰς τὰς ὁποίας μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διανέμονται τὰ φύλλα ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν πρακτορείων. Εἰς ἣν περίπτωσιν ἤθελε κριθῆ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθροῦ παρόντος ὅτι ἡ διανομὴ εἰς περίτερον τι δέν γίνεται κατὰ τὸν προσηκόντα τρόπον, ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, δι-

καλοῦται νά καθορίζη ὅτι ἡ διανομή εἰς τό περιεπεπρωτον τοῦτο θά ἐνεργῆται μέσω ἄλλου ἑφημεριδοπώλου.

Ἐφ' ὅσον, κατά τήν ἀπόλυτον κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ παρόντος, διαπιστωθῆ εἰς συγκεκριμένην περίπτωσιν ἀδυναμία ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω, θά καθορίζεται ὑπό ταύτης διάφορος τρόπος διανομῆς ἄνευ περιορισμοῦ τινός.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 3

Ἡ ὑπό τῶν προηγουμένων ἄρθρων προβλεπομένη Ἐπιτροπή σύγκειται ἐκ τεσσάρων μελῶν ὀριζομένων δύο ὑπό τῆς οἰκείας Ἐνώσεως Ἰδιοκτητῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων, καί ἀνά εἰς ὑπό τῆς ὀργανώσεως Ἐφημεριδοπωλῶν τῆς ἐδρευούσης εἰς τήν ἔδραν τῆς Ἐνώσεως καί ὑπό τῶν πρακτορείων Τύπου τῶν Ἐφημεριδοπωλῶν εἰς τήν ἔδραν τῆς Ἐνώσεως. Οἰκεία Ἐνωσις εἶναι ἡ Ἐνωσις τοῦ τύπου ἐκδόσεως τῆς ἑφημερίδος, Ἐν ἀδυναμίᾳ ὀρισμοῦ ἐκπροσώπου τῶν πρακτορείων ἢ τῆς ὀργανώσεως τῶν Ἐφημεριδοπωλῶν ἢ Ἐπιτροπή συμπληροῦται δι' ἐκπροσώπων τῆς οἰκείας Ἐνώσεως Ἰδιοκτητῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποχρεωτικῶς ἐκλέγεται εἰς τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐνώσεως Ἰδιοκτητῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπικρατοῦσης τῆς φήσου τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 4

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπί ἐκστρεφῆ καί διὰ προσωρινήν χρῆσιν, ἐπ' ἐνταλλάγματι κτί, ἡ ἐπί εἰς ἑφημερίδων καί

περιοδικῶν, ὡς καί ἡ ἀνταλλαγὴ αὐτῶν, παρά παντός δι-
καλουμένου καί ἐντεταλμένου πῆν πώλησίν των.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 5

1. Οἱ κατά παράβασιν τοῦ ἄρθρ. 1 πωλοῦντες ἐφημε-
ρίδες ἢ περιοδικὰ ὡς καί οἱ παραβάται τοῦ ἄρθρ. 4, διώ-
κονται καί αὐτεπαγγέλτως καί τιμωροῦνται διὰ φυλακίσε-
ως 15 ἡμερῶν μέχρις ἐνός ἔτους καί διὰ χρηματικῆς ποι-
νῆς 1.000-20.000 μεταλλικῶν δραχμῶν. Προσέτι δέ καί ἀσ-
χέτως τῆς ποινικῆς διώξεως ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω παραβάσεων :

α) διακόπτεται ἡ χορήγησις εἰς τοὺς παραβάτας ἐφημερι-
δοπῶλας φύλλων πρὸς πώλησιν, β) ἀνακαλεῖται ἡ ἐν ἄρθρ.
1 ἐντολή. Ἡ ὡς ἄνω διακοπὴ χορηγήσεως φύλλων καί ἡ ἀ-
νάκλησις τῆς ἐντολῆς, ἔσχει διὰ χρονικόν διάστημα μέ-
χρι τριῶν μηνῶν καί ἐν ὑποτροπῇ ὀριστικῶς, δύναται δέ,
νά γίνῃ καί κατ' ἐκείνων ἀπὸ τοὺς ὁποίους οὐ στερούμε-
νοι τοῦ δικαιώματος πωλήσεως τῶν φύλλων παρέλαβον ταῦ-
τα πρὸς πώλησιν.

2. Τὰ πρακτορεῖα, λαμβάνοντα ὁποσδήποτε γυῶσιν
τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας πωλήσεως, ὑπο-
χρεοῦνται, ἐπὶ ταῦς ποινὰς τῆς προηγουμένης παραγράφου,
νά διακόπτωσι τὴν χορήγησιν φύλλων ἐφημερίδων καί
περιοδικῶν πρὸς πώλησιν εἰς τοὺς παραβάτας. Τὴν αὐτὴν
ὑποχρέωσιν διακοπῆς χορηγήσεως φύλλων εἰς τοὺς παραβά-
τας, ἐπὶ ταῦς αὐταῖς ποινὰς, ἔχουσι καί οἱ ἐφημεριδο-
πῶλαι, εἰς ἀσπερικτώσεις οὗτοι χρηγοῦν εἰς τὰ περὶ
ἕτερα φύλλα πρὸς πώλησιν.

"Α ρ θ ρ ο ν 6

Πάσα διάταξις αντίκειμένη εἰς τὸ παρὸν Ν.Διάταγμα, καταργεῖται.

ΝΟΜΟΣ 10/75
ΝΟΜΟΣ 10/75

"Περὶ καταργήσεως τοῦ Ν.Δ. 346/1969 περὶ Τύπου, ἔπανα -
φορᾶς ἐν ἰσχύϊ τῶν ὑπὸ τούτου καταργηθεισῶν διατάξεων,
καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων, μέχρις ἐκδόσεως νέου καὶ
ὀλοκληρωμένου περὶ Τύπου καὶ Δημοσιογραφίας Νόμου"

"Α ρ θ ρ ο ν 1

Τὸ Ν.Δ. 346/1969 "περὶ τύπου" καταργεῖται.

"Α ρ θ ρ ο ν 2

Ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ τὰ ἀκόλουθα νομοθετήματα,
ὡς ταῦτα ἔσχουν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 346
/1969 "περὶ τύπου" καταργήσεώς των:

α) Ν.5060/1931 "περὶ τύπου, προσβολῶν τῆς τιμῆς ἐν
γένει καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων".

β) Α.Ν. 1092/1938 "περὶ τύπου".

γ) Α.Ν. 582/1945 "περὶ τρόπου χορηγήσεως χάριτου,
εἰς τὸν Τύπον".

δ) "Ἀρθρον 4 τοῦ Ν. 73/1944 "περὶ ρυθμίσεως τοῦ
τρόπου ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας τῶν ἔφημερίδων".

ε) Α.Ν.199/1945 "περὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 1998
/1939 "περὶ σημάτων".

στ) Α.Ν. 265/1945 "περὶ μέτρων προστασίας τῶν νο -
μίμως κυκλοφορούντων ἔφημερίδων, περιοδικῶν κ.λ.π.". .

ζ) "Ἀρθρον 39 τοῦ Ν.Δ. 2493/1953 "περὶ τροποποιή -
σεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Πανελλοῦ Κώ -
δικου καὶ τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας".

η) Ν.Δ. 2943/1954 "περὶ τρόπου πωλήσεως ἔφημερίδων
καὶ περιοδικῶν".

"Α ρ θ ρ ο ν 3

Αί συμφώνως προς τους 'Αναγκ.Νόμους 1092/1938 και 582/1945 αρμοδιότητας της υπό τούτων προβλεπομένης "Επιτροπής Χάρτου" άσκοϋνται έφ'έξής υπό τοϋ άρμοδίου επί τοϋ τύπου 'Υπουργοϋ , έξαιρέσει των περιπτώσεων χορηγήσεως άτελείας χάρτου εις μή περιοδικά έντυπα, περι' ών τό άρθρον 28 τοϋ Α.Ν. 1092/1938, ότε ή άτέλεια χορηγείται δι'άποφάσεως τοϋ άρμοδίου επί τοϋ τύπου 'Υπουργοϋ , μετά γνώμην έπιτροπής συγκροτουμένης έξ ειδικών, δι'άποφάσεως τοϋ αϋτοϋ 'Υπουργοϋ, δι'ής όρίζεται ό Είσηγητής και ό γραμματεϋς αϋτής.

"Α ρ θ ρ ο ν 4

1. 'Η υπόστοιχ. α'περίπτωσης τοϋ έδαφίου 3 της παρ. 2 τοϋ άρθρου 82 τοϋ Ποινικοϋ Κώδικος, ώς τοϋτο άντικατεστάθη δι'ά τοϋ άρθρου 3 τοϋ Ν.Δ. 790/1970 "περί τροποποιήσεως διατάξεων τοϋ Ποινικοϋ Κώδικος και τοϋ Κώδικος Ποινικής Δικονομίας;" άντικαθίσταται ώς άκολουθως :

"α) Τών άρθρων 348, 349, 350, 351 και 353 τοϋ Ποινικοϋ Κώδικος".

2. 'Η υπό στοιχ. λδ'περίπτωσης τοϋ έδαφίου 3 της παρ. 2 τοϋ άρθρ. 82 τοϋ Ποινικοϋ Κώδικος, ώς τοϋτο άντικατεστάθη δι'ά τοϋ άρθρου 3 τοϋ Ν.Δ. 790/1970 "περί τροποποιήσεως διατάξεων τοϋ Ποινικοϋ Κώδικος και τοϋ Κώδικος Ποινικής Δικονομίας;" καταργείται.

3. Τό άρθρον 1 τοϋ Ν.Δ. 372/1969 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τοϋ άρθρου 191 τοϋ Ποιν.Κώδικος , κ.λπ., ώς και τό άρθρον 2 τοϋ Α.Ν. 230/1967, περί τροπο-

ποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν νόμων", καταργοῦνται, ἐπαναφερομένου ἐν ἰσχύϊ τοῦ κειμένου τοῦ ἀρθρ. 191 τοῦ Ποιν.Κώδικος, ὡς τοῦτο ἔσχυε πρὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967.

"Α ρ θ ρ ο ν 5

"Οπου εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἐπαναφερομένας ἐν ἰσχύϊ διατάξεις τῆς περὶ τύπου Νομοθεσίας, εἰς τὸν Ποινικὸν Κώδικα καὶ ἄλλας ποινικὰς διατάξεις, ἀναφέρεται ὁ Βασιλεὺς, νοεῖται ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας.

"Α ρ θ ρ ο ν 6

Τὰ ἐγκλήματα τύπου, ὡς καὶ διὰ τοῦ τύπου τελούμενα εἰάν μὲν ταῦτα φέρουν χαρακτῆρα πλημμελήματος ἐκδικάζονται ὑπὸ τῶν τριμελῶν Πλημμελειοδικεῶν, εἰάν δέ κακούργηματος ὑπὸ τῶν πενταμελῶν ἐφετεῶν.

"Α ρ θ ρ ο ν 7

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

	Σελίς
- 'Απαραίτητος διευκρίνησις	3
<u>ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ</u>	
Κεφάλαιον Α'	
- "Έννοια τοῦ τύπου	5
Κεφάλαιον Β'	
- Διακρίσεις τοῦ τύπου	10
Κεφάλαιον Γ'	
- Αἱ λειτουργίαι τοῦ τύπου	20
<u>ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ</u>	
- Νόμος 5060/1931	25
- 'Αναγκαστικός Νόμος 1092/1938	43
- Νόμος 73/ 1944	98
- 'Αναγκαστικός Νόμος 109/1945	99
- 'Αναγκαστικός Νόμος 265/1945	100
- 'Αναγκαστικός Νόμος 582/1945	101
- Νομοθετικόν Διάταγμα 2493/1953	108
- Νομοθετικόν Διάταγμα 2943/1954	109
- Νόμος 10/1975	<u>113</u>
- Περιεχόμενα	116